

Giới thiệu Hỏa Thần Phong Bạo Convert

Một cái phé vật thiếu niên không tu luyện ra Linh khí bị hại chết. Một cái số phận chó treo ở địa cầu chết oan xuyên không nhập vào phé vật thiếu niên mang theo viên Hỏa Liên Châu kỳ bí. Xuyên không đến dị thế, đến thế giới mới, võ gia vi tôn, không ma pháp, không nguyên lực cùng tu tiên, chỉ có Linh khí cùng với linh căn. Hãy xem thiếu niên này từng bước quật khởi, kéo theo gia tộc từng bước đi đến đỉnh phong. Phong quyền tàn vân, khuấy động thiên hạ!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 1: Cái Chết Oan Úc

Tầng mây buông xuống, cuồng phong gào thét, trên bầu trời mây đen cuộn, sấm sét gào.

Một thân ảnh đứng trên nóc tòa nhà cao trăm tầng nhìn xuống phía dưới với một ánh mắt bi ai. Hắn chính là Vân Thiên – thiếu niên mới 16-17 tuổi nhưng có khuôn mặt hốc hác, già dặn, ánh mắt thâm quầng sâu sắc cho thấy sự trải đời, tầm suy nghĩ hơn những thiếu niên cùng tuổi.

"Vân Thiên! Ha ha cuối cùng ta cũng đợi được đến ngày hôm nay. Đường đường là một đại thiếu gia, phong lưu phóng khoáng mà cũng có ngày hôm nay. Nhớ năm xưa, ta vì ngươi mà nhục nhã, chỉ vì ngươi con nhà giàu mà khinh thường ta, chà đạp ta. Vì cái gì mà ngươi hơn ta, bạn bè, thầy cô lúc nào cũng đứng về phía ngươi. Thậm chí ngay cả bạn gái của ta cũng bỏ ta theo cái tên súc sinh nhà ngươi!"

Ha ha. Vân Thiên! Ngươi nhìn lại ngươi bây giờ đi. Mặt mày tiều tụy, người thì hôi thối ngay cả con chó của tao nó cũng thom hơn mày. Sớm biết có ngày hôm nay thì năm xưa tại sao lại hết lần này đến lần khác chống đối ta. Ha ha bây giờ ngươi hối hận thì cũng đã muộn rồi.

Vân Thiên! ta cho ngươi một cơ hội cuối. Lại đây quỳ xuống dập đầu xin lỗi ta, liêm sạch đôi giày này của ta. Nói ra tung tích của viên hỏa liên ngọc, ta sẽ tha cho ngươi một mạng chó, và thu ngươi là kẻ lau giày cho ta. Hahaha!!

Vân Bằng! Ta dù có chết cũng không làm chuyện ngu ngốc đó đâu. Ngươi mơ tưởng đi, dù sao ta cũng chỉ việc nhảy xuống là xong, còn ngươi cả đời này cũng chỉ sống như một con chó làm tay sai của người khác mà thôi. Uống cho cha ta năm đó nhận ngươi làm nghĩa tử vì ngươi mà lao tâm khổ tứ. Không ngờ ngươi lại dẫn rắn cắn cả nhà, đâm sau lưng cha ta một nhát. Đời này ta có chết biến thành ma cũng không tha cho nhà ngươi!

Nói xong, Vân thiên định nhảy xuống thì đột nhiên có tiếng la hét đằng sau đám người Vân Bằng.

Vân Thiên! Cứu em với, cứu em với!

Vân Thiên chợt quay lại với ánh mắt hoảng hốt. Vân Bằng ngươi thả Tuyết Nhi ra, việc này không liên quan đến cô ấy.

Ha ha có liên quan hay không là do ta quyết định không phải việc của ngươi. Nói xong hắn cầm con dao lóe má cô gái quát: “Nói! Hỏa liên châu ở đâu, nếu không ta sẽ cho nó sống không bằng chết.”

Hắn cầm dao rạch nhẹ hai cái xuống áo ngực của cô gái để lộ đôi núm tuyết trắng bạch và cười một cách đều cáng. Đám người đi theo Vân Bằng cũng cười họa theo nhìn cô gái với một đôi mắt thèm rỏ rai (:@@).

“Á! Vân Thiên cứu em với.” Tuyết Nhi vừa khóc vừa lấy tay che ngực lại.

“Ha ha!! Vân Thiên xuống đây, nói cho ta biết tung tích của Hỏa liên ngọc ta sẽ tha cho con bé này. Nói thật mặc dù nhà quê tý nhưng mà cũng ngon phết. Ta chơi xong cho anh em ở đây chơi tiếp đến khi nào nó chết trước mắt ngươi thì mới thôi.”

Nói xong hắn tiếp tục rạch quần của cô gái xuống, đầu lưỡi niếm mặt cô gái. Khiến cho cô gái khóc thét lên. “á.á, tha cho tôi, làm ơn tha cho tôi”

“Vân Bằng! ngươi là tên súc sinh. Hảo! Hỏa liên ngọc chứ gì. Chỉ là một viên ngọc thôi có cái gì đâu mà ngươi phải táng tâm lương tâm như thế.”

Nói xong hắn thò tay vào trong ngực lấy ra một hộp gỗ nhỏ bằng nắm tay. “Đây hỏa liên ngọc ở đây.” Chỉ thấy tay hắn mở hộp gỗ một viên ngọc tròn, đỏ rực chiếu sáng cả sân thượng, trong viên ngọc châu có hình bóng hoa sen quay tròn.

“Thả Tuyết Nhi ra, để cho nàng rời khỏi đây, nếu không tao sẽ ném nó xuống kia rồi nhảy cùng với nó, cho ngươi tro mắt lên mà nhìn.” Hắn giơ tay cầm viên ngọc ra phía ngoài ban công của tòa nhà rồi nó

Thấy vậy Vân Bằng ra vẻ hoảng hốt quát: “đừng đừng, một tay thả người, một tay giao ngọc.”

Vân Thiên thấy vậy nhảy xuống lan can chậm rãi tiến về phía đám người đối diện.

“Thả cô ấy đi, viên ngọc là của ngươi, nếu ngươi có bất kỳ ý định gì thì hãy coi chừng tao sẽ đập viên ngọc châu này đi”

Vân Bằng không nói gì chỉ vung tay phải một cái. Đám người sau lưng tiếp cận cô gái, quàng cho cô gái chiếc áo vest màu đen rồi thả cho cô gái tự đi.

Thấy vậy Vân Thiên có chút ngoài ý muốn, hắn không tin Vân Bằng lại dễ dàng tha cho Tuyết Nhi đi như vậy, hắn không phải loại người như vậy. Nhưng đang trong lúc cấp bách hắn cũng không nghĩ nhiều, tay trái vung một cái đập viên hỏa ngọc cho Vân Bằng.

“Ha ha . hòa liên ngọc cuối cùng cũng thuộc về tay ta.! Vân Thiên, ngươi biết không để có được viên ngọc này ta đã hao tâm khổ tứ thế nào không. Để đáp lại lòng hảo tâm của ngươi ta sẽ tặng ngươi một món quà nhỏ nhỏ.”

Hắn vỗ tay ba cái. Chỉ thấy đằng sau cánh cửa một cô gái với mái tóc nâu, mặc chiếc đầm màu đỏ đáng duyên đáng yêu chuyển đi ra.

Vân Thiên nhìn chăm chăm vào cô gái một lúc sau sắc mặt đại biến. “ em em. Sao lại quay về đây, lại mặc như vậy, thế này là thế nào.”

“Thế nào à, ha ha! Cùng lại đây cho anh ôm cái, lâu rồi không được ôm em”

Vân Bằng ôm lấy eo của Tuyết Nhi hôn lên mặt của cô, cười cười với nụ cười đắc ý của kẻ chiến thắng đồng thời nhìn Vân Thiên.

“ Vân Thiên, haha, hiểu chưa con chó nhỏ, Tuyết Nhi chỉ vì ta mà đến bên cạnh ngươi, chăm sóc ngươi lúc hoạn nạn, khó khăn, vì viên Hòa liên ngọc mà thôi, giờ ngọc đã tới tay, hoa cũng lên về chủ. Ngươi nghĩ chỉ một tên súc sinh như ngươi mà cũng đòi ăn thịt thiên nga hả. Bây giờ ngươi quỳ xuống dập đầu 9 cái gọi ta một tiếng gia gia, ta sẽ tha chết cho ngươi, thậm chí khoan hồng nhận ngươi làm cậu nô tài. hahaha”

“ hahaha hahaha, Tuyết Nhi ta không ngờ cô lại là người như vậy , Vân Thiên ta cả đời này sống không thẹn lương tâm, mặc dù sinh ra trong quyền quý, nhưng không khinh người, làm việc tốt tích đức, đối nhân xử thế không thẹn với lòng, luôn không ngừng cố gắng. Không ngờ lại có ngày hôm nay, ông trời đúng là bất công, bất công mà.”

Nói xong hắn cười khò hai tiếng, đôi chân run run quỳ xuống từng bước, từng bước lê lét tiến về phía đối phương, với khuôn mặt nhăn nhó.

Thấy vậy Vân Bằng, tay trái ôm mỹ nữ, tay phải vịn về viên ngọc cười cuồng tiếu, thỏa mãn với chiến thắng của mình. Đúng lúc hắn thỏa mãn nhất bất ngờ biến cố xảy ra, Vân Thiên tay phải thò xuống ống gậy, rút một con dao thái vung lên chặt đứt bàn tay phải của Vân Bằng đồng thời tay trái chụp lấy bàn tay phải rơi ra kia của Vân Bằng, đồng thời quay người chạy vọt ra phía lan can bay người nhảy xuống.

“ Ha ha Vân Bằng, ta có chết cũng sẽ không thành toàn cho ngươi, Tuyết Nhi đời này ta hạnh phúc nhất khi gặp được ngươi, hối hận nhất cũng là đã tin tưởng ngươi, hi vọng ngươi hảo hảo sống tốt ”.

Hắn cầm lấy viên ngọc nhét vào miệng thầm nghĩ: “Cha ta vì ngươi mà chết, ta cũng vì ngươi mà vong, ngươi cũng không nên tiếp tục tồn tại trên cõi đời này, đi theo ta thôi.”

Sự việc xảy ra quá nhanh đến khi tiếng vang vọng kết thúc thì Vân Bằng mới gào thét lên: “ A, á, tên súc sinh, tên đáng chết, chết rồi còn hại ta, mất một bàn tay, người đầu xuống dưới thu xác hắn lại cầm cho cậu ăn, tìm viên ngọc lại cho ta, không thể cho hắn chết một cách thoải mái như thế được đáng hận, mẹ kiếp ta nguyện rửa thẳng oắt con đó.”

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thân Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Xuyên Việt Linh Giới Thiên Hạ

Thời điểm hắn rơi xuống ngâm theo Hòa Liên, trên bầu trời, sấm chớp ầm ầm, mây cuộn, gió rít.

Oành! Một tia sét xé ngang bầu trời bất ngờ đánh xuống chúng vào đầu của Vân Thiên kết thúc tính mạng của hắn.!

Trong lúc mơ màng, linh hồn của hắn men theo khe nứt giữa trời do sấm sét tạo ra xuyên không.

“A a. Ta không cam tâm, ta không cam tâm, vì sao ta sống tốt như thế, lương thiện, chính trực mà ông trời lại đối xử với ta như vậy. Ta lúc chết đi vẫn còn bị sét đánh. Ông trời à, ông có mắt hay không. Kẻ gian thì vẫn còn sống sờ sờ, người tốt thì chết không có yên thân.”

Hắn vẫn còn đang oán hận ông trời thì đột nhiên cảm thấy đầu đau, mắt hoa, thân thể đau nhức. “ không đúng, ta chết rồi sao vẫn cảm thấy đau nhức là sao?? Lẽ nào ta không chết. ”

“Không đúng, rơi từ tòa nhà trên 100 tầng xuống mà không chết thì gặp quỷ rồi. Lẽ nào ta xuống địa ngục rồi mà vẫn còn cảm thấy đau đớn do nhảy lầu tự tử?”

Hắn lại nghĩ là ông trời vẫn đang trêu hấn, thì linh hồn lại trở nên đau nhức, từng đợt ký ức xa lạ tự nhiên hiện ra ở trước mắt hắn, cảm giác thật đến nỗi cứ như là hắn đã từng trải qua vậy.

Linh Giới đại lục, Bắc Vực, Việt Quốc, Thanh Phong thành, Vân gia. Thế giới này vô giả vi tôn, thực lực cường đại quyết định tất cả. Vô giả ở đây tu luyện thu nạp linh khí trời đất vào trong cơ thể, tu luyện theo các cấp bậc: Linh Sĩ, Linh Sư, Linh Phách, Linh Đồ, Linh Vương, Linh Vũ, Linh Vân, Linh Thánh, Linh Đế và cuối cùng là Linh Thần. Cấp bậc càng cao, tuổi thọ càng cao, sức hủy diệt do vô giả tạo ra cũng càng lớn, theo truyền thuyết vô giả tu vi đến Linh Thần có thể phá toái hư không, sống cùng với trời đất.

“Di nhiên là xuyên không ta không chết, ta không chết, ông trời đối với ta cũng không đến nỗi quá tệ, dù gì cũng chỉ tiếp tục kéo dài sự sống theo một cách khác mà thôi.”

Hắn cố tỉnh táo mở to mắt đánh giá xung quanh, bầu trời yên tĩnh, xung quanh một mảng đen kịt, gió呼呼 thổi, lại thêm thân thể ướt sũng khiến cho hắn cảm giác lạnh buốt đến tận xương.

“Đây là cái nơi quái quỷ nào, tại sao ta lại xuyên việt đến một cái nơi, không khác gì âm tào địa phủ vậy a.” Hắn thì thầm nghĩ.

Hắn cười khổ vài tiếng rồi cố gắng để cho thân thể ngồi dậy mở mắt tiếp tục dung nhập ký ức của cỗ thân thể này để hiểu rõ hơn về thế giới mà hắn vừa mới đến.

Vân gia tại Thanh Phong thành tuyệt đối coi như là một trong ba đại gia tộc đứng đầu, Mà hắn (cỗ thân thể này) dường như là thiếu gia nhi tử của Tộc trưởng Vân Mộng Kỳ. Thiếu niên này cũng tên là Vân Mộng Thiên năm nay mười bốn tuổi ngoài, từ bé kinh mạch đứt đoạn không thể thu nạp được Linh khí, dẫn đến thân thể gầy gò yếu đuối, mà được người đời ca tụng là phế vật thiếu gia, mặc dù từ nhỏ được phụ thân, gia tộc che chở, lượng lớn đan dược chữa thương thể, tuy nhiên vẫn không tránh được dư luận đàm tiếu là kẻ ăn nhờ ở đậu.

“Hài zai!, chuyển kiếp rồi mà lại vào một tên phế vật, người không ra người, quỷ không ra quỷ, ông trời à, ông đừng như vậy chơi ta a”.

Vài ngày trước Vân Thiên đi ghé qua phường thị, hắn định mua vài cây dược liệu để chữa trị thương thể, tình cờ thấy được Thất Sắc Liên- loại thảo dược này tuy giá trị không cao nhưng lại có tác dụng rất lớn để đã thông kinh mạch và khá là hiếm. Không may cho hắn là, vì tranh đoạt Thất Sắc Liên mà lại đắc tội với Đường Hào – con của Đường Thanh tộc trưởng Đường gia một trong tam đại thế lực của Thanh Phong thành dẫn đến xích mích. Không ngờ chỉ vì một cây thảo dược nho nhỏ lại dẫn đến họa sát thân. Mặc dù Đường Hào không dám động thủ ngay lập tức bởi vì dù gì cửa hàng bán đồ cũng thuộc phạm vi quản hạt của Vân gia, lại có nhiều lính hộ vệ Vân Thiên nên đành bỏ cuộc.

Vân Thiên vốn tưởng cứ thế cho qua ai ngờ lúc tối, trên đường hỏi gia tộc bị Đường Hào và người của Đường gia tập sát, cướp đồ mà dẫn đến vong. Vốn dĩ Đường Hào chỉ định ép người cướp của, rồi thả Vân Thiên đi- dù gì cũng là tam thiếu gia của Vân gia, ai ngờ Vân Thiên cứng đầu không chịu giao nộp mà Đường Hào cũng không tìm thấy túi trữ vật nên nhất thời tức giận, quá tay đánh chết Vân Thiên.

Vì sợ sự việc bị bại lộ, hắn cho người lặng lẽ đưa xác của Vân Thiên ra ngoài thành, đi đến khe núi Thiên Phong vất xác xuống đầm phi tang. Cũng vì thế mà Vân Thiên (hắn) có được cơ hội đoạt xác sống lại trên cơ thể của người khác, Vân Thiên bây giờ không phải Vân Thiên trước kia mà là Vân Thiên của Địa cầu.

Hắn cố tỉnh táo, từ dưới gót giày lấy ra một chiếc nhẫn- chiếc nhẫn trữ vật mà hắn giấu kỹ không để cho Đường Hào phát hiện ra, dung nhập tinh thần vào, lấy ra một bông hoa liên bảy màu.

“Vi cái Thất Sắc Liên khi ho cò gáy này mà mi phải mất mạng có đáng không hà Vân Thiên.” hắn thầm nghĩ.

Hắn ngồi xuống, nhét cả cây thảo dược vào miệng, nhai nhai sau đó nuốt xuống, luyện hóa, một cỗ năng lượng từ Thất Sắc Liên từ bụng từ từ lan ra xông thẳng vào kinh mạch, không ngừng trùng kích bình chương. Chỉ nghe thấy tiếng “ồ ồ” phát ra từ khắp cơ thể hắn nhưng chỉ được một lúc, do kinh mạch hắn tắc nghẽn nên không thể nào mà đột phá được.

Tiếng gió gào thét, Vân Thiên quỵ xuống, ôm lấy đầu một hồi, hắn không muốn trở thành phế vật, không muốn lại một lần nữa vận mệnh hắn do trời chứ không phải do hắn, không muốn trở thành vương vãi của Vân gia. Nếu có thể hắn sẵn sàng bỏ một cái giá lớn để có thể khôi phục kinh mạch bị đứt gãy.

“Ồ... ồ...ồ...ông, ông!” một tiếng, trong đầu đột nhiên một cỗ năng lượng mệnh mệnh từ thức hải mãnh liệt truyền ra, nhiệt khí tỏa ra khắp cơ thể thiêu đốt cả linh hồn lẫn thể xác của hắn. Cỗ nhiệt lượng này chạy dọc theo kinh mạch đã bế tắc của Vân Thiên, Dưới cỗ nhiệt lượng mạnh mẽ này thân thể, linh hồn của hắn cảm giác như bị thiêu đốt hoàn toàn.

Cảm giác mình hình như đang bị đặt ở trên lửa chích chảo, mỗi một thốn da thịt đều đang thiêu đốt, đau nhức không chịu nổi, không biết có phải hay không ảo giác, hắn đều có thể nghe được thân thể bị hỏa thiêu chảo thì phát ra “Két két” âm thanh. Thần trí hắn dần dần trở nên mơ hồ, hắn cảm thấy nếu không vượt qua được không khéo, hắn lại phải chết thêm một lần nữa, không phải nghĩ ngợi.

Chặt chẽ cắn chặt hàm răng, hắn không cam tâm vừa mới chuyển thể lại chết, ngồi xuống từ từ vận chuyển Vân gia Hỏa Hải Quyết luyện hóa hòa linh khí trên người hắn cơ thể thật chắc băng bó trứ, gân xanh lộ, vô số lần hắn đều có thể ngất đi, nhưng ý thức hắn càng ngày càng thanh tỉnh, cắn răng chịu đựng, loại này không thuộc mình thống khổ không ngừng mà hành hạ hắn.

Hắn ôm đầu quần quai bên đầm nước. Con đau đốn dần vật hắn, không biết thời gian qua bao lâu, con đau đốn từ từ dịu bớt.

Hắn bình tĩnh trở lại, kiểm tra thức hải, chỉ thấy viên châu bên trong có chứa đóa hỏa liên đỏ rực chậm rãi xoay tròn, đồng thời hắn cảm thấy thiên địa linh khí không ngừng tiến vào cơ thể cải tạo thân thể của hắn.

"Là Hỏa liên châu, không ngờ nó lại cùng với ta xuyên việt tới đại lục này, cái hỏa liên châu này không biết có lai lịch gì mà lại có thể cải tạo cơ thể hắn."

Hắn mừng rỡ vội ngồi dậy xếp bằng, kiểm tra kinh mạch quả nhiên kinh hỷ xảy đến với hắn. "Ha ha. Kinh mạch của ta, kinh mạch của ta đã đã thông hoàn toàn. Ha ha, bây giờ ta cũng có thể tu luyện, kiếp trước ta đã thất bại, kiếp này ta quyết đi đến đỉnh phong, thật là thiên không có quá phụ bạc ta!"

Khi hắn bình tĩnh trở lại thì cảm thấy khắp người hắn tỏa ra mùi hôi thối, tạp chất màu đen theo lỗ chân lông tràn ra khỏi cơ thể. trải qua lần tẩy rửa của cỗ nhiệt khí này, Vân Thiên cảm giác trong cơ thể hắn có chút biến hóa, toàn thân tróc ra lớp da mỏng cùng tạp chất như động vật lột xác vậy, bên trong lộ ra làn da sáng bóng toàn thân đều tỏa ra sức sống mới, mặc dù cơ thể của hắn vẫn gầy gò như que củi.

"Xem ra cái Hỏa Liên Châu này lai lịch không tầm thường, sau này phải hảo hảo nghiên cứu mới được." Hắn thầm nghĩ.

Một lúc sau, sau khi tắm rửa trong đầm nước, cơ thể sạch sẽ, làn da bóng nhoáng, trắng trẻo, khuôn mặt tuấn tú, tạo nên tướng mạo phi phàm khí thế.

Sống ở đâu thì theo phong tục ở đó, bây giờ hắn đại nạn không chết, lại có hậu phúc. "Nhìn vào chúng ta cũng tên gọi là Vân Thiên giống nhau, ta lại dùng thân thể của ngươi, mối thù của ngươi ta sẽ giúp ngươi báo, gia đình của ngươi do ta chăm sóc, gia tộc của ngươi sẽ do ta bảo vệ", Vân Thiên tự thì thầm mà nói.

Từ trong nhẫn chỉ giới lấy ra bộ y phục màu xanh lam, mặc xong sau đó hắn xoay người ven theo men vách núi treo lên hồi gia tộc..

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Vân Gia

Theo vách núi bò lên, Vân Thiên mất tới ba ngày thời gian, nguyên lại vách núi dựng đứng, leo lên vách núi lúc đó, Vân Thiên cảm thấy mình sức mạnh tựa hồ rất lớn, mạnh hơn trước bao nhiêu lần, mặc dù chưa từng có qua tu luyện, không có linh lực để sử dụng, nhưng thân thể của hắn đã trải qua hỏa khí từ Hỏa liên luyện hóa nên sức mạnh cơ thể cường tráng hơn trước kia rất nhiều lần. Bằng không phỏng chừng dựa theo cơ thể ốm yếu của hắn trước kia chỉ sợ đã bị rơi xuống vách núi bạo thể mà chết.

Đối với Vân thiên thì cảm nhận về thế giới mới rất ấn tượng, ở đây, cây cối rừng rậm tựa hồ lớn hơn rất nhiều so với Địa cầu, một cây trường thành bình thường cao cỡ khoảng hai mươi đến ba mươi trượng, thậm chí có cây cao tới một dặm. Rừng rậm là nơi mà dã thú, linh thú sinh sống chủ yếu, linh thú mạnh hơn so với dã thú và cũng có khả năng tu luyện như nhân loại, cũng phân chia thành các cấp bậc cấp một đến cấp chín, tương ứng với cấp bậc tu luyện của nhân loại. Khả năng chiến đấu của linh thú khá mạnh đặc biệt về khía cạnh cơ thể so với nhân loại thường siêu việt hơn do đó cùng cấp bậc chiến đấu linh thú có lợi thế hơn so với nhân loại.

Thiên Phòng thành, phía bắc, Vân gia khu nhà lớn, bên trong tường cao, đình viện vô số, hộ vệ canh phòng theo từng nhóm vô cùng nghiêm ngặt, chặt chẽ, vô số ánh mắt sắc bén không ngừng đảo qua đảo lại. Cảm tưởng như một con ruồi cũng không thể bay qua.

"Thật sự là quá hoành tráng! Vân gia như một hoàng cung thu nhỏ vậy" hắn thì thầm cảm thán!

Vân gia là trong thành Thanh Phong là gia tộc lớn nhất nắm giữ gần nửa sản nghiệp của cả thành, tồn tại cũng đã được hơn nghìn năm là gia tộc lâu đời nhất sinh sống tại đây, đáng lẽ theo lý thuyết sẽ không có bất kỳ gia tộc nào có thể làm lung lay vị trí bá chủ này. Tuy vậy vào khoảng năm, sáu năm trước, bỗng nhiên có một nhóm cường giả tự xưng là người của Thiên Đế tông sau đó mạnh mẽ lấn át các gia tộc, phòng thị nhỏ lẻ trong thành sau đó thành lập Thiên Đế các, cùng với Đường gia- một gia tộc tương đối lớn trong thành Thanh Phong thành lập liên minh đối đầu với Vân gia tranh cướp tài nguyên tu luyện. Mấy năm gần đây tranh đoạt càng ngày càng quyết liệt, mâu thuẫn lớn cũng sắp đến mức nhất định phải có một bên diệt vong.

Vốn dĩ một cái nhỏ nhỏ Thiên Đế các cùng với Đường gia cũng không thể làm khó được Vân gia có võ giả thất giai Linh Đồ tọa trấn – Vân Kỳ cái mà Vân gia e sợ chính là thế lực đằng sau Thiên Đế các là Thiên Đế Môn – một con quái vật tông môn hàng đầu ở Việt Quốc. Nếu không phải Vân gia có quan hệ khá sâu sắc với Tử Huyền tông thì sớm đã bị Thiên Đế môn cho người đến dẹp từ lâu rồi.

"Thiếu gia! Ngài đây rồi, thật tốt quá! Tộc trưởng đang cho người tìm ngài mấy hôm nay, hiện tại đang ở đại sảnh đi lại lo lắng không thôi. Để tiểu nhân chạy đi bẩm báo trước cho tộc trưởng tam là thiếu gia đã về."

“Um. Không cần đề ta tự đi tham kiến phụ thân”. Vân Thiên đưa tay ngăn cản nói.

Đi qua cửa phủ, men theo trí nhớ dung hợp mà Vân Thiên đi về phía đại sảnh. Đại sảnh rất lớn, người ngồi bên trong cũng không ít, chỉ thấy Vân Kỳ đi đi, đi lại có vẻ rất sốt ruột, cùng ba bốn vị khác ngồi trên ghế sắc mặt đậm nhạt, tỏ vẻ âu lo, chỉ có duy nhất hai vị ngồi góc trái của đại sảnh là vẻ mặt bình thường, nếu nhìn kỹ thì có thể thấy vài nét tỏ vẻ đắc ý.

“Tứ ca, không cần quá lo lắng mà tổn hại sức khỏe. Vân Thiên thành bé này chắc lại mãi chơi ở đâu đó, vài ngày nữa chán là tự mò về thôi, hơn nữa Vân Nhi không thể hấp thụ linh khí tu luyện ra linh lực nên cũng không dám rời khỏi thành đâu.” – một người đàn ông trung niên, thân hình vạm vỡ đứng lên vỗ vai Vân Kỳ nói.

“Ngũ đệ, ta chỉ sợ Vân Thiên đưa nhỏ này lành ít dữ nhiều, theo ta được biết mấy hôm trước hẳn vì mua Thất Sắc Liên mà đắc tội với Đường Hào, theo tính tình của tên đó sẽ không dễ bỏ qua a!” nói đến đây hẳn khẽ thở dài, rom rớm nước mắt.

Đang lúc mọi người nói chuyện bỗng có tiếng từ bên ngoài đại sảnh truyền vào.

- Cha, Nhị thúc, Tam thúc, Ngũ Thúc ta đã trở về.!

-Hừ! Tiểu tử nguoi giỏi lắm, mới lĩnh tiền phụ cấp hàng tháng của gia tộc là đi phường thị chơi, đi một cái liền ba bốn ngày, có biết được cha nguoi, các thúc thúc nguoi vì tìm nguoi mà sắp lục tung cả cái thành Thanh Phong này không.

“Tam thúc., ta...” Vân Thiên đang định giải thích, thì một giọng quát cắt ngang.

-. Hừ suốt ngày chỉ biết ăn với chơi, đã không làm được trò trống gì, lại còn để cho gia tộc tổn tiền của đơn được, rồi đi gây họa khắp nơi để cho gia tộc tổn mất bao công sức tìm kiếm. Nguoi cái phế vật này nếu chịu ở nhà ngoan ngoãn một chút có phải tốt hơn hay không!

“Đúng ! nguoi đã không thể tu luyện thì tốt nhất nên biết thân biết phận một chút, đừng có gây ảnh hưởng đến gia tộc.” Một giọng nói phụ họa theo sau. Kỳ thực hai người này chính là Vân Bằng cùng với Vân Du, một người là đại bá của Vân Thiên tức đại ca của Vân Kỳ, một người là lục thúc, trưởng lão cuối cùng của Vân gia. Do Vân Bằng luôn hận Vân Kỳ cướp đi vị trí tộc trưởng mà cùng với Vân Du lập bè kéo phái chống đối lại các quyết sách của Vân Kỳ và mọi người theo Vân Kỳ.

Vân Thiên trong lòng bùng lên một ngọn lửa thống hận, vài năm nay Vân Bằng và Vân Du không ngừng chế diễu hấn, sỉ nhục hấn. Không những thế còn xúi dục con cháu trong gia tộc khinh bạc hấn, đặc biệt là nhi tử của Vân Bằng và Vân Du cứ khi nào gặp mặt hấn là lấy cớ luận bàn đề khinh dễ hấn. Ngay cả những câu nô tài theo sau chúng cũng không coi Vân Thiên ra gì.

-. “Đại ca cứ để Vân Thiên nói rõ đầu đuôi đã, đứa bé này từ trước đến giờ rất an phận, cũng chưa từng rời khỏi nhà lâu như vậy mà không báo trước.” Vân Mộng nói ! (nhị bá).

“đúng! Đúng! Để Vân Thiên nói đầu đuôi đã!”, Vân Âm, Vân Lục đồng thanh đáp.

Lúc này Vân Kỳ mới lên tiếng: “Trở về là tốt rồi!, trở về là tốt rồi! Nếu không ta cũng không biết ăn nói với mẹ nguoi như thế nào!”. Ông vỗ vỗ nhẹ bờ vai của Vân Thiên.

Vân Kỳ khẽ thở phào sau đó hạ mình xuống ghế hướng Vân Thiên hỏi: “Nói đi mấy ngày nay nguoi đã ở đâu mà không hỏi gia tộc! ”.

“ An! Phụ thân!”.

Vân Thiên hướng Vân Kỳ và mọi người bảm báo, nói xong sắc mặt của Vân Kỳ trở lên giận dữ, tay vỗ một chưởng.

Bành!

Chỉ thấy chiếc ghế hấn ngồi trở thành phấn bụi , hấn tức giận mắng: “ giỏi cho một Đường gia, giỏi cho một tên Đường Hào, dám chặn đường cướp của Vân gia ta lại còn đẩy con ta xuống vực, may mà con ta không sao, nếu không có phải liều cái mạng già này ta cũng quyết xóa sổ Đường gia khỏi Thiên Phòng thành”.

“Được rồi, mọi chuyện đã qua, Vân nhi giờ hấn cũng không sao, món nợ này sớm muộn gì chúng ta cũng đòi lại, giờ hãy để cho nó nghỉ ngơi, mấy ngày leo núi cũng mệt rồi?” - Vân Âm nói.

-. Được rồi, nguoi trở về hậu viện nghỉ nguoi trước đi, mai ta sai nguoi đưa Tụ Linh Đan cùng Sinh Khí Đan tới giúp nguoi chữa thương cùng đã thông kinh mạch.’

“Vâng phụ thân!,” Vân Thiên quay nguoi rồi đi trở lại đình viện của mình.

Chương 4: Liên tục tấn cấp

Trở về phòng của mình, ngay lúc Vân Thiên bước vào cửa thì một giọng nữ hài từ vang lên. “ca ca, người đã về, mấy hôm nay người đi đâu làm ta lo quá, hu hu ta cứ tưởng không còn được gặp người nữa!” nói xong không đợi Vân Thiên phản ứng liền bỏ nhào ôm chặt lấy hắn, vừa ôm vừa khóc thút thít.

Vân Thiên hơi sững sờ một lát, rồi mới nhớ ra. Nữ hài từ mười muột, mười hai tuổi này dĩ nhiên là Vân Ngọc, là con nuôi của Vân Hầu, hồi còn bé do nghịch ngợm, lên vào khu hậu viên sau phủ đùa nghịch ai ngờ bị rấn cần ở dưới, nếu không phải Vân Thiên kịp thời phát hiện dùng miệng hút chất độc ra thì đã sớm mất mạng rồi. Ai ngờ sau khi cứu nữ hài từ trả những không cảm ơn ngược lại nàng lại học đầu ra thói bất Vân Thiên phải chịu trách nhiệm vì đã sờ mó cơ thể nàng. Thế là từ đó nàng liền gắn chặt lấy Vân Thiên, hễ đi đâu cũng có cái đuôi theo sau, rõ phiền.

“Nha đầu ngốc, chả phải ta đáng đứng trước mặt người đây sao! Hảo hảo đừng khóc nữa, giờ ca hơi mệt cần nghỉ ngơi, mai ta lại đến tìm người nói chuyện.”

“Àn! Ca mai nhớ tìm ta nha, ta có vài thứ muốn đưa cho người!” Vân Ngọc gật đầu dụi dụi nước mắt rồi quay người rời đi, lúc ra vẫn không quên đóng cửa để cho Vân Thiên được nghỉ yên tĩnh.

Kỳ thật Vân Ngọc chỉ là con nuôi của Vân Hầu mà Vân Hầu mặc dù không phải người Vân gia, cũng không phải là trưởng lão nhưng lại có một địa vị khá cao trong tộc—do chức nghiệp đặc thù đó là Linh khí sư duy nhất của Vân gia cũng như Thanh Phong thành, hơn nữa thiên phú tu luyện rất cao, mới mười ba tuổi đã là thất giai linh sĩ, phóng khắp cả Thanh Phong thành cũng chưa chắc đã có ai. Vì vậy địa vị của Vân Ngọc trong Vân gia rất cao, rất được nhiều người hâm mộ, thậm chí coi như tiên nữ trong tộc. Mấy năm nay cũng nhờ có nàng âm thầm che chở mà Vân Thiên tránh khỏi không ít phiền toái nhưng lại dễ cho đám nam nhân cùng lứa trong tộc không ít ghen ghét, đặc biệt là Vân Lâm, Vân Mộc và Vân Thiết (nhị tử của Đại bá cùng Lục thúc).

Vân Thiên không khỏi than thở trong lòng thầm nghĩ bây giờ hắn đã có thể tu luyện sau này nhất định phải cố gắng tu luyện, hảo hảo chăm sóc nàng cho thật tốt.

Còn bây giờ sau mấy ngày trời không được ngủ, hắn ngay lập tức cởi áo ngoài, rồi lên giường đánh một giấc thật dài.

Một đêm ngủ thật say, mấy ngày đều không có đi ngủ, lại thêm sự chịu đựng từ Hóa liên châu cải tạo thân thể của hắn đã sớm kiệt sức cho nên một đêm này hắn ngủ rất thom, trong mộng còn mơ thấy thiếu nữ, ân ân ái ái, khiến hắn không biết từ lúc nào máu mũi đã chảy ra ngoài, quần hơi ẩm ... (^_^)!!

“Ca ca, tỉnh dậy, ca ca”

Vân Thiên đang mơ đến lúc gay cấn nhất, thì một giọng nói ngay tại bên lỗ tai hô làm hắn cất mộng tỉnh giấc.

Vẫn còn đang ngái ngủ, cầu nhàu nắn: “Mẹ kiếp lão tử đang mơ đẹp đến lúc trọng yếu nhất thì bị phá ngang, thật đúng là vô phúc mà, đồ ngay trước mắt mà lại không ăn được, ức chế”. Hắn ngồi dậy mặt vẫn còn đang nhăn nhó khó chịu.

“Ca ca, ca ca mơ cái gì mà máu mũi đầm đìa chảy ra thế kia, quần lại ướt ướt có phải ca ca mơ thấy ác mộng gì hay không?” Vân Ngọc ngây thơ hỏi.

Vân Thiên giật mình vội vàng lấy tay kiểm tra mũi lại quay xuống nhìn đống quần nhất thời má phơn phớt hồng không biết giải thích ra sao liền nói: “hi Ngọc nhi khi nào mũi lớn ta sẽ kể cho muội nghe. Đứng rồi sao sáng sớm đến tìm ta làm gì, cha phai hôm qua ta bảo tỉnh dậy sẽ đến tìm người cơ mà” hắn vội vã đánh lạc chủ đề.

“ca, chẳng phải tại ca sao, giờ là giờ nào rồi vẫn còn ngủ, ta còn người quên mất ta rồi cơ, nên mới cố ý đến đây xem”

Ra lại Vân Thiên người một ngủ quên cả thời gian, hiện tại đã là giữa trưa rồi.

“Ca! Cái này cho người!” Vân Ngọc dúi vào tay hắn.

“Cái này! Là Tử Kim Đan, nhị cấp đan được, muội từ đâu mà có ??”

Vân Thiên hết sức ngạc nhiên phải biết rằng Tử Kim Đan có thể giúp kinh mạch bị tổn thương hồi phục như cũ là đan được có khả năng giúp cho thương thể của Vân Thiên lành lặn.

- Tử Kim Đan mặc dù là nhị phẩm đan được nhưng là nhị phẩm đỉnh phong tiếp cận với tam phẩm đan được chỉ có tam phẩm luyện được sư mới có thể luyện chế, cho dù dốc hết tài lực của diệp gia cũng chưa chắc cầu được tam phẩm được sư luyện đan. Cả thành Thanh Phong cũng chỉ có nhị phẩm được sư Cao Lỗ của Thiên Đế các là nhị phẩm luyện được sư mà thôi, không biết cô nàng này đào đâu ra đan được trân quý đến vậy.

“Thứ này quá trân quý ta không thể nhận được, muội mang về đi.” Vân Thiên cười gượng nói.

“Ca, đối với ta còn khách khí như vậy sao, ca cầm lấy mau chóng khỏi bệnh, hảo hảo tu luyện sau này còn bảo vệ ta nữa!” Vân Ngọc cúi trở lại tay của Vân Thiên, không đợi Vân Thiên đáp đã quay người chạy đi.

- Ở cái thế giới này, đan dược vô cùng trân quý, ngay cả đan dược cấp thấp nhất là Tụ Linh Đan giá cả cũng lên tới một vạn linh tệ rồi, tương đương với mấy năm ăn mặc tiêu dùng của nhà dân bình thường, chưa nói tới Tử Kim Đan do tam cấp dược sư luyện chế.

Một viên Tử Kim Đan đáng giá cỡ khoảng vài nghìn viên Tụ Linh Đan, mấy năm gần đây, để khôi phục thương thế của Vân Thiên, Vân gia đã tốn rất nhiều kim tệ để mua về đại lượng lớn, Tụ Linh Đan, cùng Sinh Khí Đan, mỗi ngày Vân Thiên đều dùng mỗi loại đến ba, bốn viên mà thương thế vẫn không chút nào hồi phục, dẫn đến sự tranh cãi khá lớn trong gia tộc, đặc biệt là Đại thúc và Lục thúc luôn luôn tìm cớ này để đả kích cha hắn.

Mặc dù vậy những người còn lại trong gia tộc đa số đều không oán hận hắn nữa đâu, ngược lại càng thêm quan tâm, chăm sóc. Ân tình lớn như vậy hắn mặc dù không phải Vân Thiên trước kia nhưng vẫn cảm thấy biết ơn, suốt đời không quên, có lẽ là do việc dung hợp linh hồn mà tính cách của Vân Thiên cũng thay đổi ít nhiều.

- Cầm trong tay trân quý Tử Kim Đan, Vân Thiên thờ dài, rồi cất vào trong nhẫn trữ vật, dù gì thì hắn kinh mạch đã thông, không cần dùng đan dược nữa.

"Tiếp theo phải làm là nhanh chóng tăng lên tu vi để tự bảo vệ bản thân." Vân Thiên tự nhủ sau đó ngồi xếp bằng trên giường bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện.

Điều kỳ lạ là khi hắn vận chuyển Hóa Hải Quyết, Hòa liên bên trong thức hải không ngừng có linh khí hòa tính truyền ra, linh khí của Vân Thiên cũng ngày càng mạnh mẽ, hắn cảm tưởng cứ tình trạng như này sẽ rất nhanh chạm đến bình chương.

-- Đối với Hòa Liên, Vân Thiên có cảm giác mặc dù có thể lợi dụng được hòa linh khí ở trong hòa liên tuôn ra để tu luyện nhưng hắn vẫn cảm giác không có hoàn toàn khống chế được nó :

"Không biết nếu ta luyện hóa hoàn toàn hòa liên thì ta có thể tăng được đến cấp độ nào." Vân Thiên tự mình thầm nhủ.?

Sau một đêm tu luyện chỉ nghe một tiếng nổ trong cơ thể hắn “ầm.....” dưới sự tấn công không ngừng của linh khí bình chương ầm ầm tan vỡ.

Linh khí nhất đoạn!

Hắn kinh hý! Người bình thường muốn phá vỡ bình chương, đạt được linh khí nhất đoạn cho dù nhanh nhất cũng phải khoảng từ sáu tháng đến một năm, mà hắn chỉ mất có một đêm với mức độ như vậy có thể nói hai từ: “yêu nghiệt”.

“Haha! Thật là sáng khoái!, một đêm tu luyện đã đạt tới nhất đoạn linh khí, với tốc độ này sớm muộn gì ta cũng cho những kẻ sĩ nhục trả giá gấp bội.” Vân Thiên thầm nhủ trong lòng sau đó ăn nhẹ vài điểm tâm lót dạ rồi lại điên cuồng tu luyện.

Tiếp tục tu luyện, lương theo hắn vận chuyển công pháp Hóa Hải Quyết, một luồng hòa linh khí mãnh liệt lại từ Hòa liên trào ra. Linh khí từ Hòa Liên phun ra tinh thuần hơn rất nhiều so với linh khí trong trời đất. Cho nên hiện tại hắn chỉ việc vận chuyển khẩu quyết, hấp thu hòa linh khí từ Hòa Liên là đủ để hắn đột phá cấp độ rồi.

Rất nhanh trong khi Vân Thiên vận chuyển công pháp, linh hội hội sử ảo diệu của Hóa Hải Quyết , hòa linh khí không ngừng trào ra từ Hòa Liên, linh khí trong cơ thể cuộn cuộn kích động, bình chương tấn cấp rất nhanh lại bị phá tan,

Nhị đoạn linh khí !

Hắn cảm thấy không thôi, với tốc độ tu luyện thế này không tới một tháng là hắn có thể tấn chức Linh Sĩ lúc đó có thể vào Vân Kỳ các lựa chọn Linh Kỳ được rồi.

Ngày thứ nhất, ngày thứ hai, ngày thứ ba..... liên tục tu luyện nghỉ ăn rồi lại tu luyện, Vân Thiên bây giờ không khác nào một cỗ máy điên cuồng tu luyện.

Ngoài thời gian tu luyện hắn cũng bỏ thời gian luyện tập quyền pháp cơ sở, theo trí nhớ, hắn diễn luyện qua một lần "Trụ cột quyền pháp Vân gia" kinh lực quyền pháp cũng theo tu vi của hắn mà tăng, lúc đầu chỉ vài chục cân, nhưng đến khi hắn luyện quyền pháp đến đại thành thì kinh lực đã đạt đến hơn ba trăm cân.

.....

.....

.....

- Nửa tháng sau . Bên trong tiểu viện một thân hình thiếu niên ngồi xếp bằng, không ngừng luyện hóa linh khí, linh khí không ngừng tiến vào đan điền, hắn cảm giác nhỏ nhỏ đan điền của mình linh khí bên trong, giống như sấm xe bị người ta bơm căng hết cỡ vậy.

“Rốt cuộc muốn đột phá, tiếp tục”

Vân Thiên trong lòng mừng thầm, bảo trì trạng thái tu luyện tốt nhất, tiếp tục luyện hóa hòa linh khí, linh khí theo kinh mạch tràn vào cơ thể, da, xương cốt, đều được rèn luyện, khiến cho hần thoải mái, nói không nên lời.

Thời gian lần nữa trôi qua, Vân Thiên cảm giác được sự biến hóa lên.

“Muốn đột phá lên Linh Sĩ.!”

Vân Thiên hiểu rõ, hơn mười năm ngày kiên trì tu luyện, cuối cùng cũng đã muốn đột phá lên Linh Sĩ, muốn mạnh mẽ đã kích những kẻ sĩ nhục hần, muốn bảo vệ gia tộc của hần, gia đình hần, thì mình phải trở thành một Linh giả, mới có thể dùng lực lượng giải quyết hết thảy.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Di biến đột phá Linh Sĩ

“U u...” chẳng bao lâu sau, Vân Thiên quanh thân đột nhiên xuất hiện một cỗ huyền ảo hóa khí, đồng thời xung quanh luồng năng lượng hồng hồng hóa thuộc tính áp không mà đến.

Muốn đột phá lên Linh Sĩ nhất định phải chuyển hóa thành công từ linh khí sang linh lực, cất chứa trong đan điền, để mỗi khi chiến đấu xuất động ra. Mà Vân Thiên do được Hòa Liên cải tạo cho nên cơ thể, kinh mạch thậm chí cả đan điền đều cường tráng hơn người thường cho vậy muốn đột phá lên Linh Sĩ cần rất nhiều năng lượng.

Tương chừng như thuận lợi đột phá thì lúc này di biến tái sinh!

Vân Thiên cảm giác năng lượng hội tụ xuống đan điền ngày càng ít mà năng lượng hóa thuộc tính từ Hòa Liên cũng đang yếu dần, xung quanh Vân Thiên luồng năng lượng đang dần dần bị tiêu tán!

"Thôi chết! thiếu năng lượng đột phá,!" Vân Thiên than, phải biết rằng nhân loại khi đột phá cấp độ rất trọng yếu, nếu đột phá không thành công nhẹ có thể cả đời tu vi không thể tịnh tiến, nặng thì đan điền bị hủy thậm chí dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, cả đời điên điên khùng khùng.

"A. ta vẫn còn quá non, vì mau trống tăng tu vi mà không chuẩn bị kỹ trước khi đột phá xem ra lần này gặp họa lớn rồi!" Vân Thiên lòng như lửa đốt, thảm thán.

Hần cắn răng cố giữ đầu óc mình miễn để tìm biện pháp giải quyết, đang lúc ngàn cân treo sợi tóc. Vân Thiên mắt sáng đột nhiên từ nhắt chỉ giới xuất ra một bình đan dược màu vàng vôi vàng đổ vào miệng nuốt xuống.

"Bành! Bành!"

Một cỗ năng lượng mênh mông từ bụng truyền khắp kinh mạch của hần, năng lượng cuộn cuộn không ngừng bạo động, xung kích bình chương. Vân Thiên toàn thân cảm thấy đau đớn, năng lượng từ viên đan dược không ngừng trùng kích kinh mạch của hần. Nếu có người ngoài lúc này nhìn thấy Vân Thiên thì sẽ phát hiện thấy, toàn thân hần trở lên trong suốt, chỉ thấy kinh mạch, lực phủ ngũ tạng như được bao bọc trong năng lượng, hần cắn răng vận chuyển Hóa Hải quyết không ngừng luyện hóa năng lượng.

Một thời gian sau, năng lượng từ khắp cơ thể hần theo kinh mạch bắt đầu chảy ngược hội tụ tại đan điền. Vân Thiên trong cơ thể cảm giác, đan điền đột nhiên bành trướng, lập tức tựa hồ như có một cỗ sức lực đè ép, sau đó đan điền trở lên lớn hơn rất nhiều. Đồng thời tại chính mình trong đầu có một cỗ huyền ảo năng lượng cũng có mặt thẳng hoa, cảm giác như chính mình đầu óc trở nên sáng sủa, thanh minh hơn rất nhiều, loại cảm giác này thật là tuyệt hảo.

"Quả không hổ danh Tử Kim Đan năng lượng thật là bá đạo, ta chỉ luyện hóa có năm phần mà đã giúp ta đột phá lên Linh Sĩ, nếu luyện hóa hết thì có thể đột phá lên nhất giai Linh Sĩ rồi. "

Thời điểm hần đột phá lên Linh Sĩ, bên trong Hòa Liên Châu "ong ,ong" một luồng linh khí nóng rát lại tàn mát khắp kinh mạch, thân thể hần lần nữa cải tạo cơ thể hần.

--"Lần này thật nguy hiểm, có vẻ như từ giờ không thể trông chờ tiếp cấp từ Hòa Liên Châu nữa rồi, Hòa Liên Châu chỉ giúp ta cải tạo kinh mạch, cơ thể, cường đại khí huyết, linh lực hòa thuộc tính mà thôi, hôm nay nếu không có Tử Kim Đan thì không biết có hậu quả gì xảy ra nữa, lần này phải cảm ơn tiểu nha đầu kia rồi. !" Vân Thiên thở dài nói.

Hắn bình tâm lại tiếp tục tiến vào trạng thái tu luyện để củng cố cảnh giới. Nhất thời thức hải của hắn trở nên dị động bất thường, Vân Thiên định thần, ý thức vội tiến vào trong thức hải kiểm tra.

"Vụt! ..." một cái, Vân Thiên bỗng nhiên biến mất trong căn phòng, đang lúc hắn ngơ ngơ ngàng ngàng không hiểu chuyện gì đang xảy ra thì hắn chỉ thấy xung quanh mình một cỗ mệnh môn huyền ảo hóa thuộc tính cực kỳ nồng đậm

"Ruột cuộc đã có chuyện gì xảy ra, ta đang ở đâu!"

"Dĩ nhiên là bên trong Hòa Liên Châu! Thật là kỳ diệu." Vân Thiên phát hiện ra nơi này không những linh khí nồng đậm mà còn là một không gian dự trữ cực lớn khiến hắn sợ phải hải là nơi đây không gian tương đương với dung lượng cỡ khoảng vài nghìn miến Không Gian Giới rồi, hơn nữa lại có thể chứa đựng được cả vật sống.

"ha ha có nơi này thì về sau ta tu luyện tốc độ sẽ càng trở nên khủng bố a, cái gì thiên tài, cái gì yêu nghiệt, ta cóc cần quan tâm. Ta Vân Thiên sẽ khiến cho cái lũ thiên tài, yêu nghiệt đó làm đá kê chân! haha !" hắn sáng khoái cười tiếu .

Tiếp tục tu luyện trong Hòa Liên Châu không bao lâu sau Vân Thiên đã vững vàng củng cố cảnh giới Linh Sĩ, năng lượng hòa thuộc tính nồng đậm từ Hòa Liên Châu không ngừng tiến vào cơ thể, đồng thời năng lượng dư thừa từ Tử Kim Đan trong cơ thể được Vân Thiên luyện hóa rất nhanh giúp cho hắn tiếp cận bình chương.

"Àm ăm! " chỉ nghe tiếng động từ trong cơ thể hắn phát ra.

Nhất giai Linh Sĩ!

Vân Thiên thu hồi khí tức, tâm niệm vừa động rời khỏi Hòa Liên Châu xuất hiện trở lại tiểu viện: " Tuy lần này ta thành công đột phá nhất giai Linh Sĩ nhưng ta cảm giác được năng lượng từ Tử Kim Đan bị lãng phí rất nhiều, đồng thời hòa linh khí từ Hòa Liên Châu tiến vào cơ thể cũng không cách nào luyện hóa hoàn toàn. Xem ra Hòa Hải quyết đã không thích hợp cho ta tu luyện nữa rồi, cũng phải dù gì cũng đột phá Linh Sĩ cũng nên đi Vân Kỳ các lựa chọn công pháp, linh kỹ thích hợp luyện tập thôi."

Vân Thiên rời khỏi tiểu viện

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thân Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 6: Vân Kỳ Các

"Tân chức Linh Sĩ, ta tại trong tộc địa vị, có nhất định tăng lên, có tư cách tiến vào Vân Kỳ các tầng hai."

Trong tộc "Vân Kỳ các" ở bên trong, có rất nhiều công pháp cùng tu luyện điển tịch, đủ các thể loại, về công pháp Vân gia đa số là hòa thuộc tính, còn về Linh kỹ thì khá đa dạng, đa số được truyền thừa từ gia tộc, số còn lại thì được gom nhặt từ các tộc nhân đi lịch lãm rèn luyện mang về.

Nghĩ tới đây, Vân Thiên lập tức tiến về trước "Vân Kỳ các" .

"Vân Thiên ca!"

Trên nửa đường, một tiếng mang theo vẻ kinh ngạc của thiếu nữ truyền đến.

Thanh âm của thiếu nữ ở bên trong, mang theo một tia mềm mại, có một loại đã lâu quen thuộc cảm giác.

Vân Thiên thân thể có chút cứng đờ.

Theo hắn bên cạnh lúc này, đi tới một nam một nữ, tuổi cũng không lớn.

Trong đó một cái áo tím thiếu niên, mày kiếm dài, thân hình thẳng tắp, trong ánh mắt có một cỗ lãnh lệ ác liệt chỉ ý, hắn tu vị đạt tới Linh Sĩ tam trọng đỉnh phong, lại để cho phụ cận con em gia tộc, cảm giác sâu sắc áp lực.

Hắn chính là Vân Mộc đệ đệ của Vân Lâm gia tộc tỷ thí bài danh thứ ba.

Xung quanh có không ít người kinh hô, trên mặt kiêng kị, sợ hãi, cùng tiếng thì thảo bàn luận.

"đó chả phải là Vân Mộc cùng với Vân Tuyết hay sao, xem ra lần này Thiên thiếu gia lại gặp rắc rối rồi!"

Cùng Vân Mộc kể vai sát cánh mà đứng chính là một cái tuyết bào thiếu nữ, tuổi cùng Vân Thiên không sai biệt là mấy mười ba mười bốn tuổi, ngày thường thanh đẹp tú lệ, nghiêm nhiên là một cái mỹ nhân.

"Tuyết muội."

Vân Thiên nhìn qua tuyết bào thiếu nữ, khóe miệng không tự giác mơn mởn một tia châm chọc.

Thiếu nữ trước mắt, đúng là mười năm trước, tiến vào Vân thị gia tộc "Vân Tuyết", được nhận nuôi từ nhỏ, lúc mới tiến vào Vân gia Vân Tuyết bị tộc thị cùng tuổi bắt nạt, thường được Vân Thiên che chở, luôn cùng Vân Thiên chơi đùa. Tuy vậy theo Vân Tuyết trưởng thành, thiên phú cũng không tệ rất nhanh nhận ra Vân Thiên không thể tu luyện, về sau, dần dần làm bất hòa, cuối cùng đến bây giờ coi như người lạ không quen.

Giờ phút này, chỉ thấy Vân Tuyết cùng Vân Mộc thấp giọng nói một câu nói.

"Tốt, nhưng thời gian đừng quá dài."

Vân Mộc nhẹ gạt đầu, tránh ra bên cạnh thân, căn bản chẳng thèm để ý đến Vân Thiên.

"Vân Tuyết đi đến Vân Thiên trước người, khoảng cách tiến gần ngưng mắt nhìn, thần sắc hơi lộ ra phức tạp, sâu kín thờ dài: "Vân Thiên, lâu lắm không gặp, dạo này người thế nào, người không thể tu luyện, đến Vân Kỳ các làm gì?. Người rốt cục vẫn cứ cố chấp như xưa Tuyết nhi hay vẫn là khuyên người một câu, buông thả đi thôi! đừng cố chấp mà hại đến thân. Có người sinh ra đã định là kẻ bình thường, người cứ sống an nhàn có phải tốt hay không, biết thân biết phận mình là tốt hơn. "

"Người đến cùng muốn nói cái gì?"

Vân Thiên đã cắt đứt nàng..., sắc mặt hơi lạnh.

Vân Tuyết trên mặt hiện ra một tia tức giận, răng ngà hơi cắn: "Thiên ca, Tuyết nhi cuối cùng khuyên người một lần, đi về phía Mộc ca quy hàng lấy lòng, đã có trợ giúp của hắn, tránh cho va va chạm chạm . . ."

Hướng hắn quy hàng lấy lòng?

Vân Thiên lập tức cười lạnh không nói, hắn cả đời này, còn không từng khuất phục ning nọt qua ai.

Vân Mộc trời sinh tính lạnh đạm, kiêu căng không thôi, mỗi lần nhìn thấy Vân Thiên, đều là lỗ mũi xem người, khinh thường, mặt thị, ý thể thì từ Vân Bản, lại có ca ca là Vân Lâm mà hống hách làm cán, không coi ai ra gì. Tộc nhân trong tộc nhiều lần bị hắn ức hiếp cũng không giam kềm oan, chỉ đành ngậm bồ hòn chịu đựng, nếu có chống đối thì tựa rước họa vào thân.

Vừa thấy Vân Thiên về mặt, Vân Tuyết lập tức đã minh bạch, dù sao hai người cơ hồ là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên đây, nàng đối với Vân Thiên thập phần hiểu rõ.

Chỉ thấy Vân Tuyết đi trở về Vân Mộc bên người, thấp giọng nói một câu.

"Hừ! Không biết tốt xấu phế vật, phế vật muốn đòi là phế vật, tổn hại một đan dược của gia tộc, đã không tu luyện được lại còn bày đặt đến Vân Kỳ các làm gì... nếu không phải nể mặt người là con tộc trưởng thì ta đã một chưởng cho người đi xuống hoàng tuyền cùng với mẹ người rồi."

Vân Mộc âm thanh lạnh như băng, đầy vẻ khinh bỉ truyền đến.

"Phế vật?"

Vân Thiên lông mày nhướng lên.

Có lẽ là nhìn ra Vân Thiên không phục, Vân Mộc dừng lại, cao ngạo lạnh lùng mà nói:

"Nghe nói tháng sau người tổ chức lễ thành nhân. Bất quá tại Vân thị gia tộc, người bất quá là một cái phế vật không thể tu luyện! chiếu theo quy củ nếu không thể đột phá Linh Sĩ sẽ bị đuổi khỏi tộc. Đến lúc đó, ta chỉ cần một chiêu, khiến cho người sống không bằng chết."

"hừ cứ chờ đến lúc đó hăng hay!"

Vân Thiên cười lạnh một tiếng, quay người hướng gia tộc Vân Kỳ các đi đến.

Hắn không muốn hiện lên miệng lưỡi lợi hại.

Dù sao tháng sau, gia tộc lễ thành nhân liền muốn bắt đầu, đến thời điểm dùng thực lực nói chuyện.

Đưa mắt nhìn Vân Thiên rồi đi, Vân Tuyết đôi mắt dễ thương nhẹ nhàng lóe lên.

Giờ khắc này, nàng theo Vân Mộc, cảm nhận được một loại lạ lẫm cảm giác, đó là một loại không cách nào nói rõ trực giác.

"Hắn đúng là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ."

Vân Mộc cười nhạo một tiếng.

Hắn căn bản không có để Vân Thiên vào mắt.

Ở tuổi mười bốn, mười năm, tấn chức võ đạo tam trọng đệ tử, không dưới 50~60 người, hắn có thể ở những mầm mống này đệ ở bên trong, nổi tiếng thứ ba, há lại đơn thuần dùng tu vi có thể cân nhắc hay sao?

Vân Tuyết âm thầm thở dài, Vân Thiên đây là tự tìm đau khổ!

Vân Mộc thực lực, nàng rất là rõ ràng, một ít võ đạo tam trọng ưu đệ đệ tử, trong tay hắn, đều qua không được một chiêu.

. . . .

Không một chút thời gian, Vân Thiên đi vào trong tộc trọng địa —— Vân Kỳ các.

Vân Kỳ các là trong tộc trọng địa quan trọng địa điểm, quanh năm có gia tộc trưởng lão thay phiên nhau trấn thủ.

"Vân Kỳ nhi tử?"

Huyền Vũ trong các, vị kia áo bào trắng trưởng lão, nhìn nhìn Vân Thiên thân phận lệnh bài, lông mày hơi chút nhíu một cái.

"Bái kiến trưởng lão."

Vân Thiên vẻ mặt khách khí, nhưng hắn là rõ ràng trong tộc trưởng lão thực lực.

Thông qua mắt trái giác quan, hắn cảm ứng được đối phương trên người một cỗ thần bí mạnh mẽ lực lượng, đó là một tầng màu lửa đỏ khí tức, sống ở huyết nhục, rồi lại rời rạc tại thân thể kinh mạch, thậm chí có thể tùy thời ly thể công kích, cách không đả thương người.

Vân Thiên hiểu rõ, áo bào trắng trưởng lão đã đến cảnh giới cao thâm, coi như là một trăm chính mình, đều có thể trong khoảnh khắc chém giết.

Bình thường chỉ có Linh Sĩ trở lên tu luyện ra linh lực dung nhập vào Linh Kỳ để tăng sức tấn công, Linh Sư trở lên thì mới có thể Linh lực xuất ngoại cách không đả thương người. Linh giả có thể cảm nhận đoán tu vi kém mình hoặc tu vi hơn mình một cấp bậc, mà áo bào trắng trưởng lão khiến hắn không thể nhận biết tu vi thì ít nhất là Linh Đồ võ giả trở lên.

Vân Thiên khom người nói: "Trưởng lão, ta muốn đi vào Vân Kỳ các tầng hai."

"Người là Vân Thiên, nhi tử Tộc trưởng."

Áo bào trắng trưởng lão lão ngạc nhiên hỏi?

"Trưởng lão thỉnh. " Vân Thiên đáp.

Vân Thiên minh bạch, đang không có thực lực tuyệt đối trước, chính mình không có

Áo bào trắng thờ dài mà nói: "dưới Linh Sĩ cảnh đệ tử, chỉ có thể vào nhập Huyền Vũ các tầng một. Vân Kỳ các tầng một, có rất nhiều cấp thấp võ học, điển tịch, ký sự các loại,, người không thể tu luyện kinh mạch đứt gãy, thật đáng tiếc a! không thể tiến vào tầng hai mặc dù người có là nhi tử của tộc trưởng cũng không ngoại lệ."

Nghe xong quy tắc, Vân Thiên hít sâu một hơi nói "Vãn bối đã đạt đến Linh Sĩ cảnh nhất trọng kính mong trưởng lão thành toàn."

Vân Kỳ các quy tắc, đối với bốn tộc đệ tử cùng chi tộc đệ tử đãi ngộ, có thật lớn khác biệt.

Nghe vậy áo bào trưởng lão mặt khê biến, lập tức ánh mắt lần nữa xuất hiện trên người Vân Thiên quan sát tỷ mỉ.

Một lúc sau trên mặt lão tỏ ra kinh ngạc than ." Rõ ràng mười hai chính mạch đều khôi phục, hơn nữa lực lượng còn phi thường thuần khiết, không giống tu luyện ma công, quả thực không thể tưởng tượng nổi, mà thôi. . . Mà thôi. . . Nếu là người tiểu tử này cơ duyên, cũng là chúng ta Vân gia chi phúc, ta tự không ép hỏi người rồi, sau này cố gắng mà tu luyện cho tốt, phục vụ gia tộc."

"được rồi! Người có thể tiến vào, thời gian nửa canh giờ."

"Àn, trưởng lão!"

Tại áo bào trắng trường lão nhận lời, Vân Thiên chậm rãi bước vào Vân Kỳ các, nơi đây từng là hân tha thiết địa phương mơ ước, có thể tiến vào linh kỹ các tầng hai cũng được xem như là linh giả chính thức rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 7: Lựa chọn linh kỹ, công pháp(thượng)

Vân kỹ các là trong tộc võ học trọng địa, thu nạp Vân tộc nghìn năm các thời kỳ truyền thừa các loại võ học bí tịch, dùng cung cấp trong tộc hậu bối đệ tử tu tập tìm hiểu, lệnh gia tộc hưng thịnh kéo dài.

Thường thường, võ đạo bí tịch số lượng cùng phẩm chất, có thể cân nhắc một cái gia tộc thực lực cùng nội tình.

Vân Thiên nhớ rõ, mình cũng chỉ có tu luyện một bản thấp giai công pháp Hóa Hải Quyết, linh kỹ cũng chỉ có học quyền pháp cơ bản, lúc trước do không thể tu luyện nên cũng không được phép học linh kỹ, công pháp cao thâm. Chỉ khi nào đột phá Linh Sĩ mới có cơ hội học Hoàng giai công pháp.

Vân Kỳ các chia làm ba tầng.

Tầng thứ nhất, số lượng bề bộn, phần lớn là cấp thấp võ học, kỹ sự, các bản chép tay.....linh tinh.

Tầng thứ hai, nghe nói thu nạp trong tộc võ học bí tịch tinh túy, phần lớn là Hoàng giai trung cấp công pháp, Hoàng giai trung cấp Linh Kỹ, cũng có cả cao cấp hoàng giai linh kỹ nhưng rất hiếm.

Về phần cao nhất Vân Kỳ các tầng ba, một mực giới hạn trong truyền thuyết, chưa bao giờ mở cho tộc nhân thông thường tiến vào, chỉ có các trưởng lão mới được mạn phép tiến đến. Nghe nói tầng ba Vân Kỳ các chứa cả Huyền giai trung cấp Linh Kỹ, và Huyền giai sơ cấp công pháp. Còn về phần công pháp huyền giai cao cấp thì đã rất lâu chưa từng có xuất hiện ở Thanh Phong thành rồi chưa nói đến Địa giai phía trên, còn về Thiên giai thì chỉ được đề cập đến trong truyền thuyết.

Hôm nay, hân tấn chức Linh Sĩ, có tư cách tiến vào Vân Kỳ các tầng hai, lựa chọn thuộc về công pháp, linh kỹ của mình.

"Vân thị gia tộc, không hổ là thành Thiên Phong một trong tam đại gia tộc, bao trùm mấy trăm gia tộc phía trên."

Vân Thiên bước vào Vân Kỳ các tầng hai, hơi có vẻ gấp gáp, mong chờ..

Tại Vân Kỳ các một tầng, có thể chứng kiến lễ tề tựu cái Vân gia tộc đệ tử thân ảnh, bọn hắn đều tại nắm chặt thời gian, lựa chọn thích hợp công pháp của mình. Tầng hai thì vắng vẻ hơn hầu như không có người.

Dựa theo quy tắc, tiến vào Vân Kỳ các thời gian, chỉ có nửa canh giờ.

Bởi vậy, sở hữu tiến vào Vân Kỳ các người, đều tại giành giật từng giây.

"Nửa canh giờ, ta muốn lựa chọn một bộ trung cấp công pháp, và hai bộ hoàng giai Linh kỹ."

Vân Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt quét về phía xếp đặt giá sách rất nhiều bí tịch, linh kỹ công pháp khiến hân hoa cả mắt.

Vân kỹ các tầng hai bên trong võ đạo bí tịch, đều là Hoàng giai công pháp, Hoàng giai công pháp nếu so với thấp giai công pháp cao một cái đẳng trước cấp bậc, uy lực tự nhiên muốn mạnh hơn gấp bội, hân sưu tầm số lượng so với lâu một thì còn lại là sâu sắc giảm mạnh, tại đây chỉ gửi gần ba trăm bản Hoàng giai công pháp mà thôi. Về phần Linh kỹ thì đa dạng hơn có khoảng vài nghìn bản đa dạng đủ các loại thuộc tính khác nhau nhưng chủ yếu nhất vẫn là Hỏa thuộc tính.

Vân Thiên tiến đến giá sách chưa đựng Linh Kỹ trước tiên quan sát, hân muốn tìm một bộ Linh kỹ công kích và một bộ thân pháp chiến đấu.

"Thiết Thạch Chuông, Hàm Long quyền, Bồn Lôi quyền, Liễu Diệp Kiếm, Long Hỏa đao Du Phong Bộ"

...

Vân Thiên nhanh chóng lật qua lật lại những thứ này võ đạo bí tịch từ thứ nhất.

Những bí tịch này, thường thường tại từ thứ nhất, có tổng hợp tường thuật tóm lược.

(Vô Phong đao): đao pháp như gió, thế như sét đánh, dùng tốc độ chiến thắng. Yêu cầu Linh Sĩ nhất trọng, tu luyện độ khó bình thường. Linh kỹ cấp thấp.

(Hàm Long quyền) : có thể tăng lên tu luyện giả trong cơ thể khí huyết cường độ, có thể lập tức ngưng tụ khí huyết, lấy thế đè người, sức bật kinh người, quyền như vũ bão, luyện đến đại thành có thể phục hồi, thương long, độ khó cao, yêu cầu Linh Sĩ nhất trọng, Hoàng giai trung cấp Linh kỹ..

(Du Phong Bộ) : bộ pháp như phong, nhẹ nhàng uyển chuyển như cánh én thích hợp cận chiến, tu luyện tới đại thành, có thể cùng mấy cái cùng giai võ giả như ý quần nhau mà không bại. Yêu cầu linh Sĩ nhất trọng, nhưng cần nhất định ngộ tính rất cao. Linh kỹ đẳng cấp: Hoàng giai trung cấp.

.

.....

.....

Cuối cùng hắn để ý đến một quyển sách khá là cũ kỹ trong giá sách ở phía góc phải phía dưới.

(Hỏa Ảnh chương): Chương pháp cương mãnh, bá đạo, chương ra hỏa ảnh như ảo, liên miên vô tận, luyện đến đại thành chương đánh ra hỏa tuôn có thể cách không mà đã thương người, tùy vào sự khống chế hỏa của người luyện mà uy lực của Hỏa Ảnh chương cương mãnh, khó lường. Vô địch cùng giai, yêu cầu: Linh Sĩ nhất trọng, ngộ tính cao, tinh thần lực cao. Linh kỹ đẳng cấp: Hoàng giai cao cấp tiếp cận Huyền giai.

"Vân Kỹ các võ đạo bí tịch, quả nhiên vượt xa cơ sở võ học. . ."

Vân Thiên mở cở trong bụng, hắn chú ý phần lớn là trung cấp võ học.

Xem một hồi cuối cùng Vân Thiên vẫn lựa chọn Du Phong Bộ cùng Hỏa Ảnh chương để tu luyện, hắn cần hai quyển bí tịch thu vào tay, lựa chọn song Linh kỹ, Vân Thiên chuyển qua lựa chọn công pháp.

Giá sách chứa đựng công pháp được thiết kế khá là cầu kỳ, sự khác biệt ở đây là công pháp chủ yếu được ghi chép trong quyển trục, tầng ngoài đều chứa một lớp phong ấn bằng bạc năng lượng bao quanh, nếu như Linh lực không đủ hoặc không thích hợp để tu luyện công pháp thì không thể nào mà đạt được. Lý do để Vân gia cầu kỳ như vậy bởi vì, Linh kỹ thì khá phổ biến nhưng công pháp thì có hạn, hơn nữa mỗi gia tộc thường có công pháp tu luyện riêng, thích hợp chỉ đối với người trong gia tộc, cần được bảo quản nghiêm ngặt.

Vân Thiên đi đến gần đây giá sách, tiện tay cầm lên một quyển hoàng giai công pháp. sử dụng hỏa linh lực gượng ép phá phong ấn mở ra.

"Hoàng giai hỏa hệ công pháp, Diễm Viêm quyết" cái này bản công pháp chỉ có đạt tới Hoàng giai trung cấp, phân biệt xuất thân linh giả thuộc tính, thích hợp hỏa thuộc tính Hoàng giai trung cấp công pháp linh giả tu luyện công pháp, tổng cộng chia làm ba quyết, mỗi nhất quyết uy lực bất phàm.

Vân Thiên tùy tiện trở mình nhìn một chút, đem quyển trục thả lại tại chỗ, đón lấy lại cầm bên cạnh một bản xem xét.

Hoàng giai sơ cấp: Thủy Linh quyết

Hoàng giai trung cấp: Mộc Như Tiên

.....

.....

Hoàng giai cao cấp hỏa thuộc tính : " Liệt Nham Quyết": tu luyện đại thành, Linh lực phóng ra lửa như nham thạch, lung cháy binh khí, bá đạo chỉ thích hợp với người tu luyện hỏa thuộc tính. Yêu cầu Linh Sĩ nhất giai, hỏa linh căn, ngộ tính cao

Đọc đến đây Vân Thiên cả mừng, mặc dù hắn không biết là mình thuộc tính linh căn, do chỉ có người tu luyện ra linh lực mới có thể kiểm tra mà hắn thì vẫn chưa đi kiểm tra được, cơ mà hắn có Hỏa Liên châu thì chắc chắn sẽ thích hợp tu luyện.

Nghĩ tới đây hắn định lựa chọn công pháp này thì trong thức hải Hỏa Liên châu như đang kích động, hưng phấn, không ngừng chấn động, hướng về một phía của Vân Kỹ các, theo sự chỉ dẫn của Hỏa Liên Châu, Vân Thiên men theo đi về cuối tầng hai của Vân Kỹ các, đi vào phía một căn phòng nhỏ, hẹp. Nhẹ nhàng đẩy cửa hắn bước vào chỉ thấy trước mắt một đồng lộn xộn quyển trục, sách Linh kỹ, bí tịch,..... .Đa số đều không nguyên vẹn, tất cả đều bị cháy đen, bám đầy tro bụi, có vẻ như rất lâu rồi chưa có ai vào, cuối cùng Vân Thiên cầm lên một quyển trục màu đỏ đầy bụi bặm trên quyển trục có khắc hình hoa liên mang phong cách cổ xưa. Cầm quyển trục trên tay Vân Thiên nhận thấy rõ sự kích động của Hỏa Liên Châu trong thức hải càng trở nên mạnh mẽ.

Hắn cố gắng vận dụng linh lực hỏa thuộc tính truyền vào hai cánh tay để mở quyển trục ra.

"Bành!" một tiếng quyền trực được mở ra.

Một tiếng nổ khê vang trong đầu hấn loạn choạng suýt tóe ngã, cảm tưởng như có quả mìn phát nổ trong đầu hấn vậy. Vân Thiên còn đang choáng váng thì một luồng thông tin bất chợt hiện lên trong đầu hấn.

" Là một đoạn khẩu quyết công pháp!" hấn cả kinh.

Tên của nó là Hóa Vân Thần Quyết, là một bản pháp môn luyện khí tổng cộng có chín trọng, mỗi trọng ứng với một cấp bậc võ giả, phải nói rằng công pháp hết sức trọng yếu trong việc tu luyện của mỗi võ giả, càng lên cao thì càng cần có công pháp cao thâm để thích hợp tu luyện. Luyện đến đại thành thì có thể đột phá cấp bậc Linh Thần. đọc đến đây Vân Thiên sợ hãi không thôi.

Ở thế giới này công pháp, linh kỹ chia thành, Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn cấp bậc công pháp, linh kỹ mỗi bậc lại chia thành, sơ cấp, trung cấp và cao cấp. Ngay cả Vân gia cũng chỉ có một bản Huyền giai sơ cấp công pháp để tu luyện, cùng Huyền giai trung cấp Linh kỹ chính vì vậy mà cha của Vân Thiên là Vân Kỳ mấy năm nay đều kẹt ở thất giai Linh Đồ tu vì không thể tịnh tiến lên được.

"Không biết Hóa Vân Thần Quyết này là cái loại cấp bậc gì công pháp, tại sao quyền trực này lại xuất hiện ở Vân gia thành, nếu để người khác biết được Vân gia có quyền trực này thì sẽ lại là một hồi máu tanh không ngớt. ?? ". Hấn thầm nghĩ.

Những thứ này hấn coi như nghĩ vỡ đầu cũng không thông, dù sao hấn cũng mới là đứa trẻ mười bốn tuổi, có rất nhiều sự tình trong gia tộc hấn còn không được biết rõ. Thế nên Vân Thiên dứt khoát không thêm nghĩ nữa, hấn muốn thử tu luyện pháp quyết này.

Nghĩ đến đây hấn như mở cờ trong bụng! đặt quyền trực ngay tại vị trí cũ hấn xoay người bước ra khỏi Vân Kỳ các.

(Hóa Ảnh chương), (Du Phong bộ), (Liệt Nham quyết)? Ngươi tuyển quyền bí tịch, công pháp này? ?

Áo bào trắng trường lão nhú mày hỏi?

"Đúng vậy"

Vân Thiên cung kính đáp., hấn muốn lựa chọn Liệt Nham quyết để che đi tai mắt của thiên hạ khi hấn tu luyện Hóa Vân Thần quyết.

"Hóa Ảnh chương, Liệt Nham quyết quyền bí tịch này lưu chuyển trăm năm nay, huyền diệu cao minh chỗ, yêu cầu ngộ tính, tinh thần lực rất cao, thậm chí vượt xa các công pháp, bí tịch cùng cấp độ." Nói đến đây, áo bào trắng trường lão lời nói xoay chuyển: "Bất quá, hai bản bí tịch này, tu luyện độ khó thật lớn, ngày xưa trong tộc một ít thiên tài, đều hiếm có dấu người thành công. Mặc dù Linh Sĩ cấp bậc cũng có thể tu luyện thành công nhưng cơ bản rất hiếm. . . đa số nó thích dùng cho Linh Sư cấp bậc ở trên tu luyện, ngươi xác định kỹ chưa?"

Cuối cùng, áo bào trắng trường lão khuyên bảo nói: "Ta khuyên ngươi đổi một số Linh kỹ khác, chọn một bộ thích hợp Hóa công pháp để tu luyện, đừng tại nó phía trên tiêu phí quá nhiều tinh lực, mà tổn công vô ích, "

"Đa tạ trường lão lời khuyên, cảnh báo, nhưng linh kỹ, công pháp này tâm ý đã quyết không cần thay đổi."

Vân Thiên sắc mặt bình tĩnh đáp.

"Được rồi, bí tịch cầm đi sao chép, khi đọc xong phải tự thiêu hủy cấm chuyển ra bên ngoài. Ngươi nhất định phải nhớ kỹ nếu không tu luyện được đừng cố gượng ép mà dẫn đến phản phệ tổn hại cơ thể, bất kỳ khi nào ngươi cũng có thể đến để đổi công pháp, linh kỹ." Áo bào trắng trường lão thở dài nói.

"Ân! trường lão, hy vọng việc ta tu luyện đến Linh Sĩ kính mong trường lão giữ kín cho!"nói xong Vân Thiên quay người ly khai khỏi Vân Kỳ các.

Đưa mắt nhìn Vân Thiên ly khai, áo bào trắng trường lão lắc đầu: "Người tuổi trẻ bây giờ, đều là thật cao theo đuổi xa vời a."

Hấn cũng không tin Vân Thiên có thể luyện thành công (Hóa Ảnh chương, Liệt Nham quyết), ngay cả (Du Phong bộ) độ khó đã rất cao rồi, thành công tu luyện kiểu gì?

Ly khai Vân Kỳ các, Vân Thiên về đến trong phòng.

Ngồi ở trên giường, hấn nhắm mắt lại, trong đầu rất nhanh hiện lên ra nội dung của Hóa Vân Thần Quyết.

. .

Chương 8: Lựa chọn linh kỹ, công pháp(hạ)

Sau một canh giờ nghiên cứu Hóa Vân Thần Quyết, hắn cảm thấy mỗi trọng của Hóa Vân Thần Quyết cực kỳ huyền ảo, nếu không phai linh hồn của hắn do dung hợp trở lên mạnh mẽ hơn người thường thì không thể nào hiểu được quyền trục này. Hóa Vân Thần Quyết không chỉ có thể cường hóa được Linh lực trở lên mạnh mẽ hơn, tinh thuần hơn, mà còn có thể luyện hóa được hầu như tất cả các năng lượng hóa thuộc tính có trong thiên hạ, thậm chí còn cường đại thêm khí huyết và thể chất của người tu luyện. Nếu như hắn có thể sử dụng khẩu quyết này luyện hóa hoàn toàn Hóa Linh Châu thì không biết linh lực của hắn sẽ biến hóa đến tình trạng nào.?

Vân Thiên khá là kích động trước hết nhất hắn muốn tu luyện là Hóa Vân Thần Quyết nhất trọng, cường đại khí huyết cùng thể chất lực lượng, tăng cường độ tinh thuần của linh lực, là tu luyện căn bản. Khí huyết, thể chất càng mạnh, linh lực càng tinh thuần chủ cận chiến công kích uy lực lại càng lớn. Sau đó là tu luyện (Du Phong bộ) lợi dụng bước pháp chiếm lợi thế trong né tránh, và đào thoát, cuối cùng mới là Hóa Ảnh chưởng.

Nhắm mắt lại, tâm vừa động Vân Thiên tiến vào trong Hóa Liên châu tu luyện, tâm thần dung nhập (Hóa Vân Thần Quyết) nhất trọng pháp quyết.

Hai nén hương về sau, trong cơ thể hắn linh lực, bắt đầu chậm rãi vận chuyển, hành tẩu. .hóa linh khí xung quanh không ngừng tiến vào trong cơ thể, tốc độ nhanh hơn người thường gấp mấy lần.

"Dễ dàng như vậy?"

Vân Thiên hơi có vẻ kinh ngạc.

Dựa theo (Hóa Vân Thần quyết) bên trong miêu tả, người bình thường muốn thành công lại để cho linh lực vận chuyển hành tẩu, ít thì bốn năm ngày, nhiều thì mười ngày nửa tháng.

Chẳng lẽ ta là trong truyền thuyết tu luyện thiên tài?

Vân Thiên nghĩ nghĩ, lại quyết đoán chối bỏ, hắn là do hắn có Hóa Liên Châu hỗ trợ hắn tu luyện, hơn nữa ở đây có nồng đậm linh khí hóa thuộc tính cũng rất thuận lợi cho tu luyện pháp quyết này.

Tu luyện (Hóa Vân Thần Quyết) thời điểm, Vân Thiên mơ hồ cơ thể truyền đến "Phanh phanh" nhảy lên âm thanh. quanh thân dường như được bao bọc bởi một tầng linh khí hóa thuộc tính

Một ngày sau.

Vân Thiên thành công luyện thành (Hóa Vân Thần Quyết) tầng thứ nhất, thân thể bài xuất một tầng nhàn nhạt có mùi mồ hôi.

Hắn cảm giác trong cơ thể khí huyết, linh lực so dĩ vãng cường hóa ba phần trở lên.

Thành công?

Vân Thiên có chút khó tin.

(Hóa Vân Thần quyết) tổng cộng chia làm chín trọng, mỗi trọng lại chia thành năm tầng. tu luyện đến năm tầng đại viên mãn là có thể đột phá cảnh giới.

Lại hơn phân nửa ngày, Vân Thiên đem (Hóa Vân Thần quyết nhất trọng) tu luyện tới một tầng đỉnh phong, tốc độ mới dừng lại, cũng là thời điểm hắn đột phá nên nhị tinh Linh Sĩ.

Phải nói là cấp bậc công pháp càng cao, người tu luyện tốc độ càng nhanh, mới có hơn ba ngày trời tu luyện mà Vân Thiên đã đạt đến nhị tinh Linh Sĩ chỉ sợ nếu người ngoài nghe thấy thì sẽ học máu chết vì đố kỵ mà thôi.

Hắn đứng dậy đi tắm rửa, nghỉ ngơi ăn điểm tâm, tuy nói linh giả ở cảnh giới cao thậm chí có thể cả tháng tu luyện không cần ăn, nhưng mà Vân Thiên dù gì mới là Linh Sĩ cấp bậc nên vẫn phải thường xuyên nạp năng lượng nếu không muốn bị chết đói.

Tiếp theo hắn muốn tu luyện Du Phong bộ pháp thì cần một không gian rộng lớn, không thể tu luyện ở tiểu viện được, bình thường con em trong gia tộc sẽ đến Luyện vũ trường để tu luyện bộ pháp, linh kỹ. Tuy nhiên Vân Thiên không muốn cho người khác biết hắn có thể tu luyện nên hắn định tìm cách khác. Ra ngoài lịch lãm rèn luyện là cách tốt nhất, còn gần một tháng nữa là đến ngày lễ thành nhân đến lúc đó mọi người phát giác hắn có thể tu luyện, Vân Mộc nhất định sẽ đến khiêu chiến, hắn cần phải chuẩn bị thật tốt, rèn luyện tăng kinh nghiệm chiến đấu là biện pháp tất yếu. Nghĩ đến đây hắn quyết định rời khỏi gia tộc,

"Trước hết phải đi xin phép phụ thân đã, cũng là để báo cho người biết, ta có thể tu luyện không biết phụ thân sẽ kinh hỷ đến mức nào?" Vân Thiên trầm nghĩ

Rời khỏi hậu viện hần từng bước tiến về phía đại sảnh, nếu có người nhìn thấy hần lúc này sẽ nhận ra một Vân Thiên hoàn toàn khác, phong thái ung dung, khí chất hơn người, tiêu sái mà phóng khoáng, nộ rồ khí chất của một vị thiếu gia.!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Vân Kỳ khiếp sợ

Vân Thiên ra khỏi tiểu viện, đi đến phủ gia chủ, lúc đến phủ gia chủ hần phát hiện trong gia đường lúc này rất nhiều người, bao gồm: Vân Mộng, Vân Âm, Vân Kỳ, Vân Lục, Vân Bằng, Vân Du. Mọi người đang bàn bạc cái gì đó nghe vẻ khá căng thẳng.

- "Từ đệ lần này ngươi định giải thích với chúng ta ra sao đây, cứ như vậy sớm muộn Vân gia ta ở Thanh Phong thành sẽ không còn chỗ đứng."

Vân Bằng hừ lạnh nói.

“Đại ca, ta cũng đã tận lực hết rồi, ngươi có thể đừng nói với ta bằng cái giọng điệu đó không.”

-. “Hừ, nếu không phải các ngươi vì cái tên phế vật kia hết lần này đến lần khác mua lượng lớn Tụ Linh Đan mà bỏ một số lớn của cải thì đã không xảy ra tình trạng ngày hôm nay. Ngươi nói đi hiện tại ngươi là một gia chủ của gia tộc mà lợi dụng chức vị thiên vị nhi tử, ảnh hưởng đến lợi ích của gia tộc, ngươi có xứng đáng với chức vị tộc trưởng này không.” Vân Bằng ngữ khí nói.

Nguyên lai do việc mua sắm Tụ Linh Đan, dẫn đến Vân gia cần một khoản tiền lớn, nhất thời không biết tìm đâu ra, thông qua hội nghị gia tộc, mọi người đã quyết định dùng một phần tài sản trong thành cầm cố để lấy tiền. Sau đó đợi thu tiền từ địa bàn cho thuê trong thành, để bù lại. Ai ngờ hôm trước đám người Vân gia đi thu tiền cho thuê sau đó hồi phủ giữa đường bị đám bịt mắt đánh cướp mất sạch tiền. Hạn cầm cố cũng sắp đến hạn, xem ra Vân gia sẽ lại bị mất đi một lượng không nhỏ tài sản. Mà Vân Bằng lại được có chỉ trích ép phụ thân hần hoặc là phải từ bỏ chức vị tộc trưởng, hoặc là vị trí tộc trưởng tiếp theo phải là con trai hần Vân Lâm.

Vân Lâm từ lâu đã được coi là thiên tài của gia tộc, năm nay mười bảy tuổi, đã đạt đến cửu giai Linh Sĩ, nửa bước đặt chân vào Linh Sư cấp độ, hiện tại cũng đang làm đệ tử nội môn Từ Huyền Tông. Vân Lâm cùng Vân Thiết thường xuyên khinh rẻ Vân Thiên, nếu không phải vì Vân Thiên là thiếu gia nhi tử Tộc trưởng thì đã bị Vân Lâm đánh chết từ lâu rồi.

Mặc dù vậy gần tháng nữa là Vân Thiên đã tròn mười năm tuổi, theo quy định của gia tộc, phải tổ chức lễ thành nhân, nếu không đạt tới Linh Sĩ cấp độ sẽ bị đuổi khỏi gia tộc, ra ngoài làm nhánh chi thứ. Hơn nữa còn nửa năm sau là đến kỳ hạn mười năm một lần lựa chọn vị trí tộc trưởng kế nhiệm, vì vậy mà Vân Bằng không từ thủ đoạn ép buộc phụ thân hần. Mà hần lúc trước lại không thể tu luyện nên Vân Kỳ chỉ đành cố kéo dài thời gian chứ cũng biết là không có cách nào khác.

“Đại ca, quyết định là do cả gia tộc hội nghị đưa ra, đại ca lúc đó cũng không có phản đối mà, bây giờ lại nói như thế, lẽ nào huynh đã biết trước kết quả này, nên lúc đó mới yên lặng không nói gì?” Vân Mộng cố ý nói.

“Hừ các ngươi tự giải quyết với nhau đi, chúng ta có nói cũng chả có ai nghe, nửa năm sau là tới lúc lựa chọn tộc trưởng kế nhiệm, xem các ngươi còn đắc ý được đến bao giờ, cái "phế vật" kia tháng sau cũng là lễ thành nhân, đến lúc đó ta xem các ngươi còn bảo vệ nó được không, chúng ta đi.” Vân Bằng khế quát sau đó cùng với Vân Du rời đi.

“Hai !” Vân Kỳ khẽ thở dài một tiếng, cau mày nói: Trong đám hậu bối, Vân Lan thực lực mạnh nhất, đáng tiếc là nữ, còn Vân Mục, Vân Ngọc, Vân Minh thực lực còn quá kém, nửa năm thời gian không thể nào mà đột phá Linh Sĩ khó có thể mà thắng được Vân Lâm xem ra lần này không ai ngăn cản được ý định của Vân Bằng rồi.

Lại là hần để cho phụ thân cùng các thúc lâm vào tình cảnh trở trêu như vậy, trong lòng Vân Thiên có chút chua xót.

- “Thiên nhi sao con lại tới đây!?”

Vân Kỳ, Vân Mộng, Vân Âm, Vân Lục ánh mắt đầy tình thương ái nhìn về phía Vân Thiên.

“Phụ thân, Nhị bá, Tam bá, Ngũ thúc. Xin lỗi ta đã để cho các ngươi chịu ủy khuất, từ nay về sau các ngươi không cần vì ta mà mua Tụ Linh Đan nữa, hài nhi bất hiếu, lại để cho mọi người vì hài nhi như thế quan tâm.” Vân Thiên ngẩng đầu, trong đôi mắt chứa đầy nước mắt, đôi chân run run quỳ xuống, hần nội tâm lúc này chua xót không thôi.

-“Thiên nhi, sao con lại nói vậy, chúng ta là trưởng bối, nếu làm việc không vì hậu bối, vì gia tộc, thì còn làm làm gì, con không cần bận tâm, chúng ta tự có biện pháp giải quyết, đây là Tụ Linh Đan, cùng Sinh Khí Đan người cầm về dựng trước, hảo hảo chữa thương đi.” Diệp Mộng trong giới chỉ xuất ra hai bình đan được đưa cho Vân Thiên.

"Trên mặt đất, Vân Thiên vẫn quỳ nguyên đó hướng mọi người... ." Vân Kỳ tiến đến nâng lên Vân Thiên cánh tay, đang chuẩn bị đem Vân Thiên nâng dậy, đột nhiên như bị điện giật bình thường, khó có thể tin mà nhìn Vân Thiên, "Thiên Nhi, kinh mạch của người. . ." Cuối cùng cái kia mạch chữ, Vân Kỳ không nói phát ra được âm thanh, lúc này nội tâm của hắn vô cùng khiếp sợ, trong đầu trống rỗng, sau một lúc mới hồi phục được tinh thần.

"Mọi người trước tán a, ta cùng Thiên Nhi còn có một chút lại nói." Vân Kỳ tuy nhiên miễn cưỡng làm cho mình lộ ra tương đối bình tĩnh, nhưng thanh âm vẫn như cũ có chút run rẩy trong nội tâm vẫn khó mà tin tưởng được sự thật trước mắt, vẫn cứ nghĩ là đang mơ.

Vân Kỳ nâng Vân Thiên dậy, hai người cùng một chỗ hướng đại sảnh phía sau đi đến.

Nhìn hai người rời đi Vân Lục khẽ nhíu mày, liếc mắt nhìn Vân Mộng nói:

- Nhị ca, người nói xem có phải Vân Thiên giấu chúng ta cái gì không?

“Ta cũng không rõ! Người chớ lo nghĩ linh tinh, Thiên nhi tiểu tử này, từ trước đến giờ cũng chưa bao giờ giấu diếm chúng ta việc gì, chắc hẳn có chuyện quan trọng muốn nói với tứ đệ đệ ấy định đoạt trước thôi!, được rồi mọi người giải tán đi”. Vân Mộng lắc đầu nói.

Lúc này sau đại sảnh, căn phòng nhỏ, Vân gia phụ tử.

Vân Kỳ nhìn về phía Vân Thiên giọng run run hỏi: “Thiên Nhi, kinh mạch của người thật sự.... đã khôi rồi, hơn nữa tu vi ..?”.

Ông vẫn hoài nghi đây không phải sự thật.

“Ân, hài nhi bất hiếu, đã để cho phụ thân và các thúc mấy năm nay phải chịu ủy khuất.” Vân Thiên giọng cảm khái nói.

“Không sao cả! Chỉ cần kinh mạch của con có thể khôi phục thì mọi chuyện đều đáng giá” Vân Kỳ nói.

Vân Kỳ bây giờ rất xúc động, chỉ cần chữa khỏi thương thế cho con, thậm chí ngay cả chức vị tộc trưởng ông cũng không cần.

- Đứng rồi Thiên nhi tại sao kinh mạch của con lại khôi phục? hơn nữa tu vi lại tĩnh tiến nhanh như vậy đạt đến nhị tinh Linh Sĩ? Vân Kỳ hết sức ngạc nhiên, phải biết rằng ông đã mời rất nhiều danh y, tốn rất nhiều tiền mua Tụ Linh Đan mà bệnh tình của con vẫn không chuyển biến gì cả!

“Là nhờ vào.....!”, hắn đang định nói cho phụ thân là nhờ vào Tử Kim Đan mà Ngọc nhi đưa cho, nhưng lại nghĩ nói như vậy sẽ khiến cho phụ thân và các thúc nghi ngờ thân phận của Ngọc nhi. Mặc dù hắn cũng không biết thân phận thực sự của Ngọc nhi tuy nhiên Ngọc nhi đối với hắn rất tốt, cho nên hắn đành bịa một lý do thích đáng vậy.

- Là lúc rơi xuống dưới vách núi, lúc đó con đói quá, bèn đi tìm cái gì đó để ăn, trong lúc vô tình lạc vào một sơn động vớ được trái cây màu hồng bóng mượt, ăn vào cảm thấy toàn thân nóng rất, khó chịu mà ngứa đi, về sau khi tỉnh dậy cảm cơ thể khỏe khoắn hẳn lên, nhưng lúc đó do vội về nhà nên cũng không kiểm tra. Sau này ta thử kiểm tra thoáng một thoáng mới phát hiện kinh mạch toàn thân đã đã thông. Hơn nữa tu luyện thập phần thuận lợi, như nước chảy thành sông mà đột phá

Nghe Vân Thiên nói vậy, Vân Kỳ kích động hỏi: “trái quả đó con thấy ở đâu, còn không dẫn ta tới đó”

“Con chỉ thấy có một trái thôi, cũng ăn mất rồi!” Vân Thiên trả lời với vẻ mặt thật thà.

“Hai! Những thứ như vậy chỉ có thể cầu, không thể cố gượng ép a, có duyên tất hưởng!” Vân Kỳ than thở một câu.

Vân Thiên suy nghĩ một lúc, chuyện về Hòa Liên Châu tuyệt đối không thể nói ra, cũng như khẩu quyết của toàn bộ Hòa Vân Thần Quyết, bởi vì nó quá kinh thế hãi tục, phải biết rằng “Thất phu vô tội, mang ngọc cũng có tội”, nên hắn cũng không có ngu định nói ra toàn bộ. Vân gia huyết mạch là Hòa linh căn truyền thừa, rất thích hợp tu luyện công pháp này. Hiện giờ Vân gia đang gặp khó khăn, trong dầu, ngoại áp, vì vậy cần phải tăng thực lực của phụ thân và các thúc bá lên đến lúc nguy hiểm còn phải bảo hộ gia tộc. Vì vậy hắn quyết định đem khẩu pháp ba tầng đầu của Hòa Vân Thần Quyết đưa cho phụ thân hắn, Hòa Vân Thần Quyết trọng thứ ba nếu luyện đến đại thành có thể đột phá Linh Vương.

- Phụ thân, đây là một bản công pháp ta tìm được trên vách đá của sơn động, người xem qua xem có thích hợp tu luyện hay không, hắn cầm bút, viết ba trọng đầu của Hòa Vân Thần Quyết ra giấy rồi đưa cho Vân Kỳ.

“Đây là,...!” Vân Kỳ nhìn kỹ bản pháp quyết mà Vân Thiên viết ra trong lòng chấn kinh.

- Ha ha, thật tốt quá Thiên nhi, Vân gia ta huyết mạch tổ tiên truyền thừa là Hòa linh căn, rất thích hợp cho việc tu luyện công pháp Hòa thuộc tính có bản công pháp này ta tin chắc có thể đột phá đến Linh Vương rồi, thật là tổ tông phù hộ Vân gia ta a.

“Ta sẽ mang bản pháp quyết này truyền cho các vị thúc thúc, bá bá của người, người có ý kiến gì không?” Vân Kỳ hướng Vân Thiên hỏi.

-Phụ thân, các vị bá và thúc đối với ta rất tốt, người cứ tùy ý a, nhưng ta nghĩ tốt nhất không nên truyền cho Đại bá(Vân Bằng), cùng Lục thúc(Vân Du),

với lại thời điểm phụ thân ngài đột phá Linh Vương cấp bậc, nhất quyết không lên ở Vân Gia địa điểm vì.....

nói tới đây Vân Thiên giọng hơi ảm úng.

- “Ân! ta biết, ta làm tộc trưởng tất nhiên biết ai trung, ai gian, ngươi cứ an tâm tu luyện đi a. Hơn nữa chuyện ngươi tu luyện ra linh lực tuyệt đối phải giữ bí mật tránh mang họa sát thân.

"Ta biết rồi phụ thân, ta muốn ra ngoài lịch lãm chuẩn bị cho lễ thành nhân tháng sau." Vân Thiên ngữ khí kiên quyết.

"Được rồi, nếu ngươi nói vậy tức là đã có chuẩn bị, ngươi chắc cũng đã đi Vân Kỳ các lựa chọn Linh Kỳ rồi, nhưng bên ngoài nguy hiểm đầy rẫy, người đời gian trá, ngươi phải hết sức cẩn thận, đây có mười mười vạn linh tệ được ngươi cầm đi mà chuẩn bị. Chuyện ngươi rời khỏi gia tộc ta sẽ sắp xếp là một chuyến đi chữa bệnh xa nhà"

"Ân, phụ thân ngài bảo trọng, ta đi trước" Vân Thiên nói xong quay người ra khỏi phủ hướng thẳng phía phường thị để mua vài thứ cần thiết cho chuyến đi.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Mua sắm đan dược, linh thảo

Đi trên đường, dựa theo trong đầu trí nhớ, đối với ở thành Thanh Phong hết thảy, Vân Thiên cũng là tương đối quen thuộc, Thanh Phong thành coi như là không nhỏ, lập tức Vân Thiên thả chậm tốc độ, nhàn nhã ở kẻ đến kẻ đi thật lớn trên đường lang thang.

Nhìn đường đi hai bên cửa hàng, rực rỡ muôn màu thế giới khác vật, đưa cho Vân Thiên cũng là đại khai nhãn giới, đây cũng là đến trên đại lục Linh Giới, lần đầu tiên đi ra đạo phố đây.

, Vân Thiên biết rõ, các cửa hàng bán vật liệu, linh thảo, linh kỹ.....vân vân là bị mấy cái gia tộc kiểm soát, Vân gia cũng có vài cửa hàng trong đó. Tuy nhiên hôm nay hắn muốn mua lương khô, và một ít đan dược Hồi Khí Đan, Sinh Khí đan lên không thể mua được ở cửa hàng của Vân gia.

Vân Thiên đi qua mấy cái ngã tư, rồi đi vào một con đường lớn sau đó, lập tức hai dãy nhà lớn ngay trước mắt nơi này chính là cả Thanh Phong thành Linh giả tụ tập.

Đây là một con rộng lớn đường đi, trên đường người có hay không hối hả, nhưng cũng náo nhiệt bất phàm.

Chăm chú nhìn hai bên cửa hàng, vấn đề này đường đi, vẫn chủ yếu là buôn bán dược liệu, binh khí.

Giữa con đường có một cửa hàng to lớn, sang trọng, cửa vào có hai Linh Sư canh gác, so với bên cạnh phố cửa hàng muốn sang trọng xa hoa hơn, xuất nhập ở cửa hàng này chủ yếu cũng Linh giả, người bình thường, thật là ít đến đây.

Tại đây cửa hàng tùy tiện một vị thuốc tài, nói không chừng là giá trị so với nhà người bình thường nửa năm khẩu phần lương thực mua sắm.

"Tàng Bảo Các" ba chữ to lớn bằng hiệu phía trên cũng đủ để cho mọi người biết tại đây tập trung chủ yếu các loại quý hiếm dược liệu, binh khí, cũng là một trong hai cửa hàng duy nhất ở Thanh Phong thành bán đan dược.

Tàng bảo các là cửa hàng thuộc quyền quản lý của Thiên Minh hội, Thiên Minh thương hội là một trong những thương hội mạnh nhất Bắc Vực, có rất nhiều cửa hàng, đấu giá hội được mở ở hầu hết các thành ở Bắc Vực, đến nay chủ nhân thực sự của Thiên Minh thương hội là ai mọi người cũng không rõ cũng rất hiếu kỳ, nhưng cũng không dám điều tra vì trước đó nghe nói có một gia tộc lớn đắc tội với Thiên Minh hội trong một đêm đã bị diệt tộc.

Vân Thiên trực tiếp đó là đi vào Tàng Bảo các, phòng chừng ở đây có tất cả những thứ mà mình muốn mua.

"Vị thiếu gia này là muốn mua sắm gì không sao?" Ngay tại lúc Vân Thiên đi vào Tàng Bảo các môn đại môn khẩu lúc đó, một giọng nói, từ phía sau truyền đến.

Nghe thanh âm, Vân Thiên ngẩng đầu nhìn lại, hai cái thống nhất trang phục đại hán, đang đi đến trước mắt, mà người nói thì đi ở giữa hai đại hán- Một cái thiếu nữ gần mười sáu mười bảy tuổi, gương mặt thanh tú, da trắng như tuyết, môi hồng như đào, mày cong, mũi cao, thập phần mỹ lệ làm cho Vân Thiên dờ dẩn ngược nhìn hồi lâu.

Hai tên này đại hán đối với thiếu nữ, thập phần tôn kính, mà đối với Vân Thiên cũng tỏ vẻ ra hữu lễ chủ yếu là Vân Thiên, bây giờ mang màu xanh trường bào, xem một cái là biết ngay không phải là người bình thường có thể mặc, Vân Thiên trong lúc vô hình, cũng được người ta cho rằng là một vị thiếu gia thật sự.

"Vị thiếu gia này, tiểu thư nhà ta đang hỏi", vị đại hán bên cạnh thấy Vân Thiên lúc lâu không nói nhấc.

"A. Vị cô lương này Ta muốn mua chút đan dược, cùng dược liệu chữa thương." Vân Thiên giật mình đáp.

"Bên này thỉnh." thiếu nữ nói, cung kính mang theo Vân Thiên đi lên phía tầng trên, Vân Thiên thì nhẹ nhàng chăm chú nhìn Tầng Bảo các hết thấy, trong lúc này diện tích cũng không nhỏ, sợ là có hơn một ngàn thước vuông đại, đồ vật bên trong cũng là rực rỡ muôn màu, một mắt nhìn về phía trên, Vân Thiên cũng là có thể nhận ra một số binh khí, áo giáp ...

Bây giờ hôm nay Tầng Bảo các bên trong cũng có mười tên Linh giả ở trong chọn lựa vật phẩm.

"Vị thiếu gia này, cần phải mua dược liệu, đan dược gì?" vị tiểu thư kia hỏi.

"Đều ở nơi này, ." Vân Thiên nói, hắn đưa một tờ danh sách, bên trong đa số là Hồi Khí Đan, cùng Sinh Khí Đan, lương khô còn lại là một vài dược liệu chữa thương giá rẻ khác.

"Hảo, thiếu gia chờ, ta đi cho người chuẩn bị, dược liệu đan dược." Vị tiểu thư kia nhận tờ giấy chăm chú nhìn Vân Thiên cũng là có chút ít kinh ngạc, nếu cô đoán không lầm vị thiếu niên kia là Vân thiếu gia của Vân thị gia tộc kinh mạch đứt gãy, không thể tu luyện, vậy chạy đến đây mua đan dược để làm gì, lại mua lượng khá khá đan dược, lương khô, như về sắp đi xa lịch lãm vậy.

Sau một lúc thiếu nữ quay trở ra đưa cho Vân Thiên một túi không gian chứa đồ, bên trong có đầy đủ vật liệu mà hắn muốn mua.

"Tổng cộng là 8 vạn Linh tệ, vị thiếu gia này không biết là con em của gia tộc nào, ta là Triệu Vũ Phi." Triệu Phi cố ý dò hỏi.

Thấy vậy Vân Thiên đang định lảng tránh thì bên ngoài đột nhiên có giọng nói chen ngang.

"Vân Mộng Thiên, không nghĩ tới người cái "phế vật" không thể tu luyện, lại còn dám vác mặt tới Tầng Bảo các mua dược liệu, thật là điếc không sợ súng, tổn tiền của của Vân gia ta mà ." chẳng phải ai khác chính là Vân Mộng.

"Hừ Vân Mộng người đừng có quá đáng, ta mua gì là quyền của ta người không có quyền xen vào." Nói xong Vân Thiên trả tiền Triệu Phi quay người rời đi, hắn không muốn bại nộ thân phận, nên nhẫn nhịn, đợi đến lúc lễ thành nhân hắn sẽ thanh toán một mẻ.

"A. tiểu súc sinh còn dám to tiếng quát ta, ở trong gia tộc ta còn phải kiêng nể người, người tưởng đây là Vân gia địa bàn sao, muốn đi là đi, đâu có dễ dàng như vậy?" Vân Mộng quát.

Chỉ thấy Vân Kiếm tên cầu nô tài chuyên theo hầu hạ Vân Mộng cản hắn lại, "Vân Thiếu gia, thiếu chủ ta chưa cho phép người đi xin hãy lưu lại"

"Người muốn như thế nào?" Vân Thiên lạnh lùng quát.

"Hừ dám lời to, tiếng lớn với ta, nếu người chịu được một chưởng của ta thì ta tha cho?" Vân Mộng cười lạnh nói.

"Người!>>>" Vân Thiên tức giận.

Đúng lúc này: "Mộc thiếu gia, tại Tầng Bảo các nghiêm cấm xung đột, người định để ta ra tay hay sao?" Triệu Phi lên tiếng ngữ khí thập phần khinh thường nói.

"haha, Triệu Phi tiểu thư, chỉ là sách mịch nho nhỏ mà thôi, đâu dám để tiểu thư ra tay. Hừ Vân Thiên coi như hôm nay tên chó má nhà người gặp may, đợi tháng sau lễ thành nhân xem người còn huênh hão được không."

Vân Thiên sắc mặt khó chịu, hướng Triệu Phi cúi chào, rồi đi, hắn đến phường thị ngay cạnh mua một con ngựa, phóng thẳng hướng Hồng Hoang sơn mạch mà chạy.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thân Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Tiến vào Hồng Hoang sơn mạch

Tại một chỗ hoang tàn vắng vẻ cô đại ở bên trong, một thân ảnh đang nhảy dao động, tựa hồ đang tại thay quần áo.

"Ha ha, bốn thiếu gia rốt cục trốn tới rồi!" người này không phải ai khác chính là Vân Thiên. Hắn đã hướng Hồng Hoang sơn mạch đi đã lâu, hắn không thể chờ đợi được mà muốn biết một chút về những đẳng cấp cao linh thú cùng linh thảo, nói không chừng nhân phẩm đại phát có thể bắt một hai con linh thú làm thú sủng cũng lên.

Vân Thiên tựa hồ như một cái chưa thấy qua cảnh đời hải tử, tâm tình dị thường mà hưng phấn ah!

"Trước hết ta ở vùng rìa ngoài tu luyện Du Phong bộ đến tiểu thành rồi tính tiếp?" hắn lẩm bẩm một mình.

Cảnh giới Linh Kỹ tu luyện được chia thành: Tiểu Thành, Đẳng Đường, Đại Thành, và Đại Viên Mãn.

Nguyên bản từ trong nhẫn trữ vật cầm linh kỹ đi ra, nhưng mà cái Du Phong bộ pháp xuất hiện, thật ra khiến hắn đã có chút ít hứng thú.

Khoanh chân ngồi xuống, chậm rãi lật ra quyển bí tịch chép tay, lập tức, một vài bức tranh vẽ cùng một ít chú giải văn tự chính là đập vào mi mắt.

"Du Phong bộ pháp tầng thứ nhất, người nhẹ như yến!"

Tờ thứ nhất trên giấy, ghi lại chính là Du Phong bộ pháp tầng thứ nhất phương pháp tu luyện, đại khái nhìn lướt qua từ trang đầu đến trang cuối sau đó hắn gấp quyển bí tịch lại,

trực tiếp bắt đầu xem nhìn lên Du Phong bộ pháp tầng thứ nhất pháp quyết.

"Du Phong bộ pháp, bước như Du Phong, tổng cộng có ba tầng, tập đến đại thành, ở trong vạn mũi tên, cũng có thể nhẹ nhàng tránh qua, như gió như ảnh, vô tướng vô hình, huyền ảo mà lại thực dụng.!"

"Du Phong bộ pháp tầng thứ nhất, linh lực hơi trầm xuống, khí vận dưới bàn chân, người nhẹ như yến, nhanh như sóc. ..."

Ngay từ đầu, tu luyện Du Phong bộ lộ ra cực kỳ không được tự nhiên, thậm chí bộ pháp diễn ra còn chậm hơn là hắn dùng sức chạy thẳng, hắn dùng bộ pháp diễn luyện rất nhiều lần, quán cách đại thụ rất lớn phạm vi, hơn chục lần diễn luyện bộ pháp, mới miễn cưỡng gọi là có chút thành quả.

Nhưng theo tu luyện tiến hành, Vân Thiên tâm vô tạp niệm, động tác càng ngày càng thành thạo, linh ngộ được càng ngày càng sâu, tốc độ của hắn dần dần nhanh hơn, thân ảnh cũng càng ngày càng uyển chuyển nhẹ nhàng như phong. ...

Hai ngày sau, tại khu vực ven ngoài Hồng Hoang sơn mạch, một thân ảnh mờ mờ như mưa, lộ ra mỗi một không chịu nổi, Du Phong bộ cần tiêu hao nhất định linh lực, thân hình hắn lướt qua lướt lại, xung quanh đầy bụi gai, rừng rậm um tùm, thân ảnh động như gió cuốn, hắn cảm tưởng như là đang lướt trên các bụi cỏ, cây đại chứ không phải dẫm lên như buổi đầu tập luyện. Tốc độ của hắn cũng nhanh hơn rất nhiều, sau ba ngày không ngừng tập luyện thì Vân Thiên đã đem Du Phong bộ tầng thứ nhất tập đến đại thành.

Hoang Hoang Sơn mạch là khắp nơi tràn đầy sát cơ, một tên Linh Sĩ cũng có khả năng vút bỏ tánh mạng, bởi vì không chỉ là linh thú sẽ công kích nhân loại, còn có nhân loại giết người cướp của đó là thông thường sự tình, nếu như không có đủ thực lực kinh nghiệm, hoặc tổ chức thành đoàn thể cùng một chỗ đi vào, tám chín phần mười sẽ chết tại Hồng Hoang sơn mạch. Chính vì vậy mà Vân Thiên mới lựa chọn tu luyện Du Phong bộ

tầng nhất đến đại thành, mới dám tiến vào. nếu như có gặp đám sơn tặc còn có đường mà chạy thoát.

Tiếp đến hắn tiến sâu về phía Hồng Hoang sơn mạch, và cũng bắt đầu tu luyện Hòa Ảnh Chương.

Càng tiến vào Hồng Hoang sơn mạch Vân Thiên phát hiện ra nơi đây dãy núi cao, dài nối tiếp nhau không dứt, cũng có cỏ thụ che trời rừng nhiệt đới, tại đây đã là linh thú thiên đường, cũng là mạo hiểm giả bảo khổ! Có một đồng linh được cùng khoáng thạch, cũng có rất nhiều kỳ ngộ cùng nguy hiểm vô cùng.

Hắn đứng tại Hồng hoang sơn mạch nguyên lối vào, trông thấy tung hoành nam bắc vô tận, vô cùng sơn mạch, nghe nói cái này đầu sơn mạch đem toàn bộ phía Bắc Vực, ngăn cách với các khu vực khác. Vì thế mà rất nhiều năm nay đều không có chiến tranh, hay tranh đoạt tài nguyên giữa các khu vực, dân chúng có thể sống trong hòa bình.

Nhưng cái Hồng Hoang sơn mạch còn không Sơn mạch nguyên toàn bộ, chỉ là trong đó một bộ phận mà thôi, về toàn bộ sơn mạch này có thể nói là chiếm được toàn bộ Linh Giới đại lục diện tích ba một phần mười!

Ơi này chính là Hồng hoang sơn mạch phía bên ngoài, cũng là Việt quốc tự nhiên bình chương! Có vô số linh thú, có vô số linh dược! Nơi này là Linh giả truy cầu vùng đất mộng tưởng, tại đây cũng là Linh giả chôn xương chi địa,!"

"Lên đường thôi! Hồng Hoang sơn mạch, ta đến rồi!" Vân Thiên hăng hái, thân hình một tung, Du Phong bộ tiến triển ngay lập tức biến mất ở phía xa mê mông trong núi rừng.

Hồng Hoang sơn mạch không ngớt không ngừng, tăng thêm các loại thực vật không biết sinh trưởng bao nhiêu tuổi, làm cho tại sơn mạch bên trong đi

đường rất phiền toái, phiền toái nhất đúng là thường xuyên cần trèo đèo lội suối, hoặc là còn muốn đi phải đi đường vòng tiến phía trước. Dưới mặt đất bụi gai cỏ dại mọc phát,

Vân Thiên bắt đầu hối hận không có mua một thanh đao, coi như là phẩm chất thiếu chút thì lúc này thời điểm cũng định có thể phái bên trên công dụng giảm bớt phiền toái.

Đoạn đường này chủ yếu hấn chỉ gặp một ít dã thú, cấp bậc thấp chưa được coi là linh thú, rất thích hợp để hấn tu luyện Hòa Ảnh chương.

Chỉ thấy hai bàn tay của Vân Thiên tung ra từ trên xuống dưới, chương ảnh thật mạnh, từng luồng linh khí hòa thuộc tính kinh người, được tụ tập ở hai bàn tay, thỉnh thoảng dã thú chúng chương từ hai bàn tay của Vân Thiên lập tức toàn thân trở ửng đỏ, lục phủ ngũ tạng đều bị thiêu cháy, đồng thời phát ra tiếng "âm âm" như tiếng sấm rền, thanh thế thật kinh người.

Theo chương ảnh càng ngày càng dày đặc, tốc độ di động của thân thể Vân Thiên theo Du Phong bộ pháp cũng càng lúc càng nhanh, dần dần, không khí ở chung quanh thân thể Vân Thiên, không ngờ bị cuốn lên từng cơn gió xoáy thổi quét ra bốn phía.

Chương pháp của Vân Thiên quá mức tinh diệu, đồng thời lúc Vân Thiên ra chương đều cần cả tinh thần lực dung nhập chương ảnh để điều khiển linh lực tấn công vào các điểm yếu của dã thú khiến bọn chúng không cách nào phá giải, hay chánh né. Khiến cho da thu dần dần khi vừa giao thủ với Vân Thiên thì đã kinh hoàng mà bỏ chạy.

"Xem ra ta nên tiến sâu vào bên trong tìm kiếm linh thú cấp một, mà chiến đấu tiếp thôi, dã thú bên ngoài đã không phải đối thủ của ta rồi." Vân Thiên cảm thán nói.

Hơn năm ngày qua hấn không ngừng tìm kiếm dã thú chiến đấu để tăng kinh nghiệm.

Hòa Ảnh chương cũng tu luyện đến "đăng đường". Hòa Ảnh chương tổng cộng chỉ có mười tám chương, cho nên Vân Thiên rất nhanh liền luyện xong toàn bộ, giờ thì chỉ cần sử dụng tinh thần lực dung nhập linh lực sao cho thuần thực là tiến đến cảnh giới đăng đường. Còn đến khi nào tu luyện đến mức, tùy ý xuất chương mới đạt tới đại thành.

Du Phong bộ pháp cũng tu luyện đến tầng thứ hai tiểu thành : Động như tĩnh phong !. linh lực khẽ động , hấn thân hình trực tiếp chạy trốn ra phía ngoài , trong chớp mắt xuất hiện ở hơn hai mét địa phương phía trước.

Hòa Vân Thần Quyết nhất trọng tu luyện thập phần thuận lợi cũng giúp hấn tu luyện đột phá lên đến tam tinh Linh Sĩ. Linh lực hỏa thuộc tính của hấn tinh thuần hơn rất nhiều, có được tốc độ nhanh như vậy Vân Thiên hiểu rõ một phần nhờ vào cao thâm công pháp, một phần nhờ vào Hóa Liên Châu bên trong linh khí.

Vân Thiên tiếp tục tiến sâu vào Hồng Hoang sơn mạch. Đi được một đoạn bỗng nhiên phía trước có tiếng động, hướng tiền phương nhìn lại, Vân Thiên liền phát hiện có ba cái cao lớn bóng người tại đó đi ra, thần sắc thoạt nhìn có chút bất thiện.

Trông thấy Vân Thiên bộ dáng, trong đó bên trái cái đại hấn trên mặt có chút ít âm tàn, liếm liếm bờ môi, âm trầm nói: " lại có một con mồi ngon dính lưỡi. "

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bị cướp đường đuổi giết ??

Thật là xui xẻo, vừa mới tiến đến tự gặp phải cướp đường rồi." Vân Thiên lúc này còn không rõ ràng lắm là chuyện gì xảy ra, sắc mặt trầm xuống, đánh giá đến đối diện ba người.

Ngoại trừ người nói vừa rồi, tu luyện cảnh giới ngũ giai Linh Sĩ ra, hai người bên cạnh một người là tam tinh Linh Sĩ, một người là tứ tinh Linh Sĩ. ba người này sắc mặt đều bất thiện. Trong đó bên phải người nọ có chút cao lớn, làn da hơi chút ngăm đen, trên mặt dài khắp chòm râu đen nháy., trên vai khiêng một bọc bao chứa đồ vật, thoạt nhìn có chút khoa trương. Về phần người chính giữa , cách ăn mặc thoạt nhìn càng giống là một cái nhả nhận văn sĩ, hông đeo túi chữ vật, nhưng trên mặt vẻ âm tàn.

Đem trử vật chỉ giới giao ra đây, tha cho người khỏi chết." văn sĩ bộ dáng nam nhân, thanh âm lạnh lùng nói.

" He he, Kỳ thực chông người ra đáng công tử bột, con nhà gia tộc, cũng dám tiến vào Hồng Hoang sơn mạch một mình, thật là không biết chết là gì, chúng ta cũng chỉ sớm dạy bảo người một phen, đưa đồ đây, biết khó mà lui, ngược lại có thể bảo toàn tính mạng" Đại hấn mặt sọc giọng nói âm hiểm

vang lên.

Nhưng làm cho mấy người bọn hán ngoài ý muốn chính là, cái này thoát nhìn chỉ có mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, nhưng tại lúc mấy người kia sau khi xuất hiện một mực biểu hiện ra bộ dạng trấn định, không có lập tức trốn chạy, cũng không có quỳ xuống cầu xin tha thứ lập tức đưa lên tiền tài.

"Hừ các ngươi đây là muốn cướp của?" Vân Thiên giọng lạnh nhạt.

"Tiểu tử biết rồi còn hỏi, ta khuyên ngươi mặc dù ngươi là con em gia tộc, nhưng những kẻ con em gia tộc chết dưới tay chúng ta không thiếu, khôn hồn mau chóng giao ra trữ vật chỉ giới." Nhà nhận văn sĩ quát.

Vân Thiên cố ý kéo dài thời gian để đánh giá, xem ra nếu quần công thi hán không thể nào lấy một địch ba được, chỉ có thể một là chạy trốn, hai là quyết định giao ra chỉ giới.

Sau một hồi suy nghĩ. Vân Thiên tiến đến giọng tỏ vẻ thập phần kiêng dè nói: "Hào, ta đưa các ngươi chỉ giới, nhưng làm sao ta chắc chắn được các ngươi sẽ tha ta đi?"

"hắc hắc, ngươi yên tâm, bọn ta cũng chỉ là cướp đường, nếu không bắt đắc dĩ sẽ không muốn gây thù, chuốc oán với các gia tộc lớn, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn giao ra chỉ giới là có thể đi được rồi." Đại hán mặt sẹo cười âm hiểm về phía Vân Thiên.

Ngay tại lúc Vân Thiên tháo xuống trữ vật, giao ra cho đại hán mặt sẹo, thân hình hán chớp động, Du Phong bộ phát động đã xuất hiện ngay phía đằng sau đại hán mặt sẹo, tay phải tập trung toàn bộ hỏa linh lực xuất ra Hỏa Ảnh chương thức thứ mười: Hỏa Long Bạo.

Chỉ nghe "Ầm" một tiếng, đại hán mặt sẹo lập tức miệng phun máu từ từ ngã xuống, sự việc xảy ra quá nhanh đến mức hai người đằng sau vẫn chưa kịp phản ứng thì Vân Thiên tay lấy ra Hồi Khí Đan, chân vận dụng Du Phong bộ thoáng cái đã xuất hiện ở phía sau hơn mười mét rồi.

"Đại ca", hai người chợt bừng tỉnh kinh thét." Tiểu tử, ngươi sẽ chết được rất thảm!" Cái kia nhà nhận văn sĩ nhìn cái chết đi mặt sẹo đại hán, trên mặt vẻ bi thống chợt lóe lên, lập tức đối với Vân Thiên oán độc nói. Ba người bọn họ cùng một chỗ hợp tác có phần lâu, đã có cảm tình, mấy người bọn hán một mực nhân lực đều rất chuẩn, chuyên môn tìm lạc đàn Linh giả ra tay, ngược lại là chưa từng lỡ tay quá.

Hai người vội vận dụng thân pháp rất nhanh đuổi theo Vân Thiên phía sau.

"Các ngươi dám hỗn đản ngày đầu tiên bắt đầu cướp đường, nên nghĩ tới sớm muộn sẽ có một ngày như hôm nay." Vân Thiên điềm nhiên như không có việc gì quay đầu lại phía sau hai người đuổi theo lạnh nhạt nói.

Nghe thấy lời này, quả nhiên đối diện hai người sắc mặt đều trở nên khó coi vô cùng, cho tới bây giờ chỉ có bọn hán đoạt người khác, giết người khác, chứ đâu có bị phản giết bao giờ. Thực tế cái kia nhà nhận văn sĩ, càng là giận tím mặt, hai mắt trở nên đỏ bừng, từ không gian túi lấy ra một trường đao, màu vàng Linh khí xuất động chui lên trường đao trong tay, thoát nhìn giống như là hùng hực Liệt Hỏa tại trên đao thiêu đốt, lúc nào cũng có thể sẵn sàng công kích.

Mà làm cho hai người cảm thấy rất chi là quý dị là cứ mỗi khi bọn họ tiếp cận Vân Thiên năm bước, thì thân ảnh hán lại thoáng một cái đã xuất hiện phía trước mười mét làm cho hai người cực kỳ khó chịu.

"Tiểu tử này quả nhiên là đại gia tộc đi ra thế gia đệ tử, có được quý dị thân pháp!" Đại hán mặt đen trong nội tâm âm thầm kêu khổ. Nếu hôm nay bọn họ không phải vì quá tham, đã cướp giết được hai người rồi vẫn cố thêm một vụ nữa thì cũng không đến nỗi Đại ca phải chết như vậy, nghĩ đến đây hán lại không khỏi đổ mồ hôi lạnh về sự kiên định, mưu trí của thanh niên mười ba, mười bốn tuổi phía trước.

Đang tại lúc hán phân tâm, Vân Thiên lại một lần nữa xuất hiện ngay bên phải của đại hán mặt đen. Hỏa Ảnh chương thức thứ tám "Hỏa Long Thối"

"Chát." Xương ngực vỡ vụn thanh âm vang lên, sau đó cả người bị một chương oanh phi, nặng nề mà đập vào một cây đại thụ sau lưng, trong miệng cũng tùy theo hướng về Vân Thiên phún ra một ngụm máu tươi, hán cảm giác như toàn thân bị thiêu cháy, đặc biệt là lực phủ ngũ tạng, miệng không ngừng rên rĩ từ từ mà ngã xuống.

Nguyên lại thời điểm hán sử dụng Du Phong bộ để đào thoát, chỉ là để kéo dài thời gian để có cơ hội phục dùng Hồi Khí Đan, hồi phục linh lực, đến thời điểm linh lực xung mãn, thì bất ngờ đột kích ngược lại, một trường phản giết thành công.

Nhưng ngay vào lúc này, mặt đen đại hán tức giận quát lên: "Tiểu tử đền mạng lại cho huynh đệ ta."

"Liệt Hỏa Đao!" Cái kia hắc đàn ông đột nhiên hét lớn một tiếng, chỉ thấy khí thế của hán giống như giao long, linh lực xung quanh đao bắt đầu bạo động, trường đao trong tay tại huy động, chỉ nghe thấy tiếng "U, u..." do trường đao ma sát mới không khí tạo lên.

Một đao!

Đột nhiên hướng về Vân Thiên sau lưng chém tới, nhanh như thiểm điện, cuồng như Lôi Bạo! Lúc này Vân Thiên đột nhiên cảm nhận được một loại cực kỳ nguy hiểm âm trầm khí tức từ phía sau truyền tới!

Sau lưng đột kích, Vân Thiên giờ khắc này nghìn cân treo sợi tóc, nguy hiểm đã đến cực hạn!

Thời khắc sinh tử, Tần Phàm thân thể phản ứng đã vượt qua cực hạn! Du Phong bộ pháp tự động triển khai như phản xạ tự nhiên mà tránh thoát được

một đao chí mạng, tuy nhiên vẫn bị kinh khí do Liệt hỏa đao một kích chấn động khí huyết dẫn đến nội thương nhẹ.

Xung quanh một mảng tan tác, cây cối bị chém bay, tại vết chém, thân cây như bị thiêu đốt vậy, khòe miệng rỉ máu, Vân Thiên ánh mắt đầy sát khí hướng đại hán mặt đen lạnh lùng nói: "giờ chỉ còn lại mình ngươi, rất nhanh ngươi sẽ được gặp lại huynh đệ mình dưới hoàng tuyền thôi."

Ngay lập tức đại hán mặt đen hoảng sợ biểu lộ, liền muốn quay người đào tẩu, đến lúc này, trong lòng của hắn đã tràn đầy sợ hãi! Hắn tuyệt đối không thể tưởng được, cái này mặt ngoài thoạt nhìn chỉ là một tam cấp Linh giả thiếu niên, nhưng lại có được như thể thực lực đáng sợ!

Nhưng tại lúc hắn luống cuống vất bỏ trường đao xuống quay người bỏ chạy được vài bước, thì trước ngực đột nhiên nhói đau, hắn cúi đầu nhìn xuống, không biết khi nào trước ngực mình mũi đao từ sau lưng xuyên thấu.

Mất đi ý chí chiến đấu, chẳng khác nào biến thành một người chết chính vì vậy mà Vân Thiên mới có thể đột kích thành công, nếu như đại hán trấn định trở lại thì người chết không phải hắn mà phải là Vân Thiên.

"Thật là nguy hiểm a!", hôm nay nếu không phải vì hắn có Du Phong bộ thì thật là phải chết không phải nghi ngờ.

Hắn rất nhanh thu thập chiến trường, lục soát hoàn toàn ba thi thể một tay nải và hai túi trữ vật toàn bộ thu, sau đó nhanh chóng ly khai, tìm một nơi an toàn để nghỉ ngơi chữa thương. Tại đây là Hồng Hoang sơn mạch phía rìa ngoài bất kỳ tiếng động nào cũng có thể kéo theo sự chú ý từ cả yêu thú, lẫn cả Linh giả đến lúc đó sẽ cực kỳ nguy hiểm.

Vân Thiên ly khai, không bao lâu sau hắn tìm được một cái tiểu sơn động ở vách núi, tiến vào sơn động kiểm tra một hồi, rồi hắn lại quay ra, dùng cây đao mới cướp đoạt được chọt vào bụi cây gai, cò đại che lấp cửa động rồi mới tiến vào trong động nghỉ ngơi.

Hồ!" Làm xong những chuyện này, mới có chút nhỏ một bãi nước miếng trượt khí, một cổ cực kỳ cảm giác uể oải mới tại toàn thân nằm úp lại, vừa rồi có chút ít cực hạn động tác nhưng lại tiêu hao đại lượng thể lực cùng tâm thần.

Sau hai canh giờ điều tức, nghỉ ngơi, phục dịch Sinh khí đan khôi phục thương thế, lúc này Vân Thiên mới đem mấy túi trữ vật cùng tay nải lôi ra kiểm tra chiến lợi phẩm.

"Hồi Khí Đan năm lọ, Sinh Khí Đan mười lọ, Linh thảo, các loại khá là đa dạng,"

"đây là cái gì?" Vân Thiên cầm một gốc cây linh thảo cảm lên, dựa theo cảm ứng hắn có thể nhận biết hóa năng lượng thuộc tính rất nồng đậm bên trong cây linh thảo này,

"Dĩ nhiên là Hỏa linh thụ nhị cấp thảo dược", Vân Thiên tác lười không thôi," có cây thảo dược này sau khi luyện hóa thì ta có thể đột phá lên tứ giai Linh Sĩ được rồi." "hắn thầm nghĩ.

Mà để cho hắn thêm phần kinh hỷ là từ túi trữ vật của đại hán mặt đen hắn lấy được "Liệt Hỏa trâm" mà lúc trước đại hán thi triển đã để lại cho hắn ấn tượng sâu sắc.

Tâm niệm vừa động, Vân Thiên lại tiến vào bên trong hỏa Liên Châu, cầm lên Hỏa Linh Thụ bắt đầu luyện hóa rất nhanh tiến vào trạng thái tu luyện.

Lại năm ngày chôi qua, bên trong Hỏa Linh Châu, từng luồng hỏa thuộc tính linh khí không ngừng bao quanh Vân Thiên mà tiến vào, nhìn từ ngoài như một lớp áo giáp màu cam vậy. Vân Thiên lúc này cảm giác mình quanh thân trong kinh mạch, ở chỗ này chút ít linh khí lưu động, toàn thân thoải mái không ngừng, dần dần linh khí càng nhiều kinh mạch cũng rất nhanh xuất hiện bành trướng cảm giác, ngẫu nhiên có mang đến một tia đau đớn.

Mấy giờ sau đó, đoán đến thời gian cũng không xê xích gì nhiều, Vân Thiên cũng cảm giác một ít Hỏa Linh Thụ dược lực, mình cũng là luyện hóa không chênh lệch nhiều, bây giờ Linh lực của mình tăng thứ cũng là đến Linh Sĩ tứ trọng cảnh giới.

Rời khỏi Hỏa Liên Châu, hơn năm ngày tu luyện không ăn uống, lúc này đây hắn cảm thấy bụng sôi, cổ họng khô rát, lương khô hắn đã ăn phát ngán bây giờ hắn chỉ muốn ra ngoài săn bắn yêu thú cấp thấp để nướng thịt ăn. Ở địa cầu món ăn hắn thích nhất là thịt heo nướng, nên hắn rất mong chờ lần này mùi vị thịt yêu thú.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 13: Bạo Viêm Trư

Vân Thiên đi xung quanh phái ngoài hang động tìm kiếm linh thú cấp một săn giết, tại lúc hắn đi về phía đông hơn một dặm, một tiếng rống "grào!:" truyền đến nghe thoáng qua thì tiếng gào như Trư lại có phần giống như Vượn, ánh mắt xuyên thấu qua rừng nhiệt đới, thẳng tắp nhìn qua phía trước, Vân Thiên, chỉ thấy được ở mảnh này giữa đất trống, một đầu toàn thân trắng toát lông mượt dài trắng như tuyết giống với vượn thú, trên trán sinh có một con màu đen một sừng lại như heo sinh vật từ từ bước tới, với tiếng hừ hừ chói tai không ngừng truyền tới.

"Là Bạo Viêm Trư!" Nhất giai linh thú.

"hà hà thật là đúng lúc cho ta có thể tu luyện Liệt Hỏa Trảm", Vân Thiên rút thanh đao dắt sau lưng ra, vận dụng Du Phong bộ pháp, tiến tới

Liệt Hỏa Trảm theo Vân Thiên đọc qua mặc dù chỉ là Hoàng gia trung cấp Linh kỹ, tuy nhiên cực kỳ thích hợp cho người có Hỏa linh căn tu luyện, một kích toàn lực của Liệt Hỏa Trảm có thể sánh ngang với Hoàng giai cao cấp linh kỹ, thậm chí, nếu như người nào có hỏa linh căn cực kỳ tinh thuần, thì khi luyện đến đại thành một kích toàn bộ linh lực có thể liệt sát được Linh giả trên một cấp độ.

Rống!

Vân Thiên vừa hiện thân, cái đầu Bạo Viêm Trư liền rít lên một tiếng, chỉ thấy nó trên thân thể lông trắng dựng đứng như kim, mắt đỏ ngầu như lửa cháy, điên cuồng lao tới tấn công Vân Thiên.

Ầm ầm

Một người một thú không ngừng công kích qua lại, Vân Thiên sử dụng Du Phong bộ không ngừng tránh né, tay vận dụng linh lực truyền qua thanh đao không ngừng diễn luyện Liệt Hỏa Trảm mà tấn công Bạo Viêm Trư

Để cho Vân Thiên khá là kinh ngạc là Bạo Viêm Trư toàn thân, lông trắng dựng đứng cứng cáp như một bộ giáp phòng hộ vậy, chém qua, chém lại mà cũng chỉ gây được thương tích nhỏ nhỏ.

Rống!

Sau một hồi quần công, Bạo Viêm Trư thương thế ngày càng nhiều, mà Vân Thiên vẫn cứ nhàn nhả mà tập luyện, Bạo Viêm Trư kịch liệt đau nhức làm cho nó hai mắt đỏ ngầu trở lên điên cuồng lần nữa quay người điên cuồng đối với Vân Thiên mà hướng tới, toàn thân lông bồm, giống như gai sắt giống như dựng thẳng lên, nghiêm nhiên một tòa sắt thép thành lũy.

Lúc này dường như xung quanh Bạo Viêm Trư có một tầng linh lực vậy, gần cốt, cơ bất cường hóa thêm mấy lần. Điên cuồng tấn công mà không thèm né tránh, nó thực sự đã trở nên cuồng bạo như cái tên của nó.

Vân Thiên hiểu rõ giờ đây không thể kéo dài thêm trận chiến được nữa, liền thu đao, Du Vân Bộ bước, hướng tới đầu Bạo Viêm Trư Hỏa Ảnh Chương đánh tới.

"Bành!" Bạo Viêm Trư đầu nát bét kêu lên một tiếng thảm thiết, ngã xuống.

Vân Thiên đi tới Bạo Viêm Trư bên cạnh, đánh giá một chút, sau đó lấy ra một con dao găm, một tay đem nó phần bụng đào lên, chỉ thấy một khóa màu xanh nhạt tương tự hạt châu đỏ vật xuất hiện ở trước mắt.

Vân Thiên nhất thời mừng rỡ đem cầm tới, cao hứng nói: "Ha ha, không nghĩ tới thật là có linh đan, mặc dù chỉ là nhất giai, không giá trị bao nhiêu tiền, nhưng là lần đầu tiên cũng không tệ." phải biết rằng Vân Thiên rất may mắn, bình thường linh thú tu luyện lên tới nhị cấp mới có thể kết tinh ra yêu hạch, còn về linh thú nhất giai có linh đan thì như phượng mao, lân giác mà thôi.

"Loại này liệt sát yêu thú cảm giác rất không tệ!" Vân Thiên cực kỳ hưng phấn nói,, đem linh hạch thu nhập vào Hỏa liên châu bên trong Vân Thiên nhắm vào Bạo Viêm Trư thì thể.

Nghe nói loại này Bạo Viêm Trư thịt chất rất là mỹ vị, dù sao ah đi thời gian dài như vậy, không bằng trở về tiểu động, nghỉ ngơi nướng thịt ăn.

Hắn thu xác Bạo Viêm Trư vào trong trữ vật chỉ giới, lấy ra Hồi Khí Đan phục dụng, sau đó quay người hướng tiểu động mà tiến.

Mặc dù Vân Thiên đã có Hỏa Liên Châu không gian bên trong đựng đồ tuy nhiên hắn vẫn mang theo trữ vật chỉ giới, thứ nhất là để đánh lừa thiên hạ ánh mắt, thứ hai là để thuận tiện chứa đựng những vật linh tinh đồ dùng.

Tại thời điểm Vân Thiên rời đi không lâu, trong rừng ba thân ảnh xuất hiện.

"Thiếu gia, động tĩnh thật lớn, xem ra chỗ này vừa mới xảy ra một trận chiến a!" người kia nói.

" chúng ta đến muộn, người đi kiểm tra xung quanh cho ta, nhất định phải tra ra kẻ nào dám hót tay trên, nếu không tra được thì đừng về nữa, nhất định phải thu hồi lại, Hỏa Linh Thụ - nhị cấp linh dược, không thể để hắn cướp mất." Thanh niên tuấn tú khuôn mặt có chút âm tàn lạnh giọng quát. Nếu lúc này Vân Thiên mà nhìn thấy nhất định sẽ nhận ra đó không phải ai khác chính là Đường Hào.

Nguyên lại, Đường Hào cũng đi lịch lãm rèn luyện tại Hồng Hoang sơn mạch, sau đó tình cờ liệt sát nhất cấp linh thú, hỏa ảnh báo mà lấy được nhị cấp linh dược hỏa linh thụ, vốn dĩ hắn định hỏi Thanh Phong thành rồi luyện hóa nó không muộn, ai ngờ giữa đường gặp ba tên cướp đường đoạt mất. Đường

Hào rất tức giận về phủ dẫn theo hộ vệ, quay lại phản sát, ai ngờ hán đến thì đã quá muộn, chỉ nhìn thấy xác của ba người. Bởi vật mấy hôm nay hán không ngừng cho người tìm kiếm xung quanh để đoạt lại Hòa Linh Thụ.

"Ân! thiếu gia ngươi yên tâm!" đại hán bên phải đáp thập phần cung kính đáp.

Lúc này Vân Thiên vẫn không hề biết, bên ngoài đang có người lòng xục mình, hán trở về tiểu động, mang theo một ít củi khô, ung dung mà nướng thịt trư.

Vân Thiên một tay một cái xiên sắt, phía trên xiên hai khối thịt trư thật lớn trong chốc lát, một cổ đặc thù mùi thơm nhẹ nhàng lan ra khắp động,

Hán rất biết cách thưởng thức, còn rắc cả gia vị, linh thảo ép lấy nước, mà không ngừng rắc lên hai khối thịt "sèo,sèo" những âm thanh phát ra làm hán nhớ đến món thịt trư nướng ở địa cầu mà hán thường được ăn.

Đem thịt trư đặt ở chóp mũi, nhẹ ngửi một chút, sau đó khước miệng lẩm bẩm nói: "Đúng vậy, thịt trư này quả nhiên mỹ vị." nói xong chuẩn bị kéo xuống một miếng thịt ném thử.

Thế nhưng, đúng lúc này "Vụt" một đạo mơ hồ thân ảnh từ Vân Thiên trước mắt chợt lóe lên, nhanh như thiểm điện, khiến Vân Thiên nhất thời sững sờ, sau đó rất nhanh hoàn hồn, cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy trong tay thịt trư đã trống không, không cánh mà bay.

Vân Thiên giật mình một cái đứng lên, ánh mắt nhìn chung quanh, toàn bộ tinh thần đề phòng, thế nhưng là kỳ quái là bốn phía không có cái gì.

Tuy như thế, thế nhưng Vân Thiên nội tâm càng thêm cẩn thận, gia hỏa này tốc độ vậy mà còn nhanh hơn mình, lại ẩn nấp cực kỳ cao siêu, nếu như đánh lên mình, vậy cũng liền không ổn.

Cảnh giác hơn nửa ngày, thế nhưng cái kia kỳ quái linh thú còn không có xuất hiện ra, Vân Thiên trầm nghĩ, gia hỏa này còn rất cẩn thận nha, "bất quá lão tử cũng không phải là dạng vừa a, dám cướp đồ ăn của ta, không dễ như vậy a .", nghĩ tới tên này đoán chừng là bị chính mình nướng thịt trư dụ dỗ hán tới, Vân Thiên liền tiếp tục nướng thịt trư cố tình dụ dỗ tiểu gia hỏa này lộ mặt để trừng trị cái tội cướp của. Miếng ăn đến tận miệng rồi mà còn mất, hán không thể dễ dàng bỏ qua như thế được.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thân Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Kỳ quái tiểu thú ?

Vì vậy Vân Thiên lại nướng một khối thịt trư, còn cố ý thêm nhiều thêm chút hương liệu, cho mùi thơm tỏa ra , sau đó đem thả dưới mặt đất, sau đó đi lạng lẹ đến sau một vách đá trong động núp vào

Không lâu trong chốc lát, Vân Thiên chính là nhìn thấy một cái Tiểu chút chút từ nơi không xa cửa động trong bụi cỏ mà Vân Thiên che chắn ở cửa động thò ra đầu, sau đó nhìn đông nhìn tây, cuối cùng mục quang trực tiếp nhìn chăm chăm miếng thịt trư mà Vân Thiên đã nướng vất trên mặt đất, đợi một hồi, thấy không có người, tiểu chút chút vui sướng "Vèo" một chút, chạy đến thịt rần bên cạnh, tốc độ mau kinh người.

Lần này Vân Thiên vẫn yên tĩnh không động, mắt nhìn chăm chăm tiểu linh thú kia, bất quá thấy được tiểu linh thú toàn cảnh, Vân Thiên nhất thời không thể nào mà đoán ra lai lịch cổ con vật nhỏ trước mắt.

Chỉ thấy cái kỳ quái tiểu linh thú một cái toàn thân màu hồng đỏ thắm vậy mà lớn lên cùng con chó nhỏ đồng dạng lớn nhỏ, thú con chỉ dài khoảng năm tấc đầu giống như sư tử, nhưng vừa có bất đồng, bởi vì nó vừa có bờm sư tử, lại vừa có hai cái râu dài, thân, đuôi hơi giống con ngựa, chỗ mi tâm có vài đạo đường vân ẩn ký, cực kỳ đặc biệt. hơn nữa thân thể dĩ nhiên là như rắn đồng dạng ngân sắc lân phiến, ngân quang long lánh, quanh thân lại tản ra cường đại hỏa diễm, lộ ra uy phong lẫm lẫm, cực kỳ cường tráng; ngược lại nhìn là rất đẹp.

Tiểu gia hỏa thò đầu ra nhìn qua, nhìn lại, sâu sắc trông mắt trong lộ ra một bộ dạng ngây thơ như cún, ngây thơ vô tri, tiểu gia hỏa nhẹ ngửi một chút thịt trư, sau đó một ngụm đem nuốt vào trong miệng, không có vài cái liền đã ăn xong, sau đó liếm liếm miệng, một bộ vẫn chưa thỏa mãn cảm giác, còn dùng chân trước sờ lên cái bụng.

Vân Thiên không động tĩnh vẫn nhìn tiểu gia hỏa này chăm chăm miệng lẩm bẩm, "gia hỏa này cũng quá nhân tính hóa a, bất quá gia hỏa này rốt cuộc là cái gì yêu thú, trong sách tại sao không có một chút giới thiệu a!"

Tiểu gia hỏa kia đem thịt trư sau khi ăn xong, lại hướng bốn phía nhìn một cái, thấy không có gì chỗ tốt rồi, trong ánh mắt để lộ ra một loại thất vọng, sau đó rung đùi đắc ý rời đi.

Vân đối với tiểu gia hỏa này có thể là phi thường tò mò, vì vậy lặng lẽ đi theo vật nhỏ này đằng sau, rất là cẩn thận từng li từng tí, nếu như vật nhỏ này phát hiện, nhất định sẽ nhanh như chớp chạy biến mất, luận tốc độ thì kể cả Vân Thiên có luyện Du Phong bộ pháp đến đại viên mãn có thể cũng không thể sánh bằng nó, tiểu gia hỏa này tốc độ thật sự là nghịch thiên, cũng không biết là linh thú gì?

Lặng lẽ đi theo tiểu gia hỏa này đằng sau, tiểu gia hỏa này nhìn qua ngược lại là rất đơn thuần, ah không có bất kỳ cảnh giới, nghênh ngang đi lên phía trước lấy.

Hành tẩu ước chừng có gần một ngày sau, dĩ nhiên là đi tới một cái rất là vắng vẻ địa phương rất sâu trong Hồng Hoang sơn mạch, Vân Thiên một cái ngáy người, đột nhiên phát hiện tiểu gia hỏa kia không thấy, Hôn nữa làm cho hắn thêm sợ hãi là, chỗ này ở sâu trong Hồng Hoang sơn mạch địa phận vậy mà đường đi hầu như không có Linh thú cao cấp xung quanh, tiểu gia hỏa này một đường đi không gặp bất cứ linh thú đối đầu nào cả. Mà bây giờ Vân Thiên đã nhất thời hiếu kỳ đã đi sâu vào trong Hồng Hoang sơn mạch sợ là rất khó mà trở ra được.

Sau đó hắn thoáng trầm tư, xem ra nơi này có chút cổ quái a, linh thú xung quanh không giám lại gần. Nghĩ tới đây, Vân Thiên nhanh chóng quan sát bốn phía tìm kiếm, nhìn xem có cái gì mật đạo, nhập khẩu các loại đồ vật, hay có cái gì đó mà linh thú sợ hãi hay không, có thể giúp hắn đào thoát kiếp nạn này.

Quả nhiên, sau một lát, Vân Thiên chính là phát hiện một chỗ bị loạn mộc chỗ che lấp vách núi, vừa nhìn, liền là có thêm một mảnh thật nhỏ hẹp khe hở xuất hiện ở trước mắt, nếu như không tỉ mỉ quan sát, thật sự là không phát hiện được.

Này đạo hẹp khe hở miễn cưỡng có thể một người tiến vào, bên trong có ánh sáng lấp lánh, Vân Thiên do dự trong chốc lát, nghĩ thầm bên trong không biết có nguy hiểm gì, bất quá cuối cùng vẫn còn lòng hiếu kỳ chiếm cứ thượng phong, quyết đoán tiến vào.

Vân Thiên lách vào tại kia nhỏ hẹp qua trong khe, chậm rãi đi tới, cự ly ánh sáng càng ngày càng gần, cho đến hoàn toàn thông qua này hẹp khe hở.

Vân Thiên thở phào thở ra một hơi, đi phía trước vừa nhìn, nhất thời một cái rộng lớn sơn cốc xuất hiện ở trước mắt, rậm rạp rừng nhiệt đới, còn có cả dưới thác nước chảy thẳng xuống từ vách núi cao dựng đứng.

Thấy như vậy một màn Vân Thiên hơi sững sờ chỉ chốc lát, sau đó sau khi lấy lại tinh thần, mặt có chút cảm thán mà than:" Xem ra chỉ có thể tại nơi đây, khổ tu một thời gian dài cho đến khi đột phá Linh Sư mới có thể đi ra a,!"

Cấp bậc tu luyện lên càng cao, càng khó tu luyện, thời gian càng lâu, mặc dù Vân Thiên có cao thâm công pháp, cùng nghịch thiên Hóa Liên Châu, thì cũng không thể trong vòng nửa tháng đột phá lên, Linh Sư cấp bậc được, " Xem ra lễ thành nhân ta đành phải bỏ qua rồi. " Vân Thiên thở dài lâm bầm.

Ồ? cái kia tiểu linh thú đã chạy đi đâu rồi? "Lần này thật đúng là tên tiểu tử kia hại mình rồi a, vậy khốn ta ở nơi này", có vẻ như nếu hắn đoán không nhầm thì dọc đường tiến sâu vào trong Hồng Hoang sơn mạch vị trí, không có bị Linh thú cấp cao tập kích là vì e sợ khí tức mà tiểu gia hỏa kia tỏa ra. :*"Xem ra tiểu gia hỏa này có lai lịch không nhỏ a!"*.

Vân Thiên nhìn quanh chỉ chốc lát, lại là không có phát hiện cái vật nhỏ kia, bất quá sơn cốc này rừng rậm bao quát, cái tiểu gia hỏa kia không biết chạy đi đâu chơi đùa rồi?

Vân Thiên đành mặc kệ tiểu gia hỏa kia, rất nghiêm túc đánh giá sơn cốc này, điều làm hắn ngạc nhiên là xung quanh khu vực gần thác nước, linh thảo lại là hỏa thuộc tính thấp cấp sinh sống rất nhiều, chứ không phải thủy thuộc tính, mặc dù đều là thấp cấp linh dược, thỉnh thoảng xuất hiện một vài cấp một linh thảo tuy không có tác dụng lớn lắm, cơ mà lại không hề có dã thú hay linh thú thủ hộ.

Rất nhanh sau đó hắn đi một vòng sơn cốc kiểm tra tỉ mỉ, hắn lại phát hiện ra nơi đây thực sự là quỹ dị địa phương, nơi đây linh khí nhàn nhạt hỏa thuộc tính mặc dù không có nồng đậm nhưng lại cho hắn cảm giác thập thoải mái. Hôn nữa địa phương này lắm sâu trong Hồng Hoang sơn mạch mà trong sơn cốc chỉ có một ít dã thú, cùng linh thú cấp một sinh sống, quả lại không hề có linh thú nhị giai trở lên.

"Thật là kỳ quái sơn cốc a!" Hắn cảm thán một câu sau đó tìm một chỗ sơn động làm mình nghỉ ngơi chỉ địa.

Bây giờ hắn cần rất nhanh nhanh chóng đề cao thực lực, để có thể thoát khỏi địa phương này, cách duy nhất là tại đây săn giết linh thú để ,tăng chiến đấu kinh nghiệm, sau đó lại tiến vào Hóa Liên Châu, tu luyện Hỏa Vân Thần quyết, để tăng lên cảnh giới một cách nhanh chóng.

Vân Thiên liệt sát đều là một ít nhất giai yêu thú, lại luyện tập Liệt Hỏa Trảm thể nhưng dù là như thế, trên người Vân Thiên cũng là để lại một ít vết thương. Linh thú một cấp nơi đây đều cường tráng hơn phía ngoài khiến hắn thập phần khó khăn giải quyết.

Nhìn sắc trời một chút, đã không còn sớm, Vân Thiên nghĩ thầm, hôm nay trước hết luyện tập đến đây a, sau đó cầm lên một đầu vừa rồi liệt sát lục mãng xà , chuẩn bị với tư cách là đêm nay bữa tối.

Trở lại chỗ ở, Vân Thiên tại hồ nước nhỏ dưới thác nước tắm rửa một cái, sau đó bắt đầu xử lý lục mãng xà bữa tối.

Lúc này, đang tại thịt nướng Vân Thiên, bỗng nhiên kinh ngạc phát hiện, cái vật kia tiểu linh thú không biết lúc nào từ chỗ nào chui ra, ngồi xổm cách đó không xa, con mắt trực câu câu nhìn chăm chăm vào miếng thịt nướng trên tay Vân Thiên đầu lưỡi thỉnh thoảng thè lưỡi ra liếm vài vòng, trong miệng còn phát ra ô ô thanh âm, nước rãi chảy xuống quanh miệng như suối.

Vân Thiên nghĩ thầm nói, " thật đúng là cái tham ăn tiểu gia hòa, hơn nữa cái mũi thật là thính, ta lúc này mới vừa đã nướng chín, người liền chui đi ra."

Nhìn nhìn tiểu gia hòa kia thêm dạng, Vân Thiên cười cười, sau đó gỡ xuống một khối đã nướng chín thịt rắn đối với tên tiểu tử kia ném tới, lại nói tiếp nếu như hắn có thể thu phục được tiểu gia hòa này thì có thể thuận lợi đào thoát nơi đây, cũng không cần phải bỏ qua lễ thành nhân, Vân Thiên âm thầm mở cờ trong bụng, hắn lại nướng hai khối thịt rắn ném qua, tiểu gia hòa nhất thời vui sướng nhảy lên, tiếp được thịt nướng, động tác ngược lại rất là tham ăn, háu đói a.

Tiểu gia hòa này ba đến hai lần xuống liền đã ăn xong, tốc độ thực gọi một cái nhanh, liếm liếm miệng, đón lấy như trước dùng kia một đôi con mắt lớn nhìn chăm chăm Vân Thiên xác thực nói là nhìn chăm chăm thịt nướng, (^_^) một bộ ta còn chưa ăn no bộ đáng.

Lúc này hắn vẫn không biết tiểu gia hòa đang nhìn chăm chăm mình cùng miếng thịt nướng, Vân Thiên đang định đưa thịt rắn lên miệng thưởng thức thì đột nhiên đột nhiên cảm giác bên hông có cái gì lẻ mề chính mình. Vân Thiên tò mò cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy tiểu gia hòa kia không biết lúc nào đã chạy tới bên cạnh của mình, dùng đầu liếm chính mình, ánh mắt lại kim long không được nhìn về phía trong tay mình thịt nướng.

Vân Thiên hơi sững sờ, không đúng a, kia ba khối thịt cũng không nhỏ a, tiểu gia hòa này như thế nào ăn nhanh như vậy đâu, nhìn tên kia bụng thể nhưng là tuyệt không to, hơn nữa rất rõ ràng gia hòa này còn không có thỏa mãn nha.

Lại làm cho Vân Thiên kinh ngạc là tiểu gia hòa này kích thước như vậy mà ăn được hai khối thịt rắn khổng lồ, phải nói bình thường linh thú nếu không phải đẳng cấp cao rất có thể bạo thể mà chết. Hắn lại tiếp tục đáp hai khối thịt rắn cho tiểu gia hòa, hắn muốn xem xem tiểu cún con này ăn được đến bao giờ.

Vân Thiên lấy tay vỗ vỗ tiểu gia hòa này đầu, tiểu gia hòa này vậy mà một bộ lấy lòng bộ đáng, liếm liếm tay của hắn, một bộ không có tiết tháo bộ đáng, khả năng tiểu gia hòa này tại tiểu gia hòa này nhưng trên người Vân Thiên không có có cảm giác đến nguy hiểm, chủ yếu là Vân Thiên thịt nướng cho nó ăn, tiểu gia hòa này cũng không phải sợ Dương Tinh, ngược lại rất thích ý cùng Vân Thiên thân cận.

Mặc dù đối với tiểu gia hòa này tham ăn rất không lời, bất quá tiểu gia hòa này thể nhưng thật đáng yêu, Vân Thiên ngược lại là thật thích, đem trong tay thịt nướng cầm đến tiểu gia hòa trước mặt, tiểu gia hòa này ô ô hai tiếng, dường như tại cảm kích hắn, sau đó một ngum đem thịt nướng cắn lấy trong miệng, Vân Thiên lo lắng gia hòa này không đủ ăn, ah nghĩ mở mang kiến thức một chút tiểu gia hòa này đến cùng có thể ăn bao nhiêu, hắn một tia ý thức đem tron mảnh Dã Lang cắt thành mấy khối lớn, một khối tiếp một khối nướng.

Để cho Vân Thiên không nghĩ tới chính là, tiểu gia hòa này một khối tiếp một khối, ăn uống vui lạc, đợi đến khi Vân Thiên đem cùng một khối nướng cầm lên.

Lần này tiểu gia hòa ngược lại là không có lại tiếp tục dùng loại kia tham lam ánh mắt, bất quá Vân Thiên lại có thể nhìn ra, này căn bản không phải gia hòa này cực hạn, nhìn kia bụng nhỏ hay là bằng phẳng như lúc ban đầu a, Vân Thiên chán kinh rồi, thầm nghĩ, tiểu gia hòa này thật là một cái biến thái.

Nhìn tiểu gia hòa lần quay trên mặt đất, chân xoa xoa bụng bộ dạng thập phần thỏa mãn Vân Thiên nghĩ thầm, " lúc này người hắn là ăn đủ rồi a.!" thấy được tiểu gia hòa kia ăn như hổ đói ăn rất vui sướng bộ đáng, đột nhiên Vân Thiên bụng ừng ực kêu vài cái, bữu môi bắt đầu dĩ cười cười, Vân Thiên nhanh chóng vì chính mình nướng một khối cuối cùng hưởng thụ. Khi hắn ăn xong quay đầu nhìn lại thì đã không nhìn thấy, tiểu gia hòa đâu nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thân Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cứu kỳ quái tiểu thú

Mấy ngày sau sáng sớm, trong rừng rậm, một thiếu niên, thân hình không chậm cũng không nhanh bộ pháp du đãng, thiếu niên chính là Vân Thiên, đã ở chỗ này du đãng đã hơn nửa ngày, săn giết một ít tiểu Linh thú, bất quá trên cơ bản không có gì tính khiêu chiến, đáng nói chính là, kia Tiểu chút chút mấy hôm nay Vân Thiên nướng thịt không thấy qua, điều này làm cho hắn cảm thấy no lắng không thôi. Nếu như không thu phục được tiểu chút chút thì không có cách nào thoát khỏi nơi đây.

Lúc này, đang tại hành tẩu bên trong sơn cốc chỗ gần thác nước Vân Thiên bỗng nhiên ngừng lại, cẩn thận nhìn về phía bốn phía, bởi vì hắn bỗng nhiên cảm thấy một cổ nguy hiểm, thế nhưng lại không nhìn thấy bất cứ một thứ gì xung quanh.

Đúng lúc này, đột nhiên bên trong phía thác nước một hồi lay động, sau đó một tiếng gầm gừ vang vọng bên trong thác nước mà ra. "Vụt, vụt "Hai thân ảnh từ trong thác nước lao ra. Chỉ thấy tiểu chút chút thân hình to lớn hơn trước rất nhiều thân dài một thước, mình cao sáu tấc, toàn thân màu bao bọc một màu đỏ thẫm hóa điểm nồng đậm hơn trước rất nhiều

"Xem ra tiểu gia hỏa này mới đột phá lên Nhị cấp Linh thú ha" Vân Thiên thầm nghĩ.

Tiểu gia hỏa này đang đại chiến với một con linh thú khác, hình dáng con linh thú kia thật là kỳ quái, bên ngoài giống như một con quạ, toàn thân nông đen nháy, quanh thân tỏa ra một ngọn lửa màu đen kỳ dị, còn có ba cái chân ánh mắt lăm lăm đầy sát khí hướng về phía tiểu gia hỏa.

"Dĩ nhiên là Hắc Kim Ô trong truyền thuyết, thần thú!" Vân Thiên cả kinh.

Oanh!

Một đạo đỏ tươi hỏa mang phóng ra từ miệng tiểu gia hỏa, tấn công con linh thú kia không trúng, chỉ thấy một đám thảo dược xung quanh bị thiêu cháy rụi.

Tiểu gia hỏa lại phun ra một đốm lửa diễm đánh úp về phía cái kia hắc Kim Ô

Hắc Kim Ô co rút lại một chút nó cái kia phình bụng, đón lấy trong miệng thốt ra một hồi Hỏa diễm đen sì sì, đem ngọn lửa kia cho bắn ngược trở về, ngay sau đó, nó rống lớn một tiếng, nhấp nhô lấy cực lớn thân thể hướng phía tiểu gia hỏa đánh tới.

Tiểu gia hỏa phản ứng cực nhanh, đã hiện phát hiện bắn ngược trở về hỏa diễm, giương nanh múa vuốt mà hướng phía cái kia hắc Kim Ô tung mình phóng qua, cái trào sắc nhọn chân trước như hồ hướng phía hắc Kim Ô đầu chụp tới.

Tuy vậy do thân thể của nó quá nhỏ, căn bản không thể so sánh với Hắc Kim Ô linh thú cao hơn hai thước to lớn thân thể, bị Kim Ô thú một trào đập cho bay ra ngoài.

Oanh!

Tiểu gia hỏa thân hình đâm vào dưới mặt đá, cái kia nham thạch bị thân thể của nó cho đụng nát bấy.

Xoát xoát!

Hắc Kim Ô lần nữa, miệng nhả cái kia hắc sắc hỏa diễm hướng, tiểu gia hỏa tấn công tới.

Ầm ầm!, đồng đá vụn, cùng bụi gai đều bị đốt thành tro bụi.

"Thật là đáng sợ hỏa diễm" Vân Thiên thầm than.

Tuy nhiên Vân Thiên không thấy Tiểu gia hỏa ở đâu, bỗng nhiên một đạo thân ảnh hỏa hồng từ đâu đó nhảy ra, tiểu gia hỏa miệng phun hỏa diễm đỏ rực, đánh úp về phía sau lưng hắc Kim Ô ba chân.

Hắc Kim Ô tránh không kịp, hỏa diễm thiêu đốt tại trên người, khiến nó "quang quác" kêu một tiếng, thân thể càng không ngừng tại nguyên chỗ lăn mình quay cuồng lăn lộn phía dưới hồ nước để dập hỏa diễm trên người.

Cơ mà căn bản hỏa diễm do tiểu gia hỏa phun ra mãnh liệt không kém so với cái kia hắc hỏa, nước không thể nào mà dập tắt nổi.

Tiểu gia hỏa thừa cơ nhào tới cắn xé lấy hắc Kim Ô thân thể. Răng lạnh, móng vuốt sắc nhọn của nó, cắm sâu vào thân thể đối thủ. Một trào cuối cùng đập bay thân thể quạ đen linh thú ngược về phía sau. Lúc này thân thể của tiểu gia hỏa cũng đã hết lực ngã lăn xuống.

"quác quác" hắc Kim Ô bị tiểu gia hỏa nhiều chỗ cắn tổn thương, khiến nó đau đớn không thôi.

Trong chốc lát về sau, Hắc Kim Ô trở mình đứng người lên, móng vuốt, mỏ quạ hướng tới đầu tiểu gia hỏa tấn công tới.

Tiểu gia hỏa, bất lực nằm trên mặt đất, ánh mắt từ từ nhắm lại chờ chết, vẻ mặt thật đáng thương.

Đúng lúc này cự trào của hắc Kim Ô cách đầu của Tiểu gia hỏa trong gang tấc, thì một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện bên cạnh Tiểu gia hỏa- người này không phải Vân Thiên thì là ai khác?. Tay cầm đao linh lực hỏa thuộc tính lúc nào đã hồng hồng bao bọc kim đao.

"Liệt hỏa phân thân!" Chỉ nghe Vân Thiên kêu lớn một tiếng.

"Ầm ầm, Xoẹt" Ánh đao lóe lên, hắc Kim Ô chứng một đao, đầu bị chém đôi, máu tươi tung tóe bắn lên đao. Nếu không phải cái kia Hắc Kim Ô bị hỏa diễm của Tiểu gia hỏa làm bị thương thì với tu vi tứ trọng Linh Sĩ của Vân Thiên cũng không phải đối thủ của Hắc Kim Ô kia.

Mây ngày qua cùng với Tiểu gia hỏa, ăn thịt nướng, Vân Thiên cũng có chút tình cảm nhớ nhung lên hẳn không đành lòng để cho Tiểu gia hỏa chết đi như vậy.

Vân Thiên quay lại quan sát Tiểu gia hỏa lúc này toàn thân hỏa diễm đều nhưng lại rối trí rất nhiều, vài nơi vết thương, máu đỏ tươi càng không ngừng chảy đầm đìa lấy,, xem ra vừa rồi một chiêu kia khiến nó bị thụ thương rất nặng.

Tiểu gia hỏa gắng gượng đứng dậy, tiến đến phía ống quần Vân Thiên miệng cắn cắn gấu quần, nài kéo Vân Thiên hướng phía ngoài sơn động nài ra.

Vân Thiên ngạc nhiên phản ứng, hần thản nghĩ: "Xem ra tiểu gia hỏa lúc đang thương thế như vậy không bình tĩnh chữa thương lúc này lại muốn ta rời khỏi đây, chắc hẳn lưu lại đây sẽ gặp nguy hiểm. Nhưng mà thân thể bây giờ của Tiểu gia hỏa này đã khá lớn mang vác rất cồng kềnh, mà nếu đem nó vào Hỏa Liên Châu, thì khi đi ra sẽ rất dễ gặp phải linh thú cấp bậc cao."

Vân Thiên suy nghĩ một hồi rất nhanh đã tìm ra giải pháp, hần phản ứng rất nhanh, tay lấy một ít máu của Tiểu gia hỏa lên xoa lên người, sau đó đem Tiểu gia hỏa vào trong Hỏa Liên Châu, xoay người hướng nổi ra sơn cốc mà vận dụng Du Phong bộ cấp tốc chạy.

Sau gần nửa ngày đường không ngừng nghỉ chạy, Vân Thiên cùng tiểu gia hỏa mới đi ra khỏi khu vực Hồng Hoang sơn mạch khu vực trung tâm. Tiến vào trong tiểu động trước kia lúc này Vân Thiên mới đem Tiểu gia hỏa triệu hồi ra tỉ mỉ quan sát Tiểu gia hỏa hiện giờ quanh thân nồng đậm huyết dịch vẫn không ngừng chảy, cặp kia răng nanh như trước lộ ra ngoài, tựa hồ thời khắc không buông lỏng cảnh giác.

"Tiểu gia hỏa ngươi... Ngươi không sao chứ?" Vân Thiên, cẩn thận hỏi, sau đó hần từ trong trữ vật chỉ lấy ra dụng cụ băng bó vết thương cho tiểu gia hỏa xong, lại lấy Sinh Khí Đan, Mộc Linh Chi cấp thấp cho tiểu gia hỏa ăn. Rồi lại đó đưa nó vào Hỏa Liên Châu bên trong nghỉ ngơi. Bên trong Hỏa Liên Châu nồng đậm hỏa thuộc tính linh khí sẽ thích hợp hơn cho Tiểu gia hỏa chữa lành thương thế.

Mấy ngày tiếp theo, Vân Thiên ban ngày không ngừng liên sát yêu thú, cùng dã thú, tối đến lại nướng thịt linh thú cùng tiểu gia hỏa ăn, lại có Sinh khí đan và một số thảo dược chữa thương rất nhanh thương thế của Tiểu gia hỏa đã gần như bình phục.

Vân Thiên mấy ngày hôm nay cùng tiểu gia hỏa một chỗ, tiểu gia hỏa linh tính rất cao, để cho Vân Thiên kinh ngạc chính là tiểu gia hỏa này mỗi khi Vân Thiên ra ngoài liên sát linh thú lại chạy chậm đến hần bên chân, dùng đầu lè mề cọ sát mặt vào bắp chân hần, sau đó ô ô vài tiếng, dường như đang nói, ta muốn đi với ngươi.

Vân Thiên cười cười, gia hỏa này xem ra coi chính mình là người thân duy nhất rồi, bất quá Vân Thiên cũng rất thật thích tiểu gia hỏa này, chính mình buồn tẻ rèn luyện, có tiểu gia hỏa này cùng đi ngược lại rất không tệ..

Yên tĩnh đêm, một cái thú con rúc vào Vân Thiên bên cạnh, thỉnh thoảng còn hướng bên trong lách hần lách vào, một màn này ngược lại rất chi là gần gũi, ấm áp, một người một thú trong động ngủ rất ngon say.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Lai lịch của kỳ quái tiểu thú.

Mấy ngày gần đây số lượng linh thú cùng giả thú không ngừng giảm, đến hôm nay Vân Thiên đi săn đến tận chiều tối, quay về cũng chỉ bắt được một con heo rừng không hơn không kém, lúc hần tiến vào tiểu động, ngay lập tức Tiểu gia hỏa tiến tới liếm liếm tay Vân Thiên, sau đó nhỏ giọng mà thấp mình lấy cào cào ống quần hần, tựa hồ muốn nói với Vân Thiên điều gì đó?

"Tiểu gia hỏa làm sao vậy? , đói bụng rồi?" Vân Thiên suy đoán nói.

Tiểu gia hỏa này tuy còn bé nhưng linh tính rất cao, ngay lập tức chân hướng con heo rừng mà Vân Thiên bắt được chỉ chỉ, gật gật đầu, lè lưỡi thò khê lấy, tựa hồ thật sự cực đói rồi, mắt long lanh bộ dạng thật đáng thương.

Vân Thiên cúi đầu, tay vuốt ve tiểu gia hỏa nói: "được rồi, tiểu tử chờ ta một chút, sẽ có thịt nướng cho ngươi ăn đây."

Tiểu gia hỏa nghe vậy, mặt mừng rỡ, quẫy đuôi, chồm lên, lè lưỡi liếm mặt Vân Thiên, Vân Thiên thấy vậy cười khổ : "Ngươi bé tí tuổi mà đã biết lịnh hót rồi, chỉ được cái tham ăn là nhanh thôi."

Rất nhanh Vân thiên gom củi lại một chỗ, tại lúc hần còn đang cố gắng dùng đá đánh lửa để đốt củi, thì tiểu gia hỏa khá là biết ý, chạy đến bên cạnh miệng khê hé ra, một ngọn hỏa diễm đỏ rực như than hồng được phun ra.

:"Ha ha, Tiểu chút chút, ngươi cũng biết ý tứ đấy chứ!?" Vân Thiên xoa đầu tiểu linh thú nói, hần hiện giờ vẫn là tứ giai Linh Sĩ, linh lực vẫn chưa thể xuất ngoại nên vẫn không cách nào nhóm lửa tự nhiên được, vẫn phải dùng đến đá đánh lửa, nhiều lúc trời mưa khá là phiền hà, xem ra bây giờ đã có tiểu gia hỏa về sau cũng không cần phải khổ như vậy.

Một lúc sau mùi thịt heo, thơm phức bay khắp động, lúc này không đợi Vân Thiên cho phép tiểu gia hỏa đã tiến tới mà há mồm ngấu nghiến gặm lấy gặm nê sau một phút đã xoi tái mất gần một nửa con heo nướng.

Vân Thiên sắc mặt đờ đẫn vội hướng Tiểu gia hỏa quát:" Này, này, chờ chút cho ca , đây là con heo cuối cùng khu vực này rồi " hần tranh thủ thời gian

thò tay đi giặt lại con heo nướng.

Đáng tiếc, động tác của hắn vẫn là quá chậm, Tiểu gia hỏa nhoáng một cái đã đứng ở phía cửa tiểu động miệng mở lớn đem cuối cùng miếng thịt heo nuốt xuống.

"Đáng chết, cút đi, ta không nuôi cái kẻ tham ăn như ngươi nữa, cả ngày toàn đi làm cu li cho ngươi ăn thôi, đã thế một miếng thịt cũng không được!" Vân Thiên tức giận quát

Tiểu gia hỏa không có để ý tới Vân Thiên, đầu vênh vênh lên, như muốn nói có mỗi một con heo rừng thôi mà, sau đó hướng phía ngoài động chạy ra ngoài.

"Này, ngươi đi đâu?" Vân Thiên hướng về phía tiểu gia hỏa kêu to nói, Tiểu gia hỏa vẫn không có để ý tới hắn, mà vẫn cứ chạy đi.

Vân Thiên nhất thời nổi cáu nói: "Đồ tiểu bất hiếu, ăn xong là lại chuồn đi, biết thế ta không cứu ngươi cho rồi, toàn nuôi bầu cô thôi," tuy vậy hắn vẫn lo lắng trong lòng không thôi, cứ nghĩ đến con Hắc Kim Ô cùng ngọn lửa màu đen là hắn lại một hồi sợ hãi

"Đành vậy trước cứ nghỉ ngơi, cũng sắp đến ngày tổ chức lễ thành nhân ta cũng nên trở về thôi," Hắn tự lẩm bẩm một mình.

Ngủ ước chừng một giờ về sau, Vân Thiên cảm thấy khuôn mặt bị cái gì đó khiến cho ẩm ướt dính ẩm ướt dính, hắn nhăn mặt quơ tay lau, mới phát hiện.

"Ngươi tiểu gia hỏa này tại sao lại trở về rồi hả? Ngươi trước qua một bên đi chơi, đừng phiền ca ngủ" Vân Thiên mắt nhắm, đưa tay quơ quơ gạt Tiểu gia hỏa ra/

Tiểu gia hỏa bất đắc dĩ chỉ phải cắn ống quần Vân Thiên kéo kéo không ngừng.

"Tiểu gia hỏa, ngươi làm cái quỷ gì" Vân Thiên không kiên nhẫn mà ngồi dậy nói ra.

Trước mắt hắn là một con khổng lồ nhất cấp linh thú Mai Vân Báo

"khà khà, đây là ngươi bắt được...." Vân Thiên có chút khó tin nhìn về phía Tiểu gia hỏa.

phải biết rằng hắn tìm một ngày mà không được con linh thú nào, mà Tiểu gia hỏa này đi săn có một giờ.

Tiểu gia hỏa nhẹ gật đầu, lại giặt giặt ống quần Vân Thiên, ý muốn hắn nướng thịt Mai Vân Báo ăn,

"Coi như ngươi thức thời" Vân Thiên xoa xoa đôi bàn tay, sau đó đi tới Mai Vân Báo bắt đầu xử lý.

Mai Vân Báo có thể nói có không ít thứ tốt,, còn có da, gân, roi, cộp. Thịt lại chứa rất nhiều năng lượng, dưới bàn tay nướng thịt của Vân Thiên trở lên mùi vị cực kỳ.

Một người một thú, trong tiểu động sau một nhoáng đã giải quyết xong cả một con Mai Vân Báo to đùng, ăn xong Vân Thiên vuốt đầu tiểu gia hỏa nói: "Ngươi vậy mà biết chút lễ nghĩa, được rồi từ nay ngươi đi theo ta, cũng nên có một cái danh tự, xem nào,, ngươi lớn lên giống cún con, miệng lại phun được ra lửa, vậy thì tên ngươi sẽ gọi là Hỏa, họ sẽ theo họ ta, từ nay về sau sẽ gọi ngươi là Vân Hỏa đi,"

Tiểu Hỏa nghe thấy hắn được có danh tự, thấp phần vui sướng không ngừng chạy vòng quanh người Vân Thiên mà kêu lên hưng phấn, đuôi ngoe nguẩy loạn hết cả lên .Sau đó tiểu Hỏa hướng Vân Thiên khua tay múa chân như muốn nói điều gì đó.

Vân Thiên lúc này, vẫn không hiểu điều gì, chán nản nói:"Thật là phiền phức, ta nói gì tiểu tử ngươi cũng hiểu, nhưng ngươi nói ta lại chả hiểu cái gì?"

Tiểu Hỏa lúc này đột nhiên tiến tới cắn vào đầu tay Vân Thiên, sau đó hướng phía Vân Thiên từ miệng nhả ra hạt linh đan màu đỏ rực, xung quanh hóa điểm bao bọc, hướng Vân Thiên giơ chân lên chỉ chỉ.

Lúc này Vân Thiên mới minh bạch, tiểu Hỏa muốn ký kết linh ước với hắn, ngay lập tức Vân Thiên dốc ngón tay nhỏ giọt máu vào linh đan của Tiểu Hỏa, sau khi Tiểu Hỏa nuốt linh đan vào bụng, sau đó giơ chân trước lên làm một loạt các động tác kết ấn kỳ lạ. Ngay lập tức, lúc này trong đầu Vân Thiên có một cảm giác rất kỳ diệu không thể nói lên lời, hắn có thể cảm thấy được sự liên hệ giữa hắn và Tiểu Hỏa.

Lúc tiểu Hỏa kết ấn xong bỗng một giọng nói vang lên trong đầu Vân Thiên." Lão Đại ta là vương tử của Hỏa Kỳ Lân nhất tộc, ngươi tên là gì?"

Vân Thiên nhất thời cả kinh, nhìn bốn phía xung quanh, thấy không có ai ngoài Tiểu Hỏa, lúc này mới lắp bắp nói: "tiểu Hỏa, ngươi...ngươi vừa rồi nói chuyện với ta." hắn nhất thời vẫn không tin tiểu Hỏa có thể nói chuyện, ở thế giới này ngoại trừ linh thú đạt đến lục giai mới có thể nói tiếng người, đến thất giai thì mới có thể hóa hình.

"Là ta, lão đại ngươi không cần phải sợ, Hỏa Kỳ Lân nhất tộc xưa nay khai mở linh tính rất sớm, có thể hiểu và nói chuyện với nhân loại là rất bình thường." Tiểu Hỏa truyền âm nói.

"Ân, Ta tên là Vân Mộng Thiên, tiểu Hỏa ngươi nói ngươi là vương tử Hỏa Kỳ Lân nhất tộc, tại sao lại bị cái kia Hắc Kim Ô đuổi giết, lại còn ký linh khế ước với ta?". Vân Thiên bây giờ mới trấn tĩnh lại hỏi. Hắn bây giờ vẫn không thể tin được mình thu phục được một con ấu thần thú Hỏa Kỳ Lân.

Sau một hồi nghe tiểu Hòa thuật lại, Vân Thiên lúc này mới rõ ràng, nguyên lai, Hòa Kỳ Lân Nhất tộc có kẻ thù truyền kiếp là Kim Ô nhất tộc, từ hàng nghìn năm trước, chiến tranh giữa hai tộc thần thú này nổ ra, sau một thời gian dài chiến đấu thương vong vô số, Hòa Kỳ Lân nhất tộc dần dần rơi vào thế hạ phong. Lúc đó tộc trưởng Hòa Kỳ Lân quyết định di tản tộc thú địa từ Trung Vực về bốn phía Đông, Tây, Nam, Bắc, mà chính tộc di tản về phía Bắc tức Bắc Vực khu vực Hồng Hoang Sơn Mạch, Với hy vọng sau này thế hệ sau có thể lớn mạnh mà quay về Trung Vực báo thù. Việc rời đi dời của Hòa Kỳ Lân nhất tộc mặc dù Kim Ô nhất tộc biết được, nhưng cũng chỉ biết là rời đi về hướng Bắc Vực chứ không biết là Hòa Kỳ Lân chia làm bốn hướng mà rời đi. Hàng ngàn năm nay, Bắc Vực Hòa Kỳ Lân nhất tộc không ngừng ra sức thống nhất Hòa Kỳ Lân nhất tộc nhưng vẫn chưa thành công.

Mỗi địa phương cư trú của Hòa Kỳ Lân nhất tộc đều thập phần thần bí, cực kỳ khó phát hiện, mấy ngày trước không hiểu sao Kim Ô nhất tộc đột nhiên xuất hiện ở Hồng Hoang Sơn mạch một số lượng lớn tập kích Hòa Kỳ Lân nhất tộc, Đại đa số tộc thú trưởng thành bị liệt sát, còn lại hầu hết Hòa Kỳ Lân ấu thú được cường giả trong tộc bảo vệ phân tán mà đào thoát, đi tìm sự che chở của tộc thú ở các Vực khác. Để tộc thú được đào thoát thuận lợi, phụ thân, mẫu thân cùng tiểu Hòa đã lấy thân mình làm mồi nhử, cuối cùng vì đảm bảo cho Tiểu Hòa một con đường sống mà cả hai người hi sinh.

"Tiểu gia hòa, số phận ngươi thật khổ, mặc dù ta mất mẫu thân từ nhỏ nhưng vẫn còn có phụ thân cùng các thúc phụ, ngươi ngược lại đã hầu như mất hết người thân, được rồi ngươi về sau cứ theo ta, sau này khi lớn mạnh ta sẽ giúp ngươi thống nhất tộc nhân, tiêu diệt Kim Ô nhất tộc." Vân Thiên ngừng nói.

Tiểu Hòa thấy vậy liên tục lắc đầu." Lão Đại cảm ơn lòng tốt của ngươi, từ xưa đến nay chuyện của thú tộc với nhau chưa bao giờ có nhân tộc xen vào giải quyết, ta đi theo lão đại là muốn trở nên mạnh mẽ, một ngày nào đó ta sẽ tự mình thống nhất Hòa Kỳ Lân nhất tộc, tự tay thiêu cháy cả tộc bọn Quạ khốn kiếp đó."

Vân Thiên thờ dài nói: "Được rồi, trước mắt cứ như vậy đã, bây giờ chúng ta hỏi gia tộc ta đã, cũng sắp đến ngày lễ thành nhân rồi, ta cũng muốn đòi lại danh dự của bản thân ta, tiểu Hòa ngươi về cùng ta chứ?"

"Lão Đại, ta căn bản không thích tiếp xúc với nhân loại, nhưng voi ngươi có chút ngoại lệ, ta cảm giác được khí tức trên người của ngươi tỏa ra rất dễ chịu, ta muốn đi cùng lão đại nhưng không muốn gặp người khác hay là vẫn cứ để ta trong cái địa phương kia đi." Tiểu Hòa nhàn nhạt nói.

Vân Thiên chỉ cười mỉm nói: "Ngươi yên tâm đi, gia tộc ta truyền thừa Hỏa thuộc tính linh căn, căn bản không có khác biệt lắm khí tức trên người của ta, chỉ là do ta dung nhập Hỏa Linh Châu lên Linh lực khí tức mới nồng đậm hơn so với người khác thôi. "

"Vậy được rồi, ta sẽ đi theo lão đại về gia tộc ngươi xem. " Tiểu Hòa nói xong thân hình chợt rung động "xuy, xuy" vài tiếng thoảng cái đã biến nhỏ lại giống như con cún con bộ dạng, toàn thân vậy lân rờn biến mất, bên ngoài được bao phủ bởi một bộ lông rất mượt mà trông thật đáng yêu. "Phốc" một cái đã nhảy lên vai Vân Thiên chễm chệ ngồi.

"Biến,...biến... tiểu Hòa ngươi có thể biến hình,," Vân Thiên cả kinh, hắn đang lo là không thể dẫn theo một con Linh thú cứ lẻo đẻo theo sau sẽ rất phiền, mà cứ để tiểu Hòa ở quá lâu trong Hỏa Vân Châu cũng không tốt cho tiểu tử này. Hơn nữa tiểu Hòa lại có thể ẩn giấu khí tức rất tốt cho nên, sẽ không ai phát hiện ra thân phận thật sự của nó.

Ngày hôm sau sáng sớm, trong rừng rậm, một thiếu niên, bên người đi theo một cái linh thú con, chậm rãi du dương mà rời khỏi Hồng Hoang sơn mạch chi địa. thiếu niên chính là Vân Thiên, đã ở chỗ này lịch lãm rèn luyện gần một tháng, ba ngày nữa là lễ thành nhân tổ chức hắn là lúc hắn cũng nên trở về, không sai biệt lắm. Bất quá trên đường đi ra khỏi Hồng Hoang sơn mạch cơ bản vẫn không quên liệt sát linh thú cùng dã thú cấp thấp để cung cấp thịt nướng cho tiểu Hòa. Đáng nói chính là, kia Tiểu chút chút trên vai Vân Thiên, mỗi khi hắn nhờ may (hiếm khi) gặp phải linh thú cấp hai thì tiểu gia hòa lại thả ra khỏi người chút khí tức lập tức những cái kia linh thú đều quay người bỏ chạy. Cho đến bây giờ Vân Thiên có thể đoán được là Tiểu Hòa là linh thú nhị giai cấp bậc, vì vậy có Tiểu Hòa đi theo Vân Thiên giúp hắn tránh không ít phiền toái.

Đang tại lúc hắn cùng tiểu gia hòa ngồi nướng thịt ăn trong rừng, thì đằng sau một tiếng cười : "Ha ha ha, vị tiểu huynh đệ kia, có thể cho chúng ta vài miếng thịt nướng được không. "

Chỉ thấy từ phía sau ba thân ảnh lách qua bụi gai đi tới. đi giữa hai người là thiếu niên mười năm mười sáu tuổi, áo bào xanh, khuôn mặt tuấn tú nhưng lại có nụ cười rất quý dị- người này chính xác chính là Đường Hào thiếu gia nhà họ Đường ở thành Thanh Phong.

"Ha ha, trông là ai, hóa ra là ngươi, Vân Thiên, sớm đã nghe nói ngươi không chết, không ngờ còn dám vác mặt tới Hồng Hoang sơn mạch lịch lãm rèn luyện, như cái thể loại ngươi "phế vật thiếu gia" cũng dám tới nơi này, vậy thì hôm nay cũng lưu lại luôn đi, dù sao thì sớm hay muộn thì Vân gia các người cũng sẽ bị diệt thôi, ngươi hôm nay cứ đi trước đi tránh phải chứng kiến cảnh Đường gia ta huyết tẩy Vân gia a," Đường Hào cười lạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Liệt sát Đường Hào, âm mưu sơ hiện

"Là ngươi! tên khốn kiếp, lần trước hại ta, ta con chưa đi tìm ngươi tính sổ ngươi lại tự mang đầu đến trước mặt ta sao?" Vân Thiên tay phải rút ra trường đao ra nói:

"Tiểu súc sinh ngươi dám mắng thiếu gia?" Một tên hộ vệ quát định xông về phía Vân Thiên

"Khoan đã, cứ để tự ta, lần trước một chương, không đánh hẳn chết, lần này ta muốn kết liễu hẳn thực sự, sau đó vắt xác cho tiểu Lang ta vừa mới thu phục được, hắc hắc!" Đường Hào mặt cười âm tà nói.

Sau đó hắn rút kiếm, từ từ tiến về phía Vân Thiên quát:"Phế vật, ta muốn chém ngươi thành ba mảnh cho tiểu Lang dễ ăn ha."

Rất nhanh Vân Thiên tự nhận ra bọn hắn, ngoại trừ Đường Hào là tứ cấp Linh Sĩ, thì còn lại hai hộ vệ bên cạnh, một người là tam giai Linh Sư, còn lại một người là bát cấp Linh Sĩ cả hai đều rất khó đối phó. Vân Thiên lúc này, từ từ lui lại có vẻ kéo dài khoảng cách để nghỉ đối sách. Nếu không có mặt Tiểu Họa ở đây thì hẳn còn e sợ mà bỏ chạy, nhưng lúc này có tiểu Họa là nhị giai Linh thú sơ kỳ thì hẳn phải đảm bảo, không một ai có thể chạy thoát.

"Lưu tinh kiếm", rất nhanh một đạo kiếm quang hướng về phía ngực Vân Thiên đánh đến. "chịu chết đi" Đường Hào vận dụng bộ pháp rất nhanh đã tiến đến trước mặt Vân Thiên.

Nhưng đúng lúc mũi kiếm cách ngực Vân Thiên vài phân, thì chỉ thấy sắc mặt Đường Hào chợt biến, vì hắn nhận ra hắn chỉ đâm trúng tàn ảnh của Vân Thiên mà thôi.

"Thiếu gia cẩn thận" Hai hộ vệ đồng thanh hô.

"Liệt Hỏa Trảm thức thứ ba, Trảm thiên!" chỉ nghe Vân Thiên hô to. Vân Thiên lúc này vận dụng Du Phong bộ thân ảnh lúc này đã ngay tại bên cạnh Đường Hào tay cầm đao chém tới.

"Xoẹt !" một nhát, một cái chân phải của Đường Hào đã bị văng ra.

"A, a. chân của ta, tên súc sinh kia, sao ngươi có thể tu luyện Linh Kỹ được chứ, giết hẳn nhanh cho ta, không không bắt sống hắn, ta muốn xẻo từng miếng thịt của hắn cho tiểu Lang ăn, ta muốn hắn sống không bằng chết." Lúc này Đường Hào không ngừng lăn lộn dưới đất ôm lấy chân gào thét.

Lúc này hai người phía sau thời điểm, tay trao thủ đều ra thế, như hổ trào móng vuốt mà tiến tới.

"Tiểu Họa ngươi đối phó với tên Linh Sĩ kia, ta đi cầm chân tên còn lại, ngươi phải nhanh chóng giải quyết xong hắn, ta và ngươi hợp công tên còn lại" Vân Thiên thúc dục tiểu Họa.

"Được lão đại dễ, như ăn thịt nướng đây mà, ngươi cầm chân tên kia ta giải quyết xong tên Linh Sĩ sẽ đến hỗ trợ ngươi" Tiểu họa từ trên vai Vân Thiên phóng ra.

"Gao!" Tiểu Họa biến thân, hiện nguyên hình, trở lên to lớn thân dài hơn một thước, cao 6 tấc, móng vuốt, răng nanh đều lộ ra, toàn thân hóa điểm bao bọc thập phần dữ tợn xông tới tấn công hộ vệ Linh Sư kia.

Tên Linh Sĩ kia nhất thời chấn kinh, không kịp phản ứng bị một trào của Tiểu Họa đánh bay, "Súc sinh, ngươi muốn chết,!" người kia, khoe miệng rỉ máu tức giận quát, tay cầm trường thương bật dậy, hướng về phía Tiểu Họa công kích: "Thương Long phá".

Cùng lúc đó Vân Thiên sử dụng Du Phong bộ pháp, "Động như tắt phong" lập tức xuất hiện chặn trước mắt cái kia còn lại nhất giai Linh Sư quát: "Đối thủ của ngươi là ta."

"Liệt Hỏa Trảm" công kích liên tục, không ngừng nghỉ, liên tục trảm ra năm thức của Liệt Hỏa trảm, mục đích của Vân Thiên chỉ là cố kéo dài thời gian, để chờ Tiểu Họa đến hợp công.

Mặc dù là Tiểu Họa là nhị giai linh thú, nhưng kinh nghiệm chiến đấu còn quá ít, mới vừa tấn cấp nhị giai linh thú, hơn nữa thương thể còn chưa hồi phục hoàn toàn nên hắn không dám để cho tiểu Họa một mình ứng chiến với tên kia tam giai Linh Sư. Hơn nữa nếu ngược lại, hắn cũng không thể giải quyết nhanh chóng được cái tên kia bát cấp Linh Sĩ đến lúc đó tình hình sẽ càng trở lên nguy hiểm.

"Tiểu tử, thật cuồng vọng." hộ vệ kia quát, chương lực nhanh chóng triển khai, rất nhanh Vân Thiên đã rơi vào thế hạ phong.

"Liệt Hỏa Trảm" " Phách lôi chương"

Ầm ầm!

Chỉ thấy thanh đao của Vân Thiên bị văng ra, kinh lực của chương lực quá mạnh mẽ trấn bay Vân Thiên, thân ảnh đập mạnh vào cổ thụ đằng sau, miệng học máu tươi. Hắn lao đảo đứng dậy, rất may là Vân Thiên thân thể đã qua Hòa Liên Châu nhiều lần cải tạo, không thì với chương lực vừa rồi, người bình thường phải chết không cần nghi ngờ.

"Vẫn chưa chết! " Hộ vệ kia nhất thời cả kinh, chương lực vừa rồi, hắn đã dốc toàn lực vậy mà nhỏ nhỏ tứ giai Linh Sĩ lại sống sót.

"Hừ", "Phách loi chường"

Hắn lại tiếp tục ra tay hướng Vân Thiên công kích miệng quát:"Xem lần này ngươi còn sống được không".

Du Phong bộ thức thứ ba: "Phong Vân Tàn"

Lập tức xuất hiện hái cái Vân Thiên đồng thời hướng đến hai bên cái kia Nhất cấp Linh sư tấn công tới. "Hòa Ảnh Chường, Hòa Phong Bạo".

"Àm" một cái, Hộ vệ kia nhất thời không phân biệt được chúng chường lão đảo lại đằng sau. Cánh tay phải bị chúng chường hấn cảm thấy đau rất, kinh mạch hầu như bị thiêu cháy cả.

- Hừ tiểu súc sinh, không ngờ ngươi lại tu luyện được kỳ dị thân pháp, khiến ta một tay bị phế. tuy nhiên với chỉ một tay cũng đủ để đưa ngươi xuống hoàng tuyền rồi.

"Thật sao, ta lại không cho là như thế, không phải tiểu súc sinh như ta cũng đã làm cánh tay ngươi hoàn toàn phế hay sao?." Lúc này Vân Thiên mỉm cười mắt nhìn cái kia Nhất giai Linh Sư đầy vẻ khiêu khích.

Hộ vệ kia nghe Vân Thiên nói vậy, tức giận mặt mày hùng hừng đỏ tím tái, đang lúc hắn chuẩn bị đột công kích tiếp theo thì bất chợt.

"Gao!" Một tiếng gào thét cùng với nó là một đám hỏa diễm đỏ rực như nham thạch bất chợt tấn công phía sau lưng hộ vệ kia.

"A,!" bị dính hỏa diễm do Tiểu Họa phun ra hắn quần quai dưới đất, người không ngừng cọ sát xuống mặt đất, để dập tắt ngọn lửa, nhưng hắn càng vùng vẫy ngọn lửa càng bùng cháy, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp khu rừng.

Sau một lúc, tiếng thét trở nên yếu ớt, ngọn lửa cũng dần dần tàn, giờ khắc này, cái còn lại sau đám cháy chỉ là cho tàn, thậm chí, nhẵn chỉ giới cũng hoàn toàn bị hỏa diễm lung cháy.

"Hỏa diễm của Tiểu Họa phun ra có vẻ như mạnh mẽ hơn lúc trước ít nhiều a!" Vân Thiên trầm nghĩ.

Hôm nay nếu không phải địch nhân quá coi thường hắn tu vi thấp kém, lại gần một tháng nay hắn không ngừng tu luyện Dự Phòng bộ pháp, đã tu luyện đến thức thứ ba, "Phong Vân Tàn" thì hôm nay có lẽ người nằm dưới đất kia là Vân Thiên rồi.

"Tiểu Họa làm tốt lắm, tên kia sử lý như thế nào rồi. ?" Vân Thiên xoa xoa đầu Tiểu Họa hỏi.

"Hừ, Lão đại tên kia đánh không lại ta liền bỏ chạy, làm ta mất công đuổi theo, không thì đã sớm nuốt sống hắn rồi, không để cho lão đại bị thương như vậy" Tiểu Họa giọng nghe vẻ không phục nói.

"Được rồi, chúng ta đi cũng đi xem tên còn lại thôi," Lúc này Vân Thiên mới để ý đến Đường Hạo, hắn có ý không giết Đường Hạo là vì hắn muốn biết vì sao Đường Hạo lại mạnh miệng nói không bao lâu nữa Đường gia người sẽ liên sát Vân gia nguyên nhân.

"Thôi chết, hắn đã trốn thoát, vết máu vẫn còn, tiểu Họa chúng ta truy" Vân Thiên bây giờ mới phát hiện Đường Hạo đã biến mất.

Sau một hồi triển khai Du Phong bộ lần theo dấu vết máu để lại mà Vân Thiên vẫn chưa thấy bóng dáng Đường Hạo đâu, hắn tỏ vẻ khá suốt ruột.

"Lão đại ngươi bộ pháp chậm quá, leo lên lưng ta, chúng ta đuổi theo cho nhanh a." Tiểu Họa cảm nhận được Vân Thiên suy nghĩ mà nói.

"Sao không nói sớm, làm ta từ lấy đến giờ phí thời gian, ngươi cái đồ tham ăn?" Vân Thiên khó chịu nói.

"Thì lão đại có hỏi ta đâu?" Tiểu Họa ra bộ dạng vô tội biểu tình.

Rất nhanh một người một thú, chạy như bay trong rừng truy đuổi, không bao lâu sau, thấy phía trước, một con nhất cấp linh thú tiểu Lang sói trên lưng đúng là Đường Hạo cụt một chân, đang thực mạng mà chạy.

Nguyên lai Đường Hạo sau khi nhìn thấy Tiểu Họa một mối lửa giết chết cái kia bát cấp Linh Sư thì đã triệu hồi ra tiểu Lang từ túi linh thú, mà đào thoát.

"Ha ha, Đường Hạo xem ngươi trốn đi nơi đâu" Vân Thiên cười lớn quát.

Chỉ thấy, Tiểu Họa thân ảnh lập lờ, một trảo đánh bay tiểu Lang. Miệng lẩm bẩm nói:"Lão đại hôm nay chúng ta có thịt cầu ăn a.!" nói đến đây miệng nó nước rãi lại chảy ra như suối, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống tiểu Lang vậy.

"Vân Thiên ngươi cần gì phải đuổi cùng giết tận như vậy, ngươi muốn cái gì mới tha cho ta, chỉ cần ngươi nói ra ngươi cần gì ta đều có thể cho ngươi." Đường Hạo lúc này vẻ mặt sợ hãi cầu xin.

Vân Thiên cười lạnh nói " thật không? Vậy ta muốn mạng ngươi, ngươi cũng cho?"

- Ngươi đừng có quá đáng, ta đường đường là thiếu gia nhi tử tộc trưởng Đường gia, ngươi không thể giết ta được, phụ thân của ta sẽ không tha cho ngươi?

"Ha ha, lúc ngươi, một chưởng giết ta, vất ta xuống vách núi, ngươi có từng nghĩ đến phụ thân ta sẽ vì ta mà trả thù không." nói xong Vân Thiên một chưởng hạ xuống đấm cái kia còn lại chân Đường Hào đánh xuống.

"Oành"

"A, Vân Thiên, không Vân thiếu gia, ta sai rồi, tiểu nhân sai rồi lúc trước có mắt không trông đấc tội với ngài, ngài đại nhân đại lượng tha cho tiểu nhân một mạng, tiểu nhân nguyện làm trâu làm chó cho đại nhân cả đời, nguyện vì đại nhân mà tiến vào nước sôi lửa bỏng." Đường Hào không ngừng gào thét cầu xin.

Vân Thiên vẫn như cũ mặt mày lạnh băng, tay bóp cổ Đường Hào uy hiếp hỏi: "Nói vì sao ngươi nói không bao lâu nữa Vân gia ta sẽ bị Đường gia tiêu diệt."

"Là.. là ...là tiểu nhất thời muốn trừ tức đại nhân nên mới nói như vậy, Đường gia ở Thanh Phong thành là một gia tộc nhỏ, làm sao dám lớn mật mà tiêu diệt Vân gia người." Đường Hào ấp úng nói.

"Hừ, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, nếu như không nói, ta sẽ khiến ngươi trở thành bữa ăn trưa của tiểu Hào." Vân Thiên nói xong kéo Đường Hào cơ thể đến trước mặt tiểu Hào, tiểu Hào mặt dữ tợn, răng nanh nhe ra, tùy lúc có thể một cái cắn đứt Đường Hào cổ họng.

"A, đừng giết ta, đừng giết, ngươi.. ngươi nếu như tha ta một mạng ta sẽ nói cho ngươi biết?" Đường Hào khuôn mặt lúc này tái nhợt

"Hừ, ngươi có quyền lựa chọn sao?" Vân Thiên ngữ khí lạnh nhạt nói.

"Nếu ngươi không đồng ý, ta có chết cũng không nói cho ngươi biết." Đường Hào lúc này trở nên kiên định nói.

"Được ta đồng ý." Vân Thiên gật đầu đáp.

"Ngươi thề đi, thề dưới danh nghĩa Linh giả là ngươi sẽ không giết ta." Đường Hào nói, hắn muốn chắc chắn là Vân Thiên sẽ tha chết cho hắn, nếu như hắn nói ra.

"Hào, ta Vân Thiên xin thề, dưới danh nghĩa linh giả, tại đây, hôm nay nếu như giết Đường Hào, ngày sau khi tu luyện sẽ bị phản phệ, tu vi mãi mãi không thể tiến." Hắn giơ tay lên trời đọc to từng chữ một.

Lúc này Đường Hào mới yên tâm nói hết những gì mà hắn biết về kế hoạch mà Đường gia và Thiên Đế các chuẩn bị đã lâu.

Sau khi nghe Đường Hào xong, Vân Thiên cả kinh, vậy ra Đường gia cùng Thiên Đế các đã chuẩn bị lâu như vậy, hơn nữa còn ngầm ngầm cấu kết với người trong Vân gia, tuy Đường Hào không biết rõ là ai nhưng Vân Thiên có thể đoán được chín phần mười kẻ phản bội Vân gia. Theo kế hoạch tiến hành, năm sau năm năm một lần các gia tộc trong thành tiến hành luận bàn tỷ thí, lúc đó sẽ là thời điểm mà Đường gia, Thiên Đế các, cùng nội gián, sẽ cử người âm thầm tiến vào Vân gia thanh trừ những kẻ chống đối.

Sau khi tháo cái kia trứ vật trị giới của Đường Hào xuống Vân Thiên cười lạnh nói. "Được rồi, ngươi có thể đi!" Bây giờ hắn mới có thể yên tâm mà giết Đường Hào sau khi biết rõ âm mưu, hắn cùng gia tộc, có thể dễ dàng hơn trong việc ứng phó.

"Ngươi,... ngươi, đã thề là không giết ta cơ mà, ngươi không sợ tu luyện bị phản phệ, tu vi vĩnh viễn không tăng à?" Đường Hào sắc mặt trắng bệch run run nói, hắn không thể tưởng tượng được hôm nay sẽ phải chết ở đây, hắn không muốn chết, hắn còn sống chưa đủ.

"Ha ha, ta sẽ không giết ngươi, ta tôn trọng lời thề, nhưng tiểu Hào đâu có nói là sẽ tha chết cho ngươi." Vân Thiên vừa dứt lời, tiểu Hào miệng phun ra hỏa diễm lại lần nữa thiêu cháy Đường Hào,

Chỉ nghe một tiếng gào thét của Đường Hào vang vọng khắp núi rừng, một lúc sau toàn bộ thân xác hắn cũng bị thiêu thành tro bụi.

Lúc này Thanh Phong thành, Đường gia phủ, tộc trưởng Đường Thanh, tay đang cầm chén trà bỗng nhiên "choang" một cái rơi xuống. Nội tâm hắn đột nhiên cảm thấy đau đớn, như có ai trong gia đình vừa rời đi vậy. Hắn nhất thời thấp thỏm lo âu, vội gọi quản gia vào hỏi.

"Đường Phong, Nhi tử của ta mấy hôm nay thế nào, vẫn ổn thỏa chứ?"

"Tộc trưởng, thiếu gia mấy hôm trước có ra ngoài lịch lãm rèn luyện, khi đi mang theo hai hộ vệ là Đường Kiên, cùng Đường Nhất, một người là tam cấp Linh Sư, còn lại là Bát giai Linh Sĩ, gia chủ cứ yên tâm." Đường Phong cung kính đáp.

"Được rồi ngươi lui ra đi, khi nào Hào nhi về thì lập tức báo cho ta một tiếng." Đường Thanh trong lòng vẫn lo lắng không thôi nói.

Chương 18: Kiểm kê chiến lợi phẩm.

"Từ thời điểm bây giờ đến lúc luận bàn các gia tộc, còn chọn vẹn một năm rưỡi không thừa, xem ra một năm rưỡi này ta nhất định phải đột phá lên Linh Phách, nhanh chóng tăng thực lực lên để bảo vệ bản thân và gia tộc a.?" Vân Thiên thở dài đầu đầu thâm nghĩ.

"Tiểu Hỏa, chúng ta trở về thôi, " Vân Thiên nói xong nhảy lên lưng tiểu hỏa thẳng hướng Thanh Phong thành mà chạy.

Về đến gia tộc, Vân chuyện thứ nhất chính là muốn về nhà trước ở bên trong tắm rửa, chuyện gì đều đừng muốn, đi ngủ cái đã, có lời gì ngày mai nói sau.

Đây cũng là không có biện pháp sự tình, hần lên núi mạch trong khoảng thời gian này chỉ có tại Sơn mạch thần bí kia mới tắm rửa còn lại, về sau rời khỏi nơi đó cũng chưa từng tắm qua, cho nên bây giờ hần rất khó chịu.

Tắm rửa xong hần thoải mái mà nằm ở cái kia trên mặt giường lớn, Vân Thiên hạnh phúc hần đã gần một tháng không được ngủ một cách thoải mái như vậy. "Thật là không đâu được như ở nhà a!" hần cảm thán nói một câu.

Bất quá đáng tiếc hần lại không có cơ hội được hạnh phúc như vậy. Nhớ tới những cái...kia trong rừng đuổi giết, liệt sát, Đường gia, Thiên Đế các, âm mưu, .. nửa đêm thời điểm thường thường cũng có lúc giật mình tỉnh giấc..

Tuy vậy thời gian hần sống qua gần một tháng ở trong Hồng Hoang Sơn Mạch, hiện tại nhớ tới, Vân Thiên mình cũng có chút không thể tin được! Bất quá cũng bởi vì từng có như vậy kinh nghiệm, như vậy hần tin tưởng ngày sau chính mình vô luận gặp được như thế nào gian khổ ác liệt hoàn cảnh cũng có thể rất nhanh thích ứng được thôi.

Không thể không nói, cái này một tháng thời gian lại để cho hần tăng cường rất nhiều. Từ nhất giai Linh Sĩ đến tứ giai Linh Sĩ trong vòng một tháng, nếu như để phụ thân hần biết thì không biết sẽ trợ mắt kinh ngạc đến mức nào.

Sáng sớm hôm sau, sau một đêm nghỉ ngơi thoải mái, lấy lại tinh thần cùng lực lượng, Vân Thiên nằm ở trên giường, tìm cách thoải mái tư thế, lúc này hần mới lại lấy ra chiếc nhẫn trữ vật chiến lợi phẩm lấy được từ Đường Hào kiểm tra một phen. Vân Thiên dung nhập tinh thần, kéo một đồng đồ bên trong ra khỏi.

"Ồ?" Trước mặt hần, nào như đan dược, linh dược, linh đan, linh tễ, bí tịch, đều có cả, hần không khỏi lần nữa kinh hi bất đầu. tí mi kiểm tra một phen.

"Cấp hai linh hạch!" Không thể tưởng được Đường Hạo tại đây lại có cả cấp hai linh hạch của linh thú, hơn nữa còn là hai viên linh hạch!" Phải biết rằng mặc dù đường hào đi bên cạnh có hai hộ vệ, một trong số đó là tam cấp Linh Sư, nhưng nếu muốn giết được cấp hai linh thú cũng không phải dễ dàng gì.

"Nhị giai cấp thấp linh thảo, Hắc Linh Chi" Hắc Linh Chi là thảo dược cực kỳ trân quý, so với Mộc Linh Chi thì như một trời một vực vậy, có tác dụng như cái tử hồi sinh, Đường Hào có cái này có này linh chi như thêm một phần bảo vệ tính mạng vậy. Đáng tiếc cuối cùng vẫn là lợi cho Vân Thiên.

"Nhị cấp đan dược, Bạo Huyết Đan" phục dụng có thể trong thời gian ngắn bùng nổ linh lực vượt cấp khiêu chiến.

"Không hổ là đại công tử của Đường gia gia, gia tộc đệ tử đi ra lịch lãm rèn luyện không chỉ có phái hai gã một là bát cấp Linh Sĩ, một là tam cấp Linh Sư bảo hộ, nhưng lại có Hắc Linh Chi, Bạo Huyết Đan bảo vệ tính mạng thủ đoạn." Vân Viên cảm thán không thôi.

"Ồ, đây là cái gì bí tịch!" Lúc này Vân Thiên mới phát hiện ra một bản bí tịch khá là cũ rách, hần nhặt lên rở ra coi.

Trang đầu của quyển sách giới thiệu khá đơn giản: " Liễm tức quyết, công pháp giúp che giấu tu vi, luyện đến đại thành có thể hoàn toàn thu lại toàn thân khí tức, linh giả bình thường cấp bậc Linh Vương trở xuống không thể phát hiện ra được."

"Thật là may mắn a! ta đang lo lắng làm sao giải thích được cho mọi người, làm sao tu vi lại tịnh tiến nhanh như vậy?, có bản công pháp này thì có thể qua mắt được bọn họ rồi!" Vân Thiên thở phào.,

Ngoài ra, Vân Thiên còn ở bên trong phát hiện lưỡng cuốn Hoàng giai cao cấp linh kỹ, một cuốn tên là 《Thất Tinh Kiếm》, một cuốn tên là 《 Phách Lôi Chưởng 》 và các loại đan dược thông dụng khác như, Hồi Khí Đan, Tụ Linh Đan, Sinh Khí Đan, và một số loại linh thảo chữa thương cấp thấp khác cùng hơn năm mươi vạn linh tễ.

Bất quá hần cũng không muốn tu luyện hai loại, linh kỹ này vì hần hiểu, thứ nhất: tham thì thâm, hần tu luyện Hỏa Ảnh Chưởng, Liệt Hỏa Trảm vân chưa đến đại viên mãn cũng không muốn tham thố thêm làm gì, thứ hai: hần cũng không thích hợp dùng kiếm, mà lại càng không thích cái gì "Phách Lôi Chưởng" nên hần quyết định mang hai bản vũ kỹ này đưa cho gia tộc, cùng phụ thân nghiên cứu.

Hần ngồi dậy xếp bằng, lập tức miệng lầm bầm khẩu quyết của Liễm Tức Quyết, tiến vào trạng thái tu luyện.

Hơn một giờ sau hẩn thu công, sau đó đang lúc hẩn muốn thu lại hết tất cả đồ vật vào trong Hòa Liên Châu, thì tiểu Hòa miệng ngáp ngáp, tỉnh giấc, vừa mới tỉnh giấc, cái mũi nó đã "khịt, khịt" cảm tưởng như có đồ ăn ngon, ngay lập tức đứng bật dậy nhìn ngang, ngó dọc. Cuối cùng hướng về hai viên Linh hạch kia miệng nói: "Lão đại, cái kia, có thể cho ta được không, ta cảm thấy nếu ăn nó sẽ rất là ngon." miệng nói, mắt thì nhìn chăm chăm vào viên linh hạch trên tay Vân Thiên, lưỡi thè ra liếm liếm.

"Tiểu gia hòa, sáng sớm đã đói bụng rồi hả, của người đây," nói xong Vân Thiên đáp cho tiểu hòa hai viên Linh Hạch, tiểu Hòa chỉ há mồm trực tiếp nhai luôn hai viên linh hạch.

Vân Thiên có chút ngạc nhiên, phải nói là bình thường linh hạch tập trung toàn bộ năng lượng của linh thú khi còn sống, linh giả không thể trực tiếp hấp thụ nếu không sẽ dẫn đến bạo thể mà chết, ngược lại tiểu Hòa lại trực tiếp nhai như đậu phộng, thật là làm hẩn cả kinh. Nhưng dù sao tiểu Hòa cũng là thân thú Hóa Kỳ Lân nên Vân Thiên cũng không cách nào giải thích nổi.

Có vẻ như tiểu Hòa ăn xong hai viên Linh hạch vẫn chưa thỏa mãn, lại tiến về phía Vân Thiên dụi dụi cái đầu, niếm tay hẩn nói: "Lão Đại ta chưa no a, người còn cái gì ăn không?"

Thấy tiểu Hòa ra vẻ nũng nịu bộ dạng Vân Thiên cũng đành tặc lưỡi cười khổ thầm nghĩ: "Minh đúng là nuôi một cái bại gia chi tử mà?" hai viên lịch hạch cấp hai trị giá ít nhất khoảng gần trăm vạn lượng a.

"Được rồi, tất cả mọi thứ ta có ở đây, người xem có cái gì ăn được thì cứ lấy, tuy nhiên không có thịt nướng a, nếu người muốn ăn ta sẽ dẫn người đi Thanh Phong thành phường thị chơi, chỗ đó mới có đồ ăn ngon."

- Nghe tới ba chữ "đồ ăn ngon" con mắt tiểu Hòa lại sáng lên, thèm không được ra Thanh Phong Thành, phường thị ngay lập tức.

"Lão đại, đi Thanh Phong thành đi, chỗ này của người chả có gì ăn được," miệng thì nói thế nhưng chân tiểu gia hòa này thì không ngừng nhét Tụ Linh Đan vào miệng nhai tóp tép.

Vân Thiên nghe vậy cũng chỉ biết cười khổ. "Người tiểu tử này cái đồ ăn tạp, cái gì cũng ăn được a, đến đan dược tụ linh khí, tăng cường tốc độ tu luyện mà người ăn như cám đây, lão đại ta lấy đâu ra tiền để nuôi người đây?"

Hiện tại hẩn cần có nhất khẩn trương cần phải tưng tăng thực lực của cả hẩn và tiểu Hòa lên để năm sau một kiện thì là liên quan đến đến toàn bộ Vân gia về sau vận mệnh, mới có thể đủ thực lực mà bảo vệ tính mạng.

Trong đầu nghĩ đến những việc này hẩn quyết định phải đi báo cho phụ thân biết âm mưu của Đường gia cùng với Thiên Đế các trước, sau đó mới tiếp tục an tâm tu luyện được, hơn nữa ngay mai cũng là ngày hẩn phải tham gia gia tộc trắc thí trong lễ thành nhân, cũng lên để cho mọi người biết hẩn có thể tu luyện, cũng là để giảm bớt áp lực cho phụ thân.

"Vân Thiên ca ca! người đã trở về !" một giọng nói trong trẻo ngoài cửa phòng cất lên,

không ai khác chính là Vân Ngọc.

"Ngọc Nhi, một tháng không gặp người dạo này thế nào?" Vân Thiên đánh tiếng hỏi.

"Thiên ca, Kỳ thúc cho gọi người kia, mai là gia tộc trắc thí, cũng là tổ chức lễ thành nhân cho ca ca. Ngọc nhi cố ý đến thăm ca ca nè, ca ca có nhớ ngọc nhi không?"

Hẩn chưa kịp trả lời thì cô nàng đã không thèm để ý tới hẩn, lập tức Vân Ngọc ánh mắt, tập trung trên người của tiểu gia hòa kia. Vân Ngọc hướng hẩn hỏi: "Ca cún con đáng yêu quá, linh sủng của huynh à, cho ta được không?"

Vân Thiên mỉm cười đối với nữ hài tử, thì những cái kia, thú sủng bé nhỏ thân hình đặc biệt rất chi là ưa thích, và cưng chiều, : "Nếu nó theo người thì người cứ việc !!"

Thấy thế Vân Ngọc hứng thú, từ trong trữ vật chỉ giới móc ra vài cục thịt linh thú khô, đưa đến trước mặt tiểu Hòa câu dẫn, chỉ một lúc sau, tiểu gia hòa đã không kìm được, đã nhảy tọt vào phía ngực của Vân Ngọc mà dụi dụi đầu.

Vân Thiên cười khổ: "Tiểu bại hoại, đúng là tiểu bại hoại mà, thấy ăn là quên luôn chủ."

"Được rồi, ta đến đại sảnh đã, ta cũng có chuyện muốn nói với phụ thân đại nhân, muội cứ đi chơi đi ha."

Vân Thiên nói xong quay người rời đi.

Chương 19: Gia tộc khảo thí (thượng)

Đại sảnh chính giữa cửa vào.

"Phụ thân, ta đã về, người vẫn khỏe chứ.!" Vừa đi đến đầu cửa Vân Thiên đã lên tiếng thưa.

"Tiểu Thiên, người lịch lãm rèn luyện thế nào, có thu hoạch được gì không?" Vân Kỳ quan tâm hỏi, do Vân Thiên ẩn giấu thực lực nên bên ngoài Vân Kỳ cũng chỉ thấy được Vân Thiên cảnh giới vẫn dừng ở mức nhất giai Linh Sĩ mà thôi.

- Đa tạ phụ thân quan tâm, hải nhi những ngày này rất tốt, hiện tại cơ bản linh kỹ cũng học được khá khá. "Nhếch miệng cười cười, hải trong lòng dù sao cũng hơi ôn hòa cảm giác, bất kể nói thế nào hơn một tháng trong rừng cũng khiến hải nhớ nhung cảm giác được quan tâm chăm sóc từ gia đình.

"Đúng rồi, phụ thân, hải nhi lần này ra ngoài lịch lãm rèn không biết trong gia tộc gần đây có gì phát sinh không." Từ khi biết được âm mưu của Đường gia và Thiên Đế Các hải vẫn luôn cảm thấy áp lực không thôi.

"Ân! Mọi việc đều rất tốt, nhờ có bản chép tay công pháp của người ta đã đột phá được nên bát giai Linh Đồ, các thúc của người tu vi đều tăng tiến một bậc." Vân Kỳ mỉm cười tay vỗ vai Vân Thiên nói.

Mặc dù đây là một tin cực tốt với Vân gia tuy nhiên sắc mặt của Vân Thiên hầu như vẫn không thay đổi, vì hải biết gia tộc sắp tới sẽ phải đối mặt với một kiếp nạn liên quan đến sự tồn vong của gia tộc, do vậy hải quyết định bẩm báo rõ sự tình với Vân Kỳ để tiện đường cho mọi người chuẩn bị.

"Phụ thân, lần này ta ra ngoài có chạm chán qua Đường Hào.....!" hải nói chưa xong câu, sắc mặt của Vân Kỳ đã đại biến, vì theo ông được biết, Đường Hào là tam giai Linh Sĩ, con nhà gia tộc lớn thứ hai ở Thanh Phong thành, nếu như hải từ mà gặp hải thì lành ít dữ nhiều, có thể bảo toàn được mạng sống đã là cực kỳ quý giá rồi, chưa nói đến bình an vô tích sự không có thương thế.

"Thiên nhi! có chuyện gì xảy ra, con đã đào thoát!?" Vân Kỳ hơi có chút nghi ngờ hỏi.

"- Phụ thân, lúc ta gặp được hải, hải đã bị thương khá nặng, ta qua đó ép cung, từ đó biết được một vài sự việc trọng yếu có liên quan tới sự tồn vong của Vân gia ta." Lúc này Vân Thiên cũng chỉ đành nói là hải may mắn giết được Đường Hào chứ không thể bộc lộ thực lực chân chính đến lúc đó lại phải giải thích rất chi là phiền.

Sau khi biết được âm mưu của Đường gia, Thiên Đế Các hợp tác với gian tế trong gia tộc để loại bỏ Vân gia, Vân Kỳ lúc này sắc mặt đỏ bừng bừng, bàn tay đập mạnh xuống mặt bàn.

"Oanh! Oanh!" chiếc bàn vỡ nát ngay lập tức, đồng thời những miếng vỡ của chiếc bàn đột nhiên bốc cháy bắn tứ tung khắp đại sảnh.

"Hay cho một Đường gia nho nhỏ của Thanh Phong thành, hay cho một Thiên Đế Các dựa hơi chó mà dám cả gan muốn diệt Vân gia ta." Vân Kỳ khí huyết sôi trào giận dữ quát.

Đây là lần đầu tiên Vân Thiên thấy Vân Kỳ tức giận như vậy, nhìn cảnh chiếc bàn đang bị cháy thành tro mà hải không khỏi cảm khái sức mạnh của cấp độ Linh Sư hậu kỳ.

"Thần nhi lần này may mà có con, nhắc nhở sớm ta không đem công pháp mà người có được cho những cái kia phản bội gia tộc, đồng thời kế hoạch của chúng thật chu đáo, nếu không biết trước được thì Vân gia lần này khó mà tránh được kiếp nạn này." Vân Kỳ thở dài giọng buồn rầu nói.

"Phụ thân, ta thấy bây giờ tốt nhất là ngài và các bá, các thúc, mau chóng tăng nhanh thực lực, để năm sau còn có vốn mà chống đỡ nguy cơ." Vân Thiên lúc này mới lên tiếng đáp.

"Ân, được rồi, ta tự biết sắp xếp, người không phải quá lo lắng làm gì cứ tập tu luyện đi, mau chóng tăng thực lực lên, tương lai Vân gia phải nhờ cậy vào người đây. Đúng rồi, ngày là ngày tổ chức lễ thành nhân cho người cũng là gia tộc khảo nghiệm, người phải hảo hảo mà biểu hiện cho tốt, lại để cho những kẻ xem thường cha con chúng ta lường gia hỏa đầy toàn bộ cảm miệng" Vân Kỳ dặn dò.

"Vâng, cha!" Vân Thiên gật đầu nói rồi quay người rời khỏi đại sảnh

Một ngày, đào mất đã qua.

Vân gia mỗi năm một lần khảo thí, tựu vào hôm nay cử hành lễ thành nhân đối với Vân Thiên.

Mới sáng sớm, nhưng luyện vũ trường bên trên đã đứng đầy hơn 100 tên mười hai tuổi đến hai mươi tuổi thiếu niên.

Những thiếu niên này đều là Vân gia thứ hai mười đời từ tôn, có trực hệ, cũng có chi thứ, chỉ cần có thể thông qua khảo thí đấy, bọn hải sẽ đều là Vân

gia tương lai trụ cột của gia tộc, bất kể là trực hệ vẫn là chi thứ đều muốn cũng tìm được giống nhau đãi ngộ, hoặc là tiếp tục lưu lại Vân gia chính tộc, hoặc là sắp bị điều động đi ra ngoài trở thành chi thứ.

Giờ phút này, luyện vũ trường bên trên tất cả mọi người chia làm Tam bộ phận, một bộ phận do Vân Ngọc tiểu nữ của Vân Hầu cầm đầu chủ yếu là thiếu niên từ mười hai đến mười năm tuổi trong đó có Vân Thiên, một bộ phận khác thì dùng Đại trưởng lão đích tôn Vân Mộc cầm đầu ủng hộ đoàn, chủ yếu là thiếu niên từ mười sáu đến hai mươi, bộ còn lại phần thì là chi thứ đệ tử, dùng thực lực mạnh nhất Vân Tiến cầm đầu. Lần này Tam bộ phận theo độ tuổi được chia ra thì đoàn người do Vân Ngọc dẫn đầu là nhân số tối đa, cơ hồ chiếm hơn phân nửa, tiếp theo là Vân Mộc ủng hộ đoàn, cuối cùng người mấy Vân Tiến là ít nhất.

Tại đây dùng thực lực nói chuyện đại lục, sở hữu tất cả thế gia đều sùng bên trên võ lực, Vân gia cũng không ngoại lệ.

Hôm nay Vân Mộc là mười bảy tuổi thế hệ trong hai mươi tuổi phía dưới xuất sắc nhất Linh giả, dùng mười bảy tuổi tam giai Linh Sĩ đỉnh phong, cho nên hẳn bị thụ hút bởi những người khác ủng hộ; Vân Ngọc thì không cần phải nói, hiện tại mười bốn tuổi, đẳng cấp cao Linh Sĩ thực lực, có hi vọng trước mười tám tuổi đột phá cấp thấp Linh Sư, phá vỡ kỷ lục tại Vân gia từ xưa tới nay. trong gia tộc bài danh vị thứ hai, lại thêm dung mạo kiều diễm khiến cho người người thăm mong, trộm nhớ, người ủng hộ cũng không ít; về phần Lăng Hồ, mười tám tuổi, nhị giai Linh Sĩ thực lực, mặc dù chỉ có thể xếp hạng bên trong đến vị thứ sáu, nhưng hẳn lại là chi thứ trong xuất sắc nhất một vị, sở hữu tất cả chi thứ đệ tử đều dùng hẳn vì tấm gương.

Ba cái ủng hộ đoàn từng người tụ cùng một chỗ, càng không ngừng bắt chuyện trao đổi, mỗi người hoặc là kinh hi hoặc là khăn trương, kinh hi chính là mỗi năm một lần khảo thí đến, khăn trương chính là gánh nặng chính mình không có có thể thuận lợi thông qua khảo thí.

"Các ngươi nói, hôm nay khảo thí Vân Thiên nhị tử tộc trưởng có thể bị trục xuất ra khỏi gia tộc làm chi thứ không? Hẳn đã liên tục ba bốn năm nay đều không đạt tới nhất tinh Linh khí chứ chưa nói gì đến Linh Sĩ cấp bậc."

"Đây nhất định không cần nói nữa, mặc dù là con tộc trưởng, nhưng quy định là quy định, không thể vì thân phận mà có thể bỏ qua được a?."

"không chắc đã như vậy, người ta là con của tộc trưởng cao quý, đâu có như chúng ta chi thứ?" một người xen vào nói.

"Tuy nhiên Vân Thiên không nhất định phải rời khỏi gia tộc, nhưng chức vụ tộc trưởng tiếp theo e là sẽ phai thay đổi a, nghe nói vì việc này mà nội bộ Vân gia ta đang mất đoàn kết?"

"Ngươi ăn nói cho cẩn thận, ở đây là Vân gia Luyện Vũ Trường ngươi có muốn chết không hả, tộc trưởng và các vị trưởng lão nếu nghe thấy thì ngươi cứ xác định như đòi nhà ma!"

Nghe những lời này Vân Thiên cũng chỉ cười trừ, bởi vì thời điểm này bọn họ vẫn chưa biết hẳn có thể tu luyện, hơn nữa trong gia tộc nội đúng là có tranh chấp nên hẳn cũng không tiện lên tiếng, nhưng hẳn cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

"Hừ tên phế vật đấy, tốn hàng đồng đại lượng đan dược mà vẫn không hơn không kém, nếu ta có số đan dược đó ta đã sớm tấn cấp Linh Sư từ lâu rồi." Vân Mộc giọng khinh bỉ nói.

Vân Kiến lúc này cũng vào hùa mà đã kích Vân Thiên: "Hừ, nếu không phải hẳn là con tộc trưởng thì đã chết ở đầu đường xó chợ từ lâu rồi, chứ đâu có còn nguyên vẹn mà đứng ở đây, tộc trưởng cũng thật thiên vị, vì nhị tử thương thế mà không quan tâm đến lợi ích của cả gia tộc. Vân Mộc thiếu gia, qua hôm nay để xem hẳn như thế nào còn ở lại Vân gia được, người không cần phải vì hẳn mà tức giận hại cho sức khỏe!"

Vân Thiên nghe thấy vậy rất chi là tức giận chỉ muốn ngay lập tức cho Vân Kiến cái kia cầu nô tài một chưởng, đối với hẳn thế nào cũng được, nhưng nếu xúc phạm phụ thân hẳn thì không thể nào tha thứ được.

"Lão đại, có cần ta cho hẳn một mẻ lửa, nướng hẳn thành heo quay không?" Tiểu hỏa bóng từ đâu xuất hiện trên vai Vân Thiên miệng thè lưỡi liếm liếm mặt Vân Thiên nói.

"Hừ, tiểu gia hỏa ta tưởng ngươi có đồ ăn quên luôn ta rồi chứ, sao không đi luôn đi, đỡ tốn tiền của ta nuôi bấu cô ngươi!" Vân Thiên giọng trêu chọc tiểu Hỏa.

"Lão đại, ngươi mới là bằng hữu tốt nhất của ta, lão đại chỉ ca vô thượng, vô địch thiên hạ, ta không theo lão đại thì theo ai cơ chứ." Tiểu hỏa vừa nói, đầu vừa cọ cọ mặt Vân Thiên ra chiều lịnh hót.

"ha ha, được rồi, khỏi phải lịnh hót nữa, ngươi trước tiến vào trong Hòa Liên châu tu luyện đi, đợi khi nào ta cần giúp đỡ, thì mới gọi ngươi ra sau." Vân Thiên vỗ vỗ đầu tiểu Hỏa nói, rồi ngay lập tức đưa tiểu Hỏa vào bên trong không gian của Hòa Liên Châu.

"- Vân Thiên ca ca!"

"- Vân Thiên ca ca!, qua hôm nay mọi người sẽ biết Thiên ca có thể tu luyện được rồi, lúc đó mọi người sẽ không ngăn cản Thiên ca và muội đi chơi với nhau nữa, mai Thiên ca phải đưa ta đi chơi ở phường thị nha, ta đã rất lâu rồi không được đi chơi với huynh rồi." Vân Ngọc vẫy tay chạy tới bên Vân Thiên, bám lấy cánh tay hẳn mà vung vẩy nũng nịu.

"Được rồi, được rồi, ở đây đông người lắm, muội ngoan một chút được không, mai ta sẽ dẫn muội đi, dẫn cả tiểu Hỏa đi nữa được không?" Vân Thiên mặt hơi đỏ, vỗ đầu nha đầu ôn nhu nói.

Vân Ngọc thấy vậy vui vẻ đáp "Nhớ đấy nhé, một lời đã định, mai muội sẽ chờ huynh ở cửa sau phủ ha, không được thất hứa đâu đấy!?" nói xong cô

nàng tung tăng vui vẻ, trở về vị trí của mình.

Lúc này tại luyện vũ trường mọi người nghị luận nhao nhao, hiện trường hào khí cực kỳ náo nhiệt ồn ào.

Vân Thiên chậm rãi đi đến, tùy tiện tìm một nơi vắng vẻ ngồi xuống. Trong ấn tượng của hắn, trong thế hệ cùng lứa, ngoại trừ Vân Ngọc ra thì cũng không có ai có giao tình đặc biệt sâu, hắn cũng chẳng muốn đi trò chuyện, chỉ hi vọng khảo thí có thể nhanh lên tiến hành.

Được một lát, chúng trưởng lão và một đám chấp sự trong nội các cuối cùng cũng đã đi ra.

Hai bên về mặt các tộc nhân hưng phấn, lão tộc trưởng Vân Kỳ không thể nghi ngờ là tồn tại như thiên thần trong nội tâm bọn hắn, Linh Đồ hậu kỳ cao thủ, đó là tồn tại cao cấp nhất tại Vân gia, là lực lượng thủ hộ gia tộc, nếu như không có tộc trưởng cái uy hiếp thật lớn này, Vân gia khẳng định rất sớm đã bị người tộc khác trong thành thôn tằm.

Một đôi lời, căn bản không cách nào biểu đạt được kính ngưỡng của các tộc nhân đối với

Vân Kỳ.

Tộc trưởng Vân Kỳ đi đến trên đài cao ở chính giữa luyện vũ trường, hai tay thả lỏng phía sau, uy nghiêm mười phần trầm giọng nói:

- Hôm nay, lại đến khảo thí mỗi năm một lần của Vân gia chúng ta, hàng năm hôm nay đều là thời khắc nhìn thấy thực lực các ngươi tăng lên, ưu thắng nhược là quy tắc của linh giả từ xưa cho đến nay, cho nên lưu lại hay rời khỏi gia tộc đều nắm giữ ở trong tay các ngươi, quy tắc ta cũng không nói nữa, cũng như trước kia, ta hiện giờ muốn tuyên bố chính là năm tên đệ tử Vân gia đạt được top 5 năm nay có thể tham gia tỷ thí giữa các đại gia tộc Thanh Phong Thành năm sau!

.Lời Vân Kỳ vừa dứt, phía dưới tộc nhân nhao nhao, bàn tán, ai cũng muốn được lọt vào top năm. Phải biết, nếu như dành được thành tích cao, không những được mọi người kính trọng mà còn được gia tộc dốc lòng bồi dưỡng, tài nguyên tu luyện không thiếu cho lên tu luyện tốc độ lại càng khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 20: Gia tộc tỷ thí.

Vân Gia Bảo từ trên xuống dưới bận rộn thật lâu, rốt cục nghênh đón đối với Vân Gia cực kỳ trọng yếu, trắc thí tộc nhân. Phải biết rằng thực lực của tộc nhân trẻ trong tộc rất trọng yếu đối với mỗi gia tộc, chính là sức mạnh tương lai của chính gia tộc đó.

Trung tâm trên quảng trường, đầu người tích lũy di chuyển, ở giữa nhất vị trí bị cài đặt một cái thật lớn khán đài, cùng với bia đá trắc thí cực lớn chính giữa, chuẩn bị kiểm tra thực lực của mỗi tộc nhân.

Vân Kỳ đám người, cũng đều tại phía trên quảng trường biên giới nhao nhao ngồi xuống, quảng trường phía trên biên giới có 10 cái vị trí, hai cái thất giai, tám cái lục giai, chính là là toàn cả gia tộc trụ cột.

Vân Thiên cùng một đám tiểu bối tức thì đứng ở phía dưới đối diện Vân Kỳ đám người trưởng bối ngồi trên.

"Thiên đệ, gần đây thân thể thế nào?" Nói chuyện chính là Vân Mục, Vân Mộng nhi tử. Vân Mục so Diệp Thần lớn hơn ba tuổi, có thể không đến mười bảy tuổi trước tấn chức cửu giai Linh Khí, bị Vân Mộng phái đến Đông Thanh Phong thành quản lý Vân gia tiệm tạp hóa, và thường xuyên phải đi rèn luyện bên ngoài những năm này, rất ít khi hồi gia tộc Vân Mục khí chất nhả nhận trong lộ ra tiêu sái, có khác một phen phong phạm. Vân Mục vừa về đến, liền muốn nhìn Vân Thiên, nhưng một mực không có gặp Vân Thiên mặt, lúc này nhìn hắn lấy Vân Thiên, ánh mắt lộ ra ân cần. Mặc dù so ra bốn phần thì Vân Thiên không phải là đệ đệ ruột của Vân Mục và Vân Minh, nhưng từ nhỏ hai người luôn luôn ân cần, bao che chăm sóc chiếu cố cho Vân Thiên nên trong đáy lòng hắn đã coi hai người này trở thành ca ca ruột từ lâu rồi.

Nghe được Vân Mục ân cần thoại ngữ, Vân Thiên trong lòng ấm áp, gật đầu nói: "Tốt hơn nhiều rồi."

"Ta biết ngay, cái gì ngăn trở đều không làm khó được đệ, đây là ca ca cùng với Vân Minh tiểu tử, mang cho ngươi!" Một bên Vân Minh kéo qua Vân Thiên, Vân Mục một bên đem một cái hộp gắm lên kút kín áo đưa cho Vân Thiên, Vân Mục, cùng Vân Minh tính tình già dặn, ôn trọng, đối với bọn đệ đệ luôn luôn đều thập phần chiếu cố.

Vân Thiên chống đẩy thoáng một phát, nhưng còn không có thoái thác, mở ra hộp gắm nhìn một chút, là hai viên Tụ Linh Đan. Vân Minh cùng Vân Mục ở bên ngoài, thu nhập không nhiều lắm, nghiêm chỉnh năm bát ăn, cũng liền mới có thể mua được hai viên Tụ Linh Đan mà thôi.

Vân Thiên trong lòng từng trận chua xót, hai cái này ca ca tuy nhiên không thường trở về, nhưng đối với hắn tuy nhiên cũng vô cùng quan tâm.

"Đại ca, Tụ Linh Đan ta hiện tại đã không cần dùng."

"Làm sao sẽ không dùng được, người mỗi tháng muốn tiêu hao nhiều như vậy Tụ Linh Đan! Đây là nhà mình huynh đệ, chớ cùng đại ca khách khí!" Vân Minh nghiêm túc nói.

"Ta. . ." Vân Thiên thật muốn lúc này liền nói cho hai cái đại ca, kinh mạch của hắn đã khôi phục, thế nhưng hắn tỷ nữa muốn cho mọi người trong tộc sự bất ngờ lớn. Mà chỗ này đông người giờ nói ra sẽ tai vách mạch rừng, nhất thời lại không biết nên nói như thế nào.

Hai cái huynh quan tâm, lại để cho Vân Thiên cảm nhận được chính thức tình huynh đệ, nhìn xem trong lòng bàn tay hộp gấm, Vân Thiên trầm mặc một lát, đem hộp gấm bỏ vào trong ngực, thiếp thân giấu kỹ, tại Vân Thiên trong mắt, chúng không chỉ có riêng chẳng qua là hai viên Tụ Linh Đan!

Sau một hồi sắp xếp, việc đầu tiên của mỗi lần trắc thí đó chính là tế tổ. Vân gia lúc này mọi người thần sắc cũng đều là trang trọng nổi lên, chăm chú nhìn phía trước tiên tổ linh vị, thở mạnh cũng không dám ra, và Vân Kỳ, Vân Mộng nhóm người, bây giờ cũng là đến phía trước nhất.

Mọi người đứng nghiêm, Vân Lục sắp xếp nhóm ra, trong ánh mắt mang theo uy nghiêm, lập tức khai quét mắt một mắt toàn trường, trong khoảnh khắc, Vân gia đệ tử lặng ngắt như tờ.

Thoáng yên lặng sau một lát, Vân Kỳ thanh âm, từ từ vang lên: "Vân gia tiên tổ cư ngụ sinh sống thành Thanh Phong đến nay, chúng ta Vân gia nhiều đời là lưu tại ở thành Thanh Phong....."

Vân Kỳ hùng hậu thanh âm trầm thấp từ từ truyền ra, thanh âm không lớn, nhưng ở lĩnh vực mỗi một tên con cháu của Vân gia cũng là cẩn thận nghe, và Vân Kỳ bây giờ nói, cũng là Vân gia một số tiền tổ sự tích.

Vân Thiên nghe, đến có hay không cảm thấy cái gì, đây chỉ là tế tổ chương trình mà thôi, ngược lại Vân Kỳ theo lời, tiên tổ bên trong, đã từng có một vị Vân gia tiên tổ, đứng là trên đại lục Linh Vũ cường giả, như thế có một số kinh ngạc, Linh Vũ thực lực tăng, ngay chính cả trên Việt Quốc, cũng là long Phượng sừng lân vậy tồn tại a, không nghĩ tới Vân gia đích tiền bối bên trong, lại vẫn có như vậy một người.

Một đám con cháu của Vân gia, bây giờ nghe Vân Kỳ theo lời, ngược lại nguyên một đám nhiệt huyết hơi sôi trào, tâm trí hơi kích động, đây là những Vân gia tiên tổ, bọn hắn như là con cháu của Vân gia, nghe được Vân gia tiên tổ một số quang vinh sự tích, tự nhiên là cảm thấy là một loại vinh quang.

"Bây giờ, bái tế tổ trước, nguyện ta Vân gia truyền thừa không dứt!..." Vân Kỳ câu nói sau cùng nói xong, thanh âm là lớn hơn không ít.

"Tế tổ!"

Vân Kỳ ngẩng nhìn bốn phía, một đôi mắt chứa uy nghiêm song đồng, không có chẳng chút nào ba động, lập tức dẫn đầu quỳ xuống, sau lưng cả đám, kể cả Vân Băng, Vân Du, Vân Thiết, Vân Mộc, nhóm người, cũng đều là trung thực quỳ xuống.

Con cháu của Vân gia, đi theo quỳ xuống, bắt đầu ba bái chín khấu lên.

"Được rồi, đứng dậy a, bây giờ ta tuyên bố, gia tộc trắc thí chính thức bắt đầu." Ba quỳ chín khấu sau đó, Vân Kỳ đứng dậy đối với sau lưng một đám con cháu của Vân gia nói.

Một đám con cháu của Vân gia, đột nhiên hưng phấn lên, Vân gia tộc bên trong đích tỷ thí rốt cục bắt đầu rồi, đây mới là Vân gia trẻ tuổi chính thức chờ đợi.

Con cháu của Vân gia hưng phấn nhao nhao đứng dậy xếp hàng.

Bây giờ quảng trường ở giữa là cũng đã sớm dựng được rồi một đài cao, tụ tập không ít dòng họ của Vân gia còn có người hầu ở chung quanh, hôm nay Vân gia người hầu, cũng là có thể đi vào cùng diễn võ trường, đồng thời, hôm nay cũng là lễ thành nhân của Vân Thiên thiếu tộc trưởng đưa cho tất cả người hầu một ngày nghỉ kỳ cùng khả quan tiền lì xì, nguyên một đám người hầu bây giờ cũng là cười nở hoa.

Và mọi người tụ tập tại quảng trường bên ngoài, đó là muốn nhìn một chút Vân gia một năm lần thứ nhất tỷ thí độ sức cùng kiểm tra đo lường, đặc biệt là năm nay năm người chiến thắng, là có thể đại biểu Vân gia đi tham gia gia tộc trong thành Thanh Phong tỷ thí, nếu đạt được vị trí cao, đây chính là tất cả mọi người hâm mộ.

"Tất cả các hàng, chuẩn bị kiểm tra đo lường, các người đám tiểu tử này, là rờn hay là trùng một kiểm tra đo lường đã biết, đưa cho ta toàn lực, nếu ai có được Linh Sĩ thực lực đến lúc đó đều có mười viên Tụ Linh Đan nhất phẩm đan dược phần thưởng, cuối cùng ba người chiến thắng, đều tự có hai ngàn kim tệ phần thưởng, và được vào tầng ba của Vân Kỳ các lựa chọn một quần Linh Kỹ và một quyền Công Pháp" Vân Kỳ mở động tuyên bố.

Hai ngàn kim tệ, mười viên nhất phẩm đan dược, đáng tiếc ta không phải là Linh Sĩ." Không ít con cháu của Vân gia cũng là tại than thở lên, hơn trăm người Vân gia trong thế hệ trẻ, đạt tới Linh sĩ tầng, lại là nói là rải rác không có mấy, nhưng bây giờ, là cũng có mấy người vui vẻ đạt đạo lên, chính là Vân Mộc, Vân Thiết.

“Vân Thiên ca, người thật giống như cũng là Linh sĩ đi à nha, muốn cố gắng lên a, ta xem trọng người.” Vân Ngọc vũ mị cười đối với Vân Thiên nói.

“Tiếp nhận kiểm tra đo lường , đã là đến bên này a.” Phía trước truyền đến một giọng nói, không ít chuẩn bị tiếp nhận kiểm tra đo lường con cháu của Vân gia cũng là xúm lại.

“Vân Thiên ca, chúng ta đi qua đi, ta cũng vậy muốn tiếp nhận kiểm tra đo lường đây.” Vân Ngọc đối với Lục Thiếu Du nói.

“Vân Thiên đi thôi, ta cũng muốn tiếp nhận kiểm tra đo lường .” Vân Mục, Vân Minh đồng thời vỗ vai Vân Thiên nói.

Đám người Vân Thiên đến một đám con cháu của Vân gia sau lưng, xuyên thấu qua đám người khoảng cách, vừa thấy phía trước một số con cháu của Vân gia cũng là đang tiếp thụ kiểm tra đo lường , một Vân gia mặc trường bào màu xám trường lão lấy ra một khoả màu xanh Thủy Tinh cầu, cỡ ba bàn tay, đặt vào một vị trí trên tầng đá trung tâm trên khán đài. Một con cháu của Vân gia chánh nhắm mắt chìm thân, tay phải năm ngón tay đặt tại này màu xanh Thủy Tinh cầu phía trên.

Với con cháu của Vân gia vận công, màu xanh trên Thủy tinh cầu, vượt không gian đã xuất hiện một mảnh màu hồng quang mang.

“ Vân Đào, Hoà hệ Tam trọng Linh Khí, thiên phú bình thường, kế tiếp.” Vân gia trưởng lão lớn tiếng tuyên bố, kế tiếp con cháu của Vân gia đã tiến lên bắt đầu tiếp nhận kiểm tra đo lường.

Vân Thiên chăm chú nhìn vừa mới tiếp nhận kiểm tra đo lường con cháu của Vân gia, tuổi cũng là mười sáu mười bảy tuổi, Tam trọng Linh Khí, tựa hồ là thiên phú vậy, nhìn thiếu niên khuôn mặt sắc, tựa hồ là cũng có chút thất vọng.

Bây giờ cái thứ hai con cháu của Vân gia cũng là tiến lên, tay phải năm ngón tay đặt tại này Thủy Tinh cầu phía trên, đột nhiên Thủy Tinh cầu phía trên, một mảnh màu vàng đất quang mang xuất hiện.

“Vân Thanh, Hòa Hệ ngũ trọng Linh Khí, thiên phú trung đẳng, kế tiếp.” Vân gia trưởng lão lần nữa nói, lại là kế tiếp con cháu của Vân gia tiếp nhận kiểm tra đo lường, và vừa mới Vân gia này đệ tử rõ ràng cho thấy so với thượng một muốn mạnh hơn một số.

“ Vân Minh, Hòa Hệ Bát trọng Linh Khí , thiên phú khá, kế tiếp.”

“Vân Mục, Hoà hệ Nhất giai Linh Sĩ, thiên phú thượng đẳng, kế tiếp.”

Lúc này sắc mặt của cả Vân Minh và Vân Mục đều khá là bằng lòng với kết quả kiểm tra mà mình đạt được. Đặc biệt là Vân Mục đã đạt đến nhất giai Linh Sĩ, điều này khiến cho Vân Mộng nhị bá rất chỉ là phấn khởi.

“Vân Bạch, Thổ hệ lục trọng Linh Sĩ, thiên phú trung thượng, kế tiếp.”

“Vân Tuyết, Thủy Hệ Nhị trọng Linh sĩ, thiên phú thật tốt, kế tiếp.” Vân gia trưởng lão khẽ giật mình, lập tức nói, đưa tới tất cả người của Vân gia chú ý, đột phá Linh sĩ, mới mười năm tuổi này thiên phú cũng là thật tốt .

Mặc dù Vân gia truyền thừa là Hỏa hệ linh căn tuy nhiên do việc con cháu trong gia tộc đôi khi ra ngoài lịch lãm, cưới thê tử có nhiều hệ linh căn khác dẫn đến việc xuất hiện các loại hệ linh căn khác tại Vân gia cũng là chuyện thường tình.

Tiếp đến một người mặc màu lam váy dài, tuổi mười ba mười bốn tuổi mỹ mạo thanh thuần thiếu nữ, đưa tới tất cả người của Vân gia chú ý, từng bước đến khán đài. không phải ai khác chính là Vân Ngọc.

Chỉ thấy Vân Ngọc tay nhẹ nhàng chạm vào Thủy tinh cầu, vui vẻ thu liễm, một cỗ chân khí bắt đầu rót vào, đột nhiên chung quanh trong không gian, có vô hình con bão mà qua.

“Thủy Hệ Chúc tính, còn có Mộc Hệ Chúc tính.”

“Chẳng lẽ là song hệ Linh giả?” Vân Thiên trong đầu đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Trên Thủy tinh cầu một mảnh chói mắt quang mang xuất hiện, một mảnh ánh sáng là nửa màu xanh nửa màu trắng nước, tranh nhau cùng sáng, màu xanh có vẻ chiếm đa số và điều này làm trên khán đài Vân Kỳ, Vân Mộc, Vân Âm, Vân Lục còn có một ít nhóm trưởng lão cũng là kinh ngạc.

“Vân Ngọc, Thủy Hệ, Mộc Hệ, song hệ Linh giả, thất trọng Linh sĩ, thiên phú đặc cấp.”

Trưởng lão áo xám đột nhiên kinh ngạc hít một hơi lạnh, song hệ Vũ giả, tại trên đại lục Linh Giới, đây tuyệt đối là long Phượng sừng Lân vậy tồn tại, đặc biệt là bây giờ Vân Ngọc là mười bốn tuổi ít hơn, cũng đã là thất trọng Linh sĩ, bốn thân này thiên phú sẽ không được, so với Vân Lâm còn tốt hơn hơn, như thế thiên tài, tuyệt đối là thuộc về đặc cấp giống như , tiền đồ chính là bùng sáng.

Phải biết rằng lần trước kiểm tra Vân Ngọc chỉ mới là thất trọng Linh Khí, hơn nữa cũng không có phát hiện ra là song hệ Linh giả. mà hiện tại đã là thất trọng Linh Sĩ, song hệ hơn nữa trong một năm vượt một cấp lại tăng những thất trọng quả thật là thiên tài trong thiên tài.

“Trời a, song hệ Linh giả.”

Một đám người của Vân gia cũng là kinh ngạc không ngừng, song hệ Vũ giả, đối với Vân gia dạng này võ đạo thế gia người trong, tự nhiên là biết rõ

thường đại biểu đặc ý nghĩa.

“Vân Hầu trưởng lão, người đầu điểm chúng ta lâu như vậy a, Vân Ngọc đúng là song hệ Linh giả, làm sao người không nói cho ta biết trước sớm.”

Vân Kỳ bây giờ cũng là kinh ngạc trợn mắt há mồm, song hệ Linh giả, tại Lục gia cũng là chưa từng có xuất hiện.

“Đúng vậy a Vân Hầu trưởng lão, Vân Ngọc đúng là song hệ Linh giả, sao có thể đủ không nói cho chúng ta.” Vân Mộng bây giờ cũng là kinh ngạc không ngừng.

“Ta cũng vậy không có gì, bây giờ mọi người không phải là cũng biết.” Vân Hầu hơi chút mỉm cười, ánh mắt hữu ý vô ý chăm chú nhìn Vân Thiên nhìn mấy lần, như đã phát hiện ra điều gì đó.

“Chúng ta Vân gia, lần này thật là đã xuất hiện một thiên tài, nếu cha đã biết, cũng nhất định là có cao hứng.” Vân Lục nói.

“Thật đúng là song hệ Linh giả a.” cả một đám tộc nhân cảm thán không thôi!.

"Kế tiếp". Trưởng lão sau một hồi trấn tĩnh tiếp tục lên tiếng tiến hành kiểm tra.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thân Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Bồng Nhiên nổi tiếng.

Kế tiếp.” Bây giờ áo xanh trưởng lão tiếp tục thu hồi về kinh ngạc, lập tức tiếp tục nói.

Vân Lan nghiêm sắc mặt, nhẹ nhàng đi ra phía trước, đáng người uyển chuyển, đi lên toàn thân lờ lững Linh Lung, lộ ra cảm dỗ trẻ trung đường cong, cũng là nhường cho không ít thiếu nam ánh mắt nóng bỏng, chỉ là tại Vân gia, người nào cũng biết Vân Lan ánh mắt cực cao, có thể bên cạnh nàng thân, cũng không có mấy cái.

Nói về bốn phận, Vân Lan là nhi tử của Vân Lục, nhưng lại ít qua lại nhất trong Vân gia đối với người này Vân Thiên cũng không thường xuyên tiếp xúc, lên không có xích mích cũng không có thân thuộc, nghe nói nàng từ nhỏ đã được một vị sư phụ ở Từ Huyền tông nhận làm đệ tử, rất hiếm khi trở lại gia tộc, đây cũng là lần đầu tiên nàng tham gia trắc thí ở gia tộc.

Vân Lan um tùm bàn tay như ngọc trắng đặt ở Thủy Tinh cầu phía trên, lập tức một lát sau, Thủy Tinh cầu phía trên, đã xuất hiện một mảnh ánh sáng màu vàng đất và màu hồng của lửa

“Vân Lan, Hóa hệ, bát trọng Linh Sĩ, thiên phú cực đáng.” áo xanh trưởng lão nói động run run, như không tin vào sự thật..

“Vân Lan đứa nhỏ này, thiên phú cũng rất tốt, năm nay mới mười năm tuổi đã đạt đến bát trọng Linh Sĩ, chỉ kém Vân Lâm có một trọng, qua không hổ được Từ Huyền tông thu nhận.” Trên khán đài, Vân Kỳ nhóm người cũng là tán thưởng nói, trong lúc này thiên phú, tại vừa mới một đám kiểm đệ từ trung, cũng có thể bài danh tiến vào trước năm tộc

.

Và Vân Lan bây giờ tựa hồ là đối với mình cũng không phải là hài lòng, có một số thần sắc trầm trọng, chủ yếu là Vân Ngọc, cũng là đoạt đi nàng quang quẻ sáng

Kế tiếp Vân Mộc, chuẩn bị

"Vân Mộc, Hóa hệ, tứ trọng Linh Sĩ, thiên phú thượng cấp".

Chúc mừng đại ca! Vân Mộc năm nay vừa chòn mười bốn tuổi kém đại ca nó hơn ba tuổi mà đã đạt đến tứ trọng, rất đáng được bồi dưỡng a. Vân Du giọng vẻ a du ra chiều tán thưởng.

Trong khi Vân Bằng ra vẻ tự đại nói: "Đứa nhỏ này tư chất cũng không tồi, rất chăm chỉ luyện tập, nếu mà nó được đại lượng lớn Tụ Linh Đan như ai đó thì tu vi đã sớm đuổi kịp đại ca hần rồi."

Vân Kỳ trong lòng rất khó chịu. Vân Bằng nói những lời đó chả khác gì kêu ông thiên vị nhi tử mà bỏ qua đồng tộc, nhưng giờ không phải lúc, ông sẽ đợi đến một năm rưỡi sau thanh toán một thế. Đến lúc đó sẽ không có ai nói được ông là cậy quyền mà ép thế nữa. Và ông cũng muốn để một cơ hội cuối cùng cho Vân Bằng thay đổi quan điểm, bằng không ông cũng vì gia tộc mà tiền trạm hậu tẩu.

“Còn người cuối cùng, Vân Thiên, lên đây đi.” Áo xanh Vân gia trưởng lão nói, nhìn chăm chú một mắt Vân Thiên, trong thần sắc có một số nghi hoặc, về phần Vân Thiên, ngay chính cả Vân gia, mọi người cũng rất chú ý vị thiếu tộc trưởng không thể tu luyện này..

Vân Thiên không có thể nào do dự, nhẹ nhàng tiến lên mà đi, mình dầu gì cũng là người đã mười năm tuổi, ở chỗ nhóm này thiếu niên thiếu nữ trước mặt, tự nhiên là không có gì thật khấn trương.

“Hừ, không thể tu luyện thì còn bày đặt kiểm tra làm gì, mơ tưởng hão huyền.....” Trên khán đài, Vân Bằng hừ lạnh một tiếng, hẳn đã không có những thứ khác phản ứng. Một số người trong gia tộc cũng tỏ vẻ rất chú ý là khinh bỉ đặc biệt là Vân Mộc và Vân Thiết.

“Rót vào chân khí nếu người có tu luyện ra, trong đầu bất cứ điều gì không nghĩ đến, động đến trong cơ thể người đích thuộc tính.” Vân gia trưởng lão nhẹ nhàng đối với Vân Thiên nói.

Đưa lên tay phải, Vân Thiên đặt ở Thủy Tinh cầu phía trên, lập tức chìm thần tĩnh khí, từ từ rót vào chân khí, trong cơ thể bắt đầu động đến Chúc tính, đây đối với Vân Thiên mà nói, cũng là dễ dàng, hẳn cố gắng vận dụng Liễm tức quyết để ẩn đi tu vi thực sự của chính mình.

Đột nhiên, xanh, hồng, hai loại sáng bóng bắt đầu quay chung quanh tại Vân Thiên bên người, với Lục Thiếu Du làm trung tâm, năm loại ánh sáng tạo thành một vòng nho nhỏ lốc xoáy một cuốn sách, không gian bắt đầu nổi lên ba động đến.

“Đây là.....”

Nhìn thấy một màn này, trên khán đài, mấy người trưởng lão của Vân gia Vân Kỳ, Vân Mộng, Vân Lục... bọn người là biến sắc.

“

.

“Trời ạ.....” Trưởng lão áo xám đến lui hai ban, trong mắt kinh hãi chăm chú nhìn Vân Thiên, ngực kịch liệt đập phồng, tựa hồ là thở không nổi.

Mà lúc này ở một bên cách đó không xa Vân Ngọc, Vân Lan, cũng là thần sắc kinh ngạc, các nàng tựa hồ là có thể xem hiểu nước này tình cầu thường đại biểu hàm nghĩa.

Vân Thiên rút về tay phải, vừa mới như thế không chú ý, đúng là mình song hệ vũ giả hẳn cũng vô cùng ngạc nhiên, hẳn vẫn tưởng mình cũng chỉ có Hóa hệ thuộc tính linh căn mà thôi.

“Lục Thiếu Du, Mộc Hệ, Hỏa hệ, phân chia hệ song hệ Linh Sĩ, nhị trọng.” áo xanh trưởng lão mặt tròn ngược nhìn chăm chăm tại trên người Vân Thiên đồng thời hướng về phía trên khán đài Vân Kỳ nhóm người, giọng run run nói: “Thiên phú, đỉnh cấp.”

“Trời ạ, đúng lại là song hệ Linh sĩ, lại còn là nhị trọng Linh Sĩ, thiếu tộc trưởng lúc nào đã tu luyện được rồi thế.”

Tất cả mọi người điên cuồng, cũng là không thể tưởng tượng nổi chăm chú nhìn Vân Thiên, giờ khắc này, ai cũng dùng hoài nghi cùng cuội mục ánh mắt nhìn Vân Thiên nếu song hệ Linh giả, thiên phú đỉnh cấp người cũng là cuội mục như lời nói của mọi người vậy bọn họ đó cái gì không bằng phế vật, là đồ rác.

Linh giả, song hệ, ta Vân gia đúng là đã xuất hiện những hai người song hệ Linh giả, Vân gia đúng là tổ tiên hiển linh phù hộ ha”.

“Crack!” tiếng âm trà vỡ vang lên sau đó là một chàng cười lớn rất chú ý là sáng khoái.

Ha ha ha, !! Không hổ là nhi tử của Vân Kỳ ta.

Tiếng cười vang lên mặc dù không lớn nhưng lại khiến cho toàn bộ tộc nhân cảm nhận được khí thế kinh người, của Vân Kỳ. khí thế của cường giả Linh Đồ hậu kỳ thật đáng sợ đối với toàn bộ mọi người ở đây, hơn nữa Vân Bằng Vân Du cảm nhận được khí thế này mạnh hơn trước ít nhiều. Hai người đồng thời đưa mắt nhìn nhau gật đầu như về cùng đồng tình về quan điểm gì đó.

Vân Kỳ ông rất kinh ngạc khó giải, nhưng trên mặt là hưng phấn thật lớn nở nụ cười, song hệ vũ giả là thiên tài, con ông là thiên tài, bây giờ ai còn dám chê nhi tử của ông là phế vật, ông sẽ không ngại cho người đó một chưởng.

.

Nếu bây giờ có đại gia tộc biết rõ Vân gia đã xuất hiện hai song hệ Linh giả như lời nói, nhất định sẽ trăm phương ngàn kế hãy đến lôi kéo.

Lúc này đám người Vân Bằng sắc mặt cực kỳ khó coi, dường như vẫn chưa tin vào sự thật đứng dậy nói: “Vân Anh trưởng lão, người kiểm tra lại xem Thủy tinh cầu có hồng hộc gì không, hãy đổi một quả khác, kiểm tra lại đi, ta không tin tên phế vật kia lại là thiên tài của tộc ta được.” hẳn nghĩ khí bùng bùng.

"Hừ, đại ca ý người là sao, cho rằng chúng ta có tình gian dối hay sao, trưởng lão có mặt ở kia ai đúng, ai sai không đến lượt đại ca phải quản. " Vân Kỳ tức giận nói.

" Thủy tinh cầu từ trước đến giờ, có bao giờ xảy ra hồng hộc hay nhằm lẫn gì đâu, muốn chứng thực thì chỉ cần gọi một tộc nhân thực lực ngang ngửa đến tỷ thí chứng thực là được thôi, mọi người không cần phải tranh cãi?" lúc này đột nhiên Vân Hầu lên tiếng khuyên can.

"Vân Thiên, người có đồng ý tỷ thí với một vài người không?" Trưởng lão áo bào lên tiếng

" Ta đồng ý!" Vân Thiên lạnh nhạt đáp.

"Tốt, Vân Kiếm, người hãy lên lãnh giáo Vân Thiên tiểu tử kia để xem hắn giờ trở chống gì là biết ngay thôi mà." Vân Bằng hừ lạnh một tiếng hướng phía Vân Kiếm thúc dục.

" Ân! thưa lão gia" hắn đáp nài, tung mình về phía khán đài, đối diện với Vân Thiên, đáp xuống, bộ pháp vô cùng đẹp đẽ như thể cố ý khoe khoang với các tộc nhân.

Các tộc nhân trong nội tâm tràn đầy nghi hoặc.

Bọn hắn như thể nào cũng không có khả năng nghĩ đến, Vân Thiên kinh mạch đã khôi phục, hơn nữa lại là song hệ Linh giả, ngay cả các thúc thúc, bá bá của Vân Thiên cũng cực kỳ đầy nghi hoặc. Mặc dù bọn họ đã được Vân Kỳ truyền cho Hóa Vân Thần Quyết nhưng ông vẫn chưa nói cho họ biết là Vân Thiên có thể tu luyện được để đề phòng tai vách mạch rừng.

Nghe được Vân Thiên lên tiếng, Vân Mục, Vân Minh mở to hai mắt, vẻ mặt khó có thể tin được.

Đồng thời Vân Mộng, Vân Âm, Vân Lục nhìn chăm chăm vào Vân Kỳ đồng thanh hỏi: " Từ đệ, tứ ca, Vân Thiên hắn...."

Vân Kỳ không đáp, mặt chỉ thản nhiên mỉm cười gật đầu.

Lại là thật sự! Không đơn giản Vân Mộng đám người cũng đều là mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, nghi hoặc, lập tức hóa thành kinh hi.

"Thiên không phụ ta Vân gia ta!" Vân Lục kích động được khó có thể tự ức.

Đối với bọn họ mà nói, Vân Thiên thực lực tới trình độ nào rồi, vẫn còn là tiếp theo, chỉ cần Vân Thiên kinh mạch tốt rồi, tức cũng chỉ có thể làm người bình thường, bọn hắn cũng là tương đối vui mừng đấy. chứ chưa nói là thiên tài song hệ Linh giả.

Vân Bằng không nghĩ tới, sự tình đột nhiên sinh ra như vậy biến cố, chẳng lẽ cái kia tiểu tạp chủng kinh mạch, thật sự khôi? Điều này sao có thể, Vân Kỳ căn bản không có khả năng lấy tới Từ Kim Đan, Chứng kiến Vân Kỳ cái kia nụ cười vui vẻ, Vân Bằng cùng Vân Du tâm chìm đến đáy cốc, nếu Vân Thiên có thể tu luyện, với thiên phú này, đối với Vân Lâm kế nhiệm vị trí gia chủ, đều là một cái thật lớn uy hiếp! Sắc mặt của hai người âm trầm được đáng sợ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

Không đợi mọi người suy nghĩ cẩn thận, đang lúc mọi người ánh mắt nhìn chăm chú, Vân Thiên thả người nhảy về phía trước hai trượng, vung chưởng nhẹ nhàng đánh tới Vân Kiếm bên vai.

Có thể nhẹ nhõm nhảy lên hai trượng, Vân Thiên kinh mạch khôi phục sự tình, liền không có giả! xem ra Vân gia ta đúng là xuất hiện thiên tài rồi.

"Vân Thiên cái đứa bé kia kinh mạch rõ ràng khôi phục!"

"Chẳng lẽ là tộc trưởng cho hắn Từ Kim Đan?"

"Ta Vân gia chi phúc a...!" Trong tộc mấy cái trưởng lão động dung mà nói.

"Vân Thiên đệ kinh mạch khôi phục, có thể tu luyện!" Vân Mục, Vân Minh đám người kích động được khó có thể nói nên lời.

"Trách không được đệ ấy nói mình không cần Từ Kim Đan rồi, có thể đem chúng ta dấu điểm thật tốt lắm!" Vân Minh nói xong, thanh âm có chút nghẹn ngào.

"Thiên đệ phong thái thật là sáng khoái a." Chứng kiến Vân Thiên tiêu sái bộ dạng, Vân Mục ha ha cười cười, nhìn xem tình thân thân đệ đệ hôm nay chuyển biến tốt đẹp, trong lòng của hắn mừng rỡ không thôi.

Đương nhiên, cũng có thấp thỏm lo âu người, những cái...kia đã từng đã cười nhạo Vân Thiên cùng thể hệ, trong nội tâm đều có chút lo sợ bất an, lúc trước cười nhạo Vân Thiên là một phế vật, hiện tại kinh mạch khôi phục, không biết thực lực thể nào, về sau sẽ không tới trả thù bọn hắn a.

Trên đài Vân Thiên tiêu sái thân ảnh, khí khái hào hùng bừng bừng phần chấn.

Vân Kỳ nhất thời bị đánh bất ngờ chứng một chưởng bên bả vai, bay ngược lại phía sau, cũng may Vân Thiên chỉ dùng có năm thành thực lực đồng thời không chế ở mức nhị trọng Linh Sĩ không thì Vân Kiếm thực lực chỉ với sáu trọng Linh Khí đã bị bay xuống lôi đài từ lâu rồi.

Hắn lồm cồm chống tay bò dậy, tức mình nói : " người dám đánh lên ta. quân vô sỉ, trên khán đài không có sự can thiệp của trưởng bối, lần này xem ta xử người như thế nào?"

"Ha ha, đánh thắng người là chính đáng không có cái gì là hèn hạ vô sỉ ở trên võ đài cả, cái đánh vừa rồi chỉ là giáo huấn người cái cậu nô tài nên biết thân biết phận, Lần sau ta sẽ không nương tay đâu". Vân Thiên lúc này sau bao nhiêu năm chịu uất ức , hôm nay hắn muốn xả ra toàn bộ.

Tất cả tộc nhân đều nhìn không chuyển mắt mà nhìn trên đài, cái kia từng để cho bọn hắn khinh thường thiếu niên, có thể hay không một lần làm cho người ta mang đến kinh hỉ?

Lúc trước Vân Thiên, chờ đầy lấy các tộc nhân thất vọng, mấy năm nay họ luôn lo lắng lấy gia tộc tương lai. Thế nhưng hiện tại, Vân Thiên kinh mạch trong lúc đó khôi phục, lại để cho nội tâm của bọn hắn, lại dâng lên về mong đợi.

Vân Kiếm khởi động Thiết Thạch chương, khẽ quát một tiếng, huy chương hướng Vân Thiên nhào tới, chương pháp như thạch đổ, ầm ầm đập vào mặt Vân Thiên.

"Vân Thiên ca, cẩn thận!" nhất thời Vân Ngọc kinh hô.

Chỉ thấy Vân Thiên vận dụng Du phong bộ nhaoáng một cái đã xuất hiện ở phía bên trái của Vân Kiếm, một trường tung ra nhẹ nhàng vỗ vào mé sườn của Vân Kiếm,

Bành! Vân kiếm lập tức bắn ngược xuống đài, miệng học máu ngất đi.

Mọi người chỉ nhìn thấy chương pháp của Vân Thiên phiêu phiêu như gió mà khi đánh chúng lại có kinh lực mạnh như vậy nhất thời ai lấy đều trọn mắt há hốc không tin vào mắt mình.

Sau một hồi im lặng, bỗng ào ào tiếng kinh hô, cầu vũ. lúc này ai cũng chưa nhận ra được chương pháp mà Vân Thiên tu luyện chỉ có một ít trưởng bối phía trên là nhận ra mà thôi.

" Tộc trưởng, nếu ta không lầm thì cái kia chương pháp mà thiếu tộc trưởng sử dụng là Hỏa Ảnh Chương đúng không? thật không ngờ hắn lại có thể tu luyện chương pháp đó đến mức độ này." một vị trưởng lão nhất thời cao hứng luận.

Vân Kỳ ông cũng rất khó hiểu, Vân Thiên như ông được biết thì hắn mới bắt đầu tập lĩnh kỹ được hơn nửa tháng, mà ra chương như hành vân lưu thủy, không lẽ nhĩ tử của ông đúng như mọi người nói, cái kia thiên tài trong thiên tài.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thần Phong Bạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Thiếu tộc trưởng oai phong

"Thật không nghĩ tới thiếu tộc trưởng còn có thể tu luyện được , thật sự là kỳ tích, chỉ là không biết hắn sau này có thể đạt được đến cấp độ gì, với thiên phú như vậy xem ra Vân gia ta có hy vọng rồi" . Rất nhiều tộc nhân trong tộc bắt đầu nghị bàn, to nhỏ với nhau, điều này làm cho đám Vân Mộc cực kỳ khó chịu. Ngày trước lúc nào bọn hắn cũng làm trung tâm của tất cả, còn có thể dễ dàng trả đáp cái kia phế vật Vân Thiên, còn từ bây giờ trở đi điều đó sẽ vĩnh viễn không bao giờ xảy ra nữa.

"Hừ, để xem người đắc ý được bao lâu! Vân Thiên, người tốt nhất lát nữa ngoan ngoãn mà tự túc mà xuống đài cho ta, đừng để ta gặp người nếu không người chỉ còn con đường chết mà thôi!" Vân Mộc lạnh lùng hướng về phía Vân Thiên mà nói.

"Vân Mộc, biểu ca, đến lúc đó hãy hay." Vân Thiên không muốn tranh cãi, hắn chỉ mỉm cười nói nhẹ nhàng, phong thái ung dung trở về vị trí đứng.

Lúc xuống đài, hắn có đi qua chỗ của Vân Lan và Vân Ngọc.

Vân Ngọc thì ôn nhu, ánh mắt mừng rỡ, trong khi Vân Lan với ánh mắt khó hiểu nhìn về phía hắn. trong trí nhớ của cô thì Vân Thiên là một biểu ca, với kinh mạch đứt đoạn, từ nhỏ thể chất yếu đuối, cô cũng không thường xuyên về nhà nên cũng không có qua lại nhiều với bị biểu ca này.

Lúc này Vân Kỳ mới đứng lên tuyên bố: "Vòng thứ nhất khảo thí kết thúc, tiếp theo sẽ là vòng thứ hai, mọi người bắt kể ai từ Lục đoạn Linh khí trở lên đều có thể tham gia tỷ thí. Tiếp theo sẽ là phần bốc thăm đối thủ."

Một gã Vân gia chấp sự cầm rút thăm rương hòm đi lên, mười ba tên Linh giả từng cái đi lên rút thăm.

Cái thứ nhất đi lên chính là Vân Mộc, hần rút ra cái thăm về sau, liền nhìn cũng không nhìn trực tiếp giao cho cái kia chấp sự, phảng phất hần gặp người nào cũng đồng dạng có thể chiến thắng giống như, dạng như vậy thập phần mà tự tin.

Tiếp theo, lại có đệ tử Vân gia đi lên rút thăm.

Lúc đến Vân Thiên đi lên rút thăm thì bên cạnh hần hai người Vân Mộc, Vân Minh đều tiến sát, vỗ vai động viên.

"Đại ca, nhị ca" Vân Thiên hô.

Hai người nhàn nhạt gật gật đầu, nói tiếp "Cùng đi rút thăm".

- Tốt.

Ba người cùng nhau đi lên rút thăm, hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Mau nhìn, hai thiên tài cùng với một phế vật đi chung kìa.

- Cút đi, Vân Thiên thiếu tộc trưởng nếu là phế tài thì chúng ta là gì, người ta hiện giờ đã là Linh Sĩ rồi. Ngươi là cái gì mà dám nói như vậy.

- Lâm... Chỉ là nói lâm thôi mà!!

Vân Mộc, Vân Minh rút số 5, 10, mà Vân Thiên rõ ràng đã trở thành người may mắn, rút thăm được số 13, vòng đầu tiên không luân, trực tiếp tiến tấn.

Vân Mộc nhìn thoáng qua Vân Thiên thân nhiên nói

- Vận khí của đệ không tệ, phải chú ý Vân Thiết và Vân Mộc.

Dứt lời hai người tách ra khỏi Vân Thiên

- Vân Thiết?

Vân Thiên nghi ngờ một chút, tiếp theo tựa hồ nghĩ tới điều gì đó, lại lộ ra một dáng cười không sao cả.

Có mấy đệ tử Vân gia vừa tấn cấp thành Linh Sĩ đối với vận khí của Vân Thiên thập phần hâm mộ đố kị, những người khác thì thảm máng tên này thật là vận khí cực chó, cơ hội duy nhất cũng bị hần bốc được.

Rút thăm chấm dứt, trận đầu là Vân Hồ số 1 đấu với Vân Mộc số 5

Vân Hồ, mười chín tuổi, mới vào Linh Khí bát đoạn cao giai, tu luyện Hoàng gia trung cấp linh kỹ Mãnh Hồ Quyết, am hiểu quyền pháp, uy lực cực kỳ bất phàm, tỷ thí lần trước xếp hạng thứ sáu, thực lực có thể thấy được lỏm đỏm.

Vân Mộc, mười bảy tuổi, mới vào Linh Khí cửu giai, tu luyện Hoàng gia cao cấp linh kỹ, Hàm Long Quyền, năm trước dùng thực lực Linh Khí ngũ giai xếp hạng thứ năm, hai người này năm nao cũng tranh dành nhau, hơn kém nhau cũng chẳng đáng là bao. Mặc dù lần nào Vân Mộc cũng thắng, tuy nhiên đặc điểm của Vân Hồ, là rất lý đòn và bất chấp tất cả chỉ có một chữ đó là "Xông lên" y như kiểu từ chiến vậy.

"Đúng là oan gia ngõ hẹp mà," Vân Mộc thảm cười khổ lắc đầu.

Bên lời đài, tộc trưởng, chúng trưởng lão đều ngồi ở bên sân đích thân tới quan sát trận tỷ thí giữa đời tuổi trẻ này

Cửu trưởng lão áo bào sau khi nói một ít quy tắc liền tuyên bố luận võ bắt đầu.

Vân Mộc chấp tay nói với Vân Hồ:

- Thịnh hạ thủ lưu tình.

Vân Hồ khách khí nói

- Thịnh!

Vân Hồ giọng điệu cứng rắn vừa dứt, lẳng không đập mấy cái, , cả người bay tới, động tác cực nhanh, tựa như báo săn sẵn mồi khiến người khó lòng phòng bị.

Lúc hần đến trước mặt Lăng Mộc thì, Vân Mộc một tay đặt sau lưng mô phỏng hình trào rồng, tay trước chưởng thế, tung ra chắn trước ngực, đánh úp vào quyền thế của Vân Hồ.

Vân Mực là trực hệ Vân gia, thân phận không thấp, hấn sử dụng cao giai lĩnh kỹ. Hàm Long quyền. bao gồm, chưởng pháp, quyền pháp, và trào pháp. đây được coi là lĩnh kỹ phổ thông cho con cháu trực hệ.

Dưới đài một mảnh kinh hô, không ai ngờ rằng Vân Hồ rõ ràng xuất kỳ bất ý, đánh đòn phủ đầu, hơn nữa tốc độ cực nhanh, khiến người phải lưu luyến.

Quyền thế đánh tới phát ra khí tức lạnh lùng, đổi thành Linh giả ngang giai sợ rằng đã bị chấn nhiếp rồi. Chính điều này làm cho Vân Thiên cho rằng, Vân Mực đại ca, không chỉ có tu vi là cửu đoạn Linh khí, chỉ ít cũng phải đạt tới Nhất giai Linh Sĩ rồi.

Vân Mực tu vi cao hơn Vân Hồ, hơn nữa kinh nghiệm lâm địch thập phần phong phú, chỉ thấy hấn không chút hoang mang một tay lên nghênh tiếp. Tay sau trào vượt hình thành, tung ra nhảm vào bả vai của Vân Hồ mà chụp tới.

Đệ tử Vân gia chưa thấy qua Vân Mực ra tay đều nhao nhao kinh hô.

Một người trong số đó kêu lên.

"cẩn thận"

Vai của Vân Hồ trùng xuống, tiện đà lộn một vòng lùi lại phía sau, tạm thời rút lui.

- ợ thế chưa chi đã chạy là sao, một trào thôi mà. có ợ mà phải khiếp sợ tới thế chứ.

- Các ngươi biết cái gì, không thấy trên hai tay Vân Mực đeo gì sao? Thật sự là ngu ngốc không có kiến thức!

...

Vân Hồ không phải nào tàn, nếu hấn không lùi lại mà vai bị trúng một trào kia thì sẽ tuyệt đối vai sẽ không lành lặn. Gang tay của Vân Mực đeo tuyệt đối không phải dạng bình thường, chỉ ít cũng phải Hoàng giai trung cấp bình khí. Không cẩn thận là gãy xương như chơi.

Hấn tay rút kiếm từ bên hông đeo ra, múa một vòng, tay cầm kiếm chặn trước ngực đề phòng.

Lúc này, Vân Mực, chân đạp đất, lẳng không, chưởng thế bay tới, hướng phía dưới bên sườn của Vân Hồ đánh tới. Trong khi Vân Hồ múa kiếm, sử dụng Liễu điệp kiếm pháp phong tỏa trước người.

Nhưng mà, Vân Mực giống đã sớm liệu trước, chân vận chuyển Lăng Vi bộ pháp, nhoáng một cái đã xuất hiện ở phía sau Vân Hồ, một chưởng đánh trúng mạn sườn Vân Hồ, Vân Hồ chúng trưởng, bay người về phía cuối đài.

Phải nói là Vân Mực, trưởng này khá là lưu tình không đánh vào chỗ trọng yếu nếu không thì Vân Hồ đã không phải còn đứng trên đài nữa rồi.

Biến đổi đột nhiên này khiến mọi người dưới đài đều cả kinh, mà chúng trưởng lão thì đều nhao nhao lộ ra vẻ tán thưởng, tựa hồ cực kỳ thỏa mãn với biến chiêu này của Vân Mực.

Lăng Hồ nhú mày lại, hét lớn một tiếng bật dậy. vung kiếm hướng Vân Mực đánh tới.

Liễu điệp tứ phương!

Chỉ thấy kiếm ảnh như mưa, lấp lánh như sao, khó mà phát hiện ra được đâu là người đâu là kiếm, nếu như ai đó vô tình lúc này mà tấn công tới hấn thì chỉ có một kết cục là đứt tay, đứt chân mà thôi.

Cường chiêu sử xuất, vô số kiếm ảnh bao trùm về phía quanh thân Vân Hồ, kiếm chiêu chưa đến đã nhấc lên một mảnh kiếm mang khiến người đau buốt.

Đây là một chiêu mạnh nhất trước mắt của Vân Hồ, hấn giờ cảm thấy mình cùng với Vân Mực không phải chỉ chênh lệch một chút, cho nên bây giờ đã toàn lực ứng phó, thừa dịp Vân Mực chưa kịp phản ứng liền xuất kỳ bất ý, muốn đánh bại Vân Mực.

Đệ tử Vân gia bên sân lại một hồi kêu sợ hãi, dưới đài về cơ bản đều là Linh Khí cấp thấp, bọn hấn có thể thấy tỷ thí giữa hai người gần đạt cấp Linh Sĩ đối với bọn họ mà nói được lợi không ít, đồng thời cũng khiến bọn hấn có cơ hội lĩnh ngộ tiến giai.

Vân Thiên ở một bên đánh giá đao chiêu của Vân Hồ, lẩm bẩm nói:

- Một chiêu này thoát nhìn uy lực không kém, nhưng chỉ là hào nhoáng bên ngoài, nếu không biết cách vận dụng bộ pháp thì cũng vất đi.

